

17-168
АЗƏРБАЙЧАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
АКАДЕМИЯ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

МƏРУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

ТОМХV ЧИЛД

9

АЗƏРБАЙЧАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ НƏШРИЈАТЫ
ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР
Бакы—1959—Баку

АЗƏРБАЙҘАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ
АКАДЕМИЯ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

МƏ'РУЗƏЛƏР ДОКЛАДЫ

·ТОМ XV ЧИЛД

№ 9

АЗƏРБАЙҘАН ССР ЕЛМЛƏР АКАДЕМИЈАСЫ НƏШРИЈАТЫ
ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР
БАКЫ — 1959 — БАКУ

к-23048

1959 | Доклады
№ 9 | АН Азербай-
джанской ССР
4 ф.

к-23048

А. Г. АБАСЗАДƏ, Р. Ə. МУСТАФАЈЕВ

БƏ'ЗИ НЕФТ ЈАҒЛАРЫНЫН ХУСУСИ ИСТИЛИК ТУТУМУНУН
ТƏ'ЈИНИ

Мајелəрин, о чүмлəдəн нефт мəһсулларынын истилик тутумунун өјрəнилмəсинин нəзəри вə тəчрүби чəһəтдəн бəјүк əһмијјəти вəрдир. Бухар машыныларында, нефтајырма процесинин өјрəнилмəсиндə, чиһаз вə гурғуларын истилик мұбадилəсинин һесаблинамасында хусуси истилик тутуму вə бунун температурдан асылылығыны билмəк əсас јер тутур.

Мајелəрин хусуси истилик тутумунун тə'јининə анд мөвчуд методлар бəјүк експериментал чəтинликлэрлə əлагəдардыр [4]. Индијə кими бу чəтинликлэри арадан галдыран вə нефт мəһсулларынын хусуси истилик тутумуну дəгиг вə тез тə'јин едəн стандарт бир метод јохдур.

Проф. Г. М. Кондратјев кəстəрмишдир ки, мұнтəзəм истилик режиминин микрокалориметр методу илə бəрк вə маје чисимлэрин хусуси истилик тутумларыны тə'јин етмəк мұмкүндүр [3]. Бу методла бир сыра тəдгигатчылар бəрк чисимлэрин хусуси истилик тутумларыны тəдгиг етмишлэр [2]. Лакин бу метод индијə гəдэр мајелəрин хусуси истилик тутумларынын өјрəнилмəсинə тəтбиг едилмəмишдир.

Бу мəгалəдə биз мұнтəзəм истилик режиминин микрокалориметр методуну биринчи оларак мајелэрə тəтбиг едэрək бир сыра нефт јағлары үчүн алдығымыз нəтичэлэри веририк. Бу методун əсас маһијјəти ашағыдакындан ибарəтдир. Ихтијары формалы һэр һансы бир чисмин температуру вə истилик мұбадилə эмсалынын α сабит олан мұһитдə сојумасы мұəјјəн замандан сонра мұнтəзəмлəшир, башга сөзлə десək, чисмин сојумасы мұəјјəн бир һануна табе олур. Мұнтəзəм режим заманы чисмин һэр һансы бир нөгтəсиндə температур логарифмасынын замандан асылы оларак дəјишмəsi белə бир хəтти һануна табе олур:

$$\ln \theta = -m\tau + C \quad (1)$$

Бурада:

$\theta = u - t$ чисмин һэр һансы бир нөгтəси илə əтраф мұһиттин температура фəрги;

C —сабит кəмијјəт;

m —сојума темпи;

τ —замандыр.

(1) тəнлијиндэн кəрүнүр ки, сојума темпи m , чисмин ајры-ајры

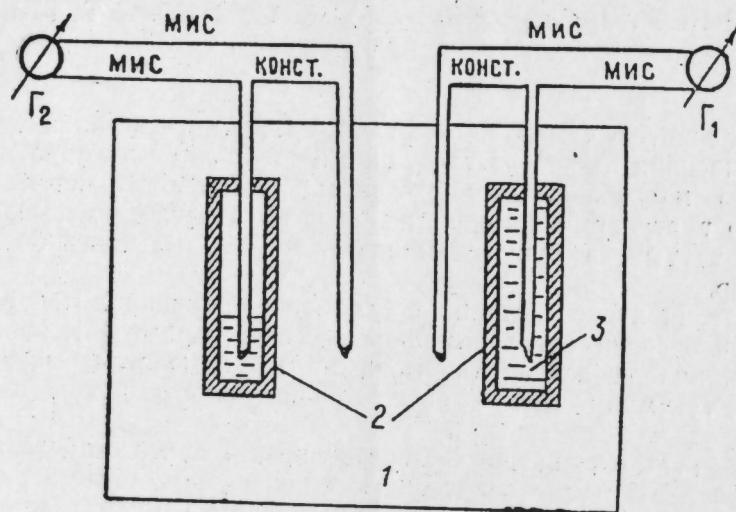
П. 23049
ЦЕНТРАЛЬНАЯ НАУЧНАЯ
БИБЛИОТЕКА
А. Н. Нуровской ССР

РЕДАКЦИЈА Г. Е. Г. ТИ: Ю. Б. Мəммəдəлијев (редактор), В. Р. Волобујев
М. Ə. Гашгај, М. А. Дадашзадə, Б. Ə. Əлијев, М. Ф. Нарыјев (редактор мұавинни), Ə. С. Сумбатзадə, М. Ə. Бүсəјнов, М. А. Топчубашов,
З. И. Хəлилов

нөгтэләриндә температурун дәјишмәсиндән асылы олмајан сабит бир кәмијјәтдир:

$$m = \frac{\ln \theta_1 - \ln \theta_2}{\tau_2 - \tau_1} \quad (2)$$

Һәмни методла мајенин хусуси истилик тутумунун тә'јин едилмәси мәсәләси формасы вә шүабурахма әмсалы ејни олан ики микрокалориметрин мүнтәзәм сојумасына кәтирилир. Микрокалориметрин биринә эталон маје, о биринә исә хусуси истилик тутуму тә'јин едиләчәк маје төкүлүр. Дифференциал термоэлементин дөврәсинә бирләшдирилмиш „М“-25 маркалы күзкүлү галванометр вәситәсилә температурун замандан асылы олараг дәјишмәси мүшәһидә олунур. Тәчрүбәдән алынған нәтичәләрә әсәсэн сојума графика $\ln \theta = F(\tau)$ гурулур. Бурада температурун өлчүлмәсиндә термоэлементин дәрәчәләнмәси зәрури дејилдир, чүнки $\ln \theta_1 - \ln \theta_2 = \ln N_1 - \ln N_2$; N_1, N_2 температур фәргләринә θ_1, θ_2 ујғун

1-чи шәкил
1—һава термостаты; 2—микрокалориметр; 3—маје

кәлән галванометр бөлкүләринин сајыдыр. Она көрә дә сојума графика $\ln N = F(\tau)$ координатында гурулур. Бу графика дүз хәтт һиссәсинин үзәриндә $\ln N_1, \ln N_2$ вә буларә ујғун олан τ_1, τ_2 заманлары өлчәрәк сојума темпи (2) дүстүрү әвәзинә

$$m = \frac{\ln N_1 - \ln N_2}{\tau_2 - \tau_1} \quad (3)$$

дүстүрү илә һесаבלаныр.

m', m'' вә эталон мајенин хусуси истилик тутумуну биләрәк тәдгиг едилән мајенин хусуси истилик тутумуну ашағыдакы ифадә илә һесабламаг олар.

$$C = \frac{C_0 \cdot p_m' + \left(p_k' - \frac{m'}{m''} \cdot p_k' \right) \cdot C_k}{\frac{m'}{m''} \cdot p_m'} \quad (4)$$

Бурада ујғун олараг: P_k', P_k'' —микрокалориметрләрин чәкиси;
 P_m', P_m'' —мајеләрин чәкиси;

C_k, C_0 —микрокалориметрләрин вә эталон мајесинин хусуси истилик тутуму;

m', m'' —микрокалориметрләрин сојума темпидир.

Тәдгигаты апармагдан өтрү мисдән цилиндр формалы микрокалориметр һазырланмышдыр.

Истифадә олунан микрокалориметрләрин һүндүрлүкләринин диаметрләринә олан нисбәти $\frac{Z}{D} \geq 3$ тәртибиндәдир. Һәр ики микрокалори-

метрдә шүаланманын ејни олмасыны тә'мин етмәк мәгсәдилә микрокалориметрләрин харичи сәтһләри 0,5 μ галынлыгыда электролиз үсулу илә никеллә өртүлмүшдүр. Микрокалориметрләр мис гапагла сых бәркидилдир вә гапағын үзәриндә ачылмыш дешикдән дифференциал термоэлемент микрокалориметрдәки мајенин ичәрисинә даһил едилдир. Термоэлементләр диаметри 0,1 мм олан мис вә константан һазырланмышдыр. Нәтичәнин дәгиглији үчүн термоэлементин леһиминин микрокалориметрлә сых контакта олмасы тә'мин едилмишдир. Термостат олараг һәчми 1 м³ олан сәрбәст һава гутусу (камера) көтүрүлмүшдүр.

Микрокалориметрләрин биринә тәдгиг олан маје, о биринә исә эталон маје (эталон маје дистиллә олунмуш су көтүрүлмүшдүр) төкүлүб гыздырылыр вә сәрбәст һава гутусунда сојудулур. Тәчрүбә заманы термостатын температуру ($t=18^\circ\text{C}$) сабит сахланылыр. Гурғунун дәгиглији дистиллә едилмиш су, асетон вә бензол үчүн јохланылымышдыр.

Тәчрүбәдән алынған нәтичәләр 1-чи чәдвәлдә верилмишдир.

1-чи чәдвәл

Мајеләр	P_k' г-ла	P_k'' г-ла	P_m' г-ла	P_m'' г-ла	$m' \cdot 10^5$ сан	$m'' \cdot 10^5$ сан	Тәчрүбә C $\frac{\text{кал.}}{\text{г. дәр.}}$	М. М. Попов [4] C $\frac{\text{кал.}}{\text{г. дәр.}}$	Хәтә, %-ла
Су	24,098	24,158	1,1304	2,5642	370	257	1,012	0,699	1,3
Асетон	24,008	24,158	1,0178	1,8554	204	187	0,500	0,516	3,1
Бензол	24,098	24,158	1,3120	1,8888	178	158	0,422	0,415	1,7

1-чи чәдвәлдән көрүндүјү кими, тәчрүбә хәтәси 1—3%-дир. Беләликлә, эталон маје үзәриндә апарылан тәчрүбәләрдән алынған нәтичәләр мүнтәзәм истилик режиминин микрокалориметр методунун мајеләр үчүн јарарлы олдуғуну көстәрир.

Белә јохламадан сонра И. В. Сталин адына Бақы Нефтяјрма Заводунун бурахдығы 10 нөв јағынын хусуси истилик тутуму тә'јин едилмишдир.

Тәчрүбәдә јағларын хусуси истилик тутуму вә сыхлығы үчүн алынған нәтичәләр 2-чи чәдвәлдә верилмишдир.

Сыхлыг мә'лум пикнометрик методла өлчүлмүшдүр.

2-чи чәдвәлдән ајдын олур ки, чәдвәлдә верилән јағлар үчүн сыхлыг артдыгча хусуси истилик тутуму азалыр. Хусуси истилик тутумунун сыхлыгдан асылы олараг дәјишмәси ашағыдакы емпирик дүстурла ифадә едилә биләр:

$$C = 0,8099 - 0,4 \rho \quad (5)$$

3-чү чәдвәлдән көрүндүјү кими (5-чи) дүстурла экспериментдән алынған нәтичәләрин фәрги тәхминән 1—7% арасында олур.

Жағлары ады	$\rho \frac{z}{\text{см}^3}$	P'_M г-ла	P'_K г-ла	P''_M г-ла	P''_K г-ла	$m' \cdot 10^5$ сан	$m'' \cdot 10^5$ сан	C_0 кал. г. дәр.	C_1 кал. г. дәр.
Трансформатор	0,8863	1,6980	24,0980	1,9148	24,1580	204	150	0,999	0,491
Турбин „Л“	0,8964	1,7420	24,0080	1,7500	24,1580	195	150	0,999	0,481
Солжар „Р69“	0,8958	1,7560	24,0980	1,7620	24,1580	196	150	0,999	0,469
Турбин „Ут“	0,8982	1,6710	24,0980	1,9126	24,1580	230	165	0,999	0,464
Веретен „2“	0,9027	1,7108	24,0980	1,7462	24,15 0	200	150	0,999	0,448
Веретен „3“	0,9080	1,7312	24,0980	1,7562	24,1580	280	210	0,999	0,443
Машын „Су“	0,9061	1,7300	24,0980	1,7600	24,1580	215	161	0,999	0,441
Мотор „Т“	0,9170	1,7316	24,0980	1,7556	24,1580	237	168	0,999	0,420
Силиндр „2“	0,9260	1,7320	24,0980	1,7560	24,1580	200	147	0,999	0,412
Машын „С“	0,9193	1,6200	24,0980	1,8600	24,1580	196	136	0,999	0,408

Жағлары ады	$\rho \frac{z}{\text{см}^3}$	$C_{\text{теор.}}$	$C_{\text{тес.}}$	Хэта, %-ла
Трансформатор	0,8863	0,491	0,455	7,3
Турбин „Л“	0,8964	0,481	0,451	6,2
Солжар „Р69“	0,8958	0,469	0,452	3,6
Турбин „Ут“	0,8982	0,464	0,451	2,8
Веретен „2“	0,9027	0,448	0,449	0,2
Веретен „3“	0,9080	0,443	0,447	0,9
Машын „Су“	0,9061	0,441	0,448	1,6
Мотор „Т“	0,9170	0,420	0,443	5,2
Силиндр „2“	0,9260	0,412	0,440	6,3
Машын „С“	0,9193	0,408	0,442	7,7

НӘТИЧӘ

1. Мүнтәзәм истилик режими микрокалориметр методунун мајеләрә тәтбиг олуңмасы илә мүәјјән едилмишдир.
2. Һәммин методла 10 нөв нефт жағларынын хүсуси истилик тутуму отаг температурунда өлчүлмүшдүр.
3. Нефт жағларынын хүсуси истилик тутумунун сыхлыгдан асылылығыны ифадә едән емпирик дүстүр верилмишдир.

ӘДӘБИЈАТ

1. Варгафтик Н. В. Теплофизические свойства веществ, 1956. 2. Кондратьев Г. М. Регулярный тепловой режим, 1954. 3. Кондратьев Г. М. Труды ЛИТМО, вып. 20, 1956. 4. Попов М. М. Термометрия и калориметрия, 1954.

В. И. Ленин адына Азәрбајҗан
Дөвләт Педагожи Институту

Алынмышдыр 5. XII 1958

Теплоемкость некоторых нефтяных масел

РЕЗЮМЕ

В резюмируемой статье впервые показывается возможность применения метода микрокалориметра регулярного режима для определения удельной теплоемкости жидкости, а также приводятся результаты проведенных этим методом измерений удельной теплоемкости 10 сортов нефтяных масел, выпускаемых Бакинским нефтеперегонным заводом им. И. В. Сталина.

Точность метода при тщательном проведении эксперимента составляет 1—3 %.

Предложена эмпирическая формула, устанавливающая связь между плотностью и удельной теплоемкостью исследованных нефтяных масел.

Н. А. ТРИВУС

КОНСТАНТЫ РАВНОВЕСИЯ ЛЕГКИХ ПАРАФИНОВЫХ
 УВЛЕВОДОРОДОВ И CO₂ В СИСТЕМЕ ЧИСТЫЙ
 ГАЗ—НЕФТЬ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. Ф. Нагиевым)

В основе расчета многокомпонентной двухфазной системы лежат уравнения состава сосуществующих фаз [1]:

$$\sum \frac{z_i}{1+n_r(K_i-1)} = 1, \quad (1)$$

$$\sum \frac{K_i Z_i}{1+n_r(K_i-1)} = 1 \quad (2)$$

где z_i —состав всей системы;
 n_r —мольная доля газовой фазы в системе;
 K_i —константы равновесия.

Для расчета многокомпонентных систем по этим уравнениям надо располагать данными о константах равновесия K_i отдельных компонентов смеси.

При низких давлениях константы равновесия можно вычислять по объединенному закону Рауля-Дальтона, выраженному через летучести

$$K_i = \frac{f_i^0}{f_i} \quad (3)$$

где f_i^0 —летучесть чистого компонента в жидком состоянии при температуре t и при давлении, равном упругости пара компонента при p и t раствора;
 f_i —летучесть чистого компонента в газообразном состоянии при p и t раствора.

Константы равновесия, вычисленные по этому уравнению, не зависят от природы и количества других компонентов, входящих в систему. Между тем, составленная Сейджем и Леси [5] сводка данных по константам равновесия метана в смеси с различными углеводородами показала, что величины K для метана значительно меняются в зависимости от природы другого компонента.

Указанные недостатки в вычислении констант равновесия K привели к опытному определению этих величин по формуле.

$$K_i = \frac{y_i}{x_i}$$

Обширные исследования по экспериментальному определению констант равновесия K для углеводородов парафинового ряда и их смесей были произведены Сейджем и Леси [5], Ролландом [4] и другими учеными [7, 8].

Эти исследования показали, что константа равновесия K является функцией не только давления и температуры, но и состава смеси и природы составляющих ее компонентов. Поэтому экспериментальное определение констант равновесия K должно производиться в отдельности для различных фиксированных смесей при определенных температурах и различных давлениях.

Недостатком этого метода является необходимость для каждой смеси проводить самостоятельные опыты и строить отдельные графики.

Поэтому Сейдж, Леси и их сотрудники пошли по пути проведения систематизированных экспериментов, устанавливающих количественное влияние различных факторов на величину констант равновесия. Они установили влияние давления, температуры и молекулярного веса менее летучего компонента на константы равновесия метана, причем, помимо молекулярного веса, менее летучая составляющая также характеризовалась ими коэффициентом A зависимости вязкость—плотность:

$$A = \frac{\gamma - 0,10752 \lg(\eta - 38)}{1 - 0,1 \lg(\eta - 38)}, \quad (4)$$

где γ —удельный вес нефти в кг/л при 15,5°C;

η —вязкость в секундах Сейболта при 44°C.

Все данные в таблицах и графиках Сейджа и Леси относятся к нефтям с коэффициентом $A=0,82$. Для нефтей с другим значением коэффициента A Сейдж предлагает уравнение, позволяющее вычислить по табличным значениям K значения констант равновесия для каждой конкретной нефти.

Уравнение это имеет следующий вид:

$$K_A = K_{0,82} [1 + 1,87(A - 0,82) + 13(A - 0,82)^2]. \quad (5)$$

Данные Сейджа и Леси показывают, что значение K увеличивается с увеличением температуры, а также до определенного предела—и с увеличением молекулярного веса менее летучей составляющей. В области, близкой к критической, таблицами и графиками Сейджа и Леси пользоваться нельзя, так как на критическое состояние смеси основное влияние оказывает природа менее летучей составляющей; последняя же для каждой конкретной смеси имеет свою характеристику и свои свойства.

Целью настоящей статьи является экспериментальное определение констант равновесия метана и его гомологов в системе с нефтью апшеронских месторождений. По этим конкретным системам никаких данных не имеется, а распространение данных по константам равновесия газов в системе с американской парафинистой нефтью на нефть апшеронских месторождений ничем не оправдано.

Экспериментальное определение констант равновесия газов было начато с исследования бинарных систем: метан—нефть, этан—нефть, пропан—нефть, бутан—нефть и CO_2 —нефть. Это исследование позволило установить влияние равновесия давления, температуры и природы нефти на константы.

Чистота использованных в опытах газов была следующей: метана—99,1%, этана—99,3%, пропана—96,9%, бутана—96,2% и CO_2 —99,8%.

Поскольку целью опытов было определение влияния природы нефти на константу равновесия газов, выбранные для исследования нефти должны были значительно отличаться друг от друга. Произведенная нами систематизация результатов многочисленных опытов по растворимости естественного газа в нефти позволила установить что для нефтей апшеронских месторождений удельный и молекулярный вес нефти достаточно характеризует свойство нефти как растворителя. Ввиду этого нами для исследования были взяты нефти с различным молекулярным весом, меняющимся от 185 до 319. Физико-химические свойства исследованных нефтей приведены в табл. 1.

Таблица 1

№ скважины	Горизонт	Общее исследование нефти							Огневая разгонка, %			Потенциал бензина
		M	d_4^{20}	% смол (акцизных)	вязкость				до 150°	150—275°	275—300°	
					\mathcal{E}_{20}	\mathcal{E}_{30}	\mathcal{E}_{40}	\mathcal{E}_{50}				
351	КС ₅	185,6	0,8226	3,9	1,16	1,13	1,05	1,05	13,29	58,74	14,79	12,53
1280	II	220,5	0,8523	9,0	2,04	1,75	1,52	1,33	10,16	33,84	5,94	9,31
923	V	244,2	0,8750	22,0	3,14	2,32	1,83	1,66	9,40	25,82	7,44	9,10
2249	ПК ₄	319,0	0,9285	37,0	кап	13,25	7,85	5,12	0,72	9,54	7,56	0,30

Опыты проводились на экспериментальной установке, использующей приборы конструкции СКБ-5 нефтяного приборостроения. Схема установки и методика проведения на ней опытов по растворимости газов в нефти изложена нами в работе, опубликованной в 1955 г. [2].

Опыты проводились при температурах 40, 60 и 80°C на искусственных пробах нефти и газа.

Для вычисления мольной доли газа в растворе необходимо было вычислить число молей растворенного газа и число молей стабилизированной нефти.

Первая величина определялась по объему растворенного газа. Число молей стабилизированной нефти определялась по весу загруженной в бомбу нефти и по ее молекулярному весу. Молекулярные веса исследуемых нефтей определялись криоскопически.

Из табл. 2 и 3 видно, что для бутана и пропана константы равновесия не зависят от молекулярного веса нефти, причем полученные нами константы равновесия этих газов очень мало отличаются от констант равновесия пропана и бутана, полученных Сейджем и Леси из опытов с нефтями парафинового основания. Значения констант равновесия метана и этана превышают значения констант равновесия этих же газов, определенных Сейджем и Леси по опытам растворимости метана и этана в нефтях парафинового основания.

Для сравнения данных по константам равновесия метана и этана, полученных в настоящем исследовании, с данными Сейджа и Леси нами были подвергнуты обработке данные указанных исследователей по метану и этану с тем, чтобы получить K для температур 40, 60 и 80°C для нефтей с такими же молекулярным весом и коэффициентом вязкость—плотность, как и исследованные нами нефти.

Таблица 2

Константы равновесия газов									
Давление, ата	Температура, °C	Наши данные				Данные Сейджа [5], пересчитанные на соответствующий коэффициент А			
		молекулярный вес нефти							
		185,6	220,5	244,2	319,0	185,6	220,5	244,2	319,0
Константы равновесия метана									
200	40	2,00	2,07	2,15	2,32	2,18	2,26	2,26	2,09
150		2,39	2,48	2,55	2,68	2,56	2,65	2,65	2,60
100		3,12	3,28	3,39	3,52	3,44	3,56	3,59	3,46
68		4,18	4,45	4,61	4,75	4,72	4,83	4,87	4,70
35		7,08	7,60	7,95	8,20	8,46	8,42	8,29	7,87
17,6		—	—	—	—	18,20	17,23	16,66	13,99
200	60	2,15	2,15	2,22	2,38	2,20	2,28	2,29	2,19
150		2,48	2,59	2,65	2,80	2,66	2,76	2,78	2,70
100		3,33	3,48	3,55	3,65	3,55	3,67	3,71	3,63
68		4,60	4,75	4,80	4,83	4,81	4,93	4,93	4,78
35		8,07	8,28	8,40	8,52	8,94	8,76	8,62	8,25
17,6		—	—	—	—	18,10	17,44	16,88	16,02
200	80	2,12	2,22	2,30	2,40	2,24	2,32	2,33	3,48
150		2,57	2,68	2,75	2,85	2,80	3,00	2,90	2,76
100		3,46	3,64	3,74	3,86	3,67	3,79	3,32	3,75
68		4,73	5,00	5,12	5,30	4,95	5,03	5,04	4,96
35		8,60	9,05	9,15	9,45	9,15	9,01	8,93	8,60
17,6		17,50	18,20	18,40	18,80	18,40	14,44	16,77	16,38
Константы равновесия этана									
70,3	40	1,06	1,08	1,12	1,16	—	1,16	1,24	1,22
35,1		1,41	1,50	1,56	1,56	1,43	1,51	1,58	2,88
14,0		2,90	2,93	2,95	3,02	2,54	2,66	2,84	3,12
7,03		5,60	5,60	5,65	5,65	4,97	5,35	6,57	7,82
70,3	60	1,26	1,28	1,32	1,37	1,25	1,34	1,41	1,43
35,1		1,90	1,92	1,96	1,99	1,80	1,89	1,97	2,24
14,0		4,00	4,10	4,15	4,20	3,29	3,45	3,55	3,77
7,03		8,01	8,20	8,30	8,40	7,76	8,05	8,28	9,32
70,3	80	—	1,57	1,57	—	1,42	1,50	1,59	1,61
35,1		—	2,45	2,45	—	2,17	2,27	2,34	2,66
14,0		—	5,20	5,20	—	3,94	4,09	4,18	4,60
7,03		—	10,50	10,50	—	9,35	9,49	9,68	10,85
Константы равновесия CO ₂									
100	40	1,31	1,42	1,43	1,55				
68		1,70	1,84	1,86	1,98				
35		3,05	3,24	3,30	3,46				
17,6		6,10	6,50	6,70	7,00				
200	60	—	—	—	1,42				
150		—	1,37	1,42	1,57				
100		1,58	1,68	1,74	1,90				
68		2,05	2,20	2,27	2,39				
35		3,58	3,80	3,88	4,00				
17,6		7,20	7,40	7,50	7,60				
200	80	—	1,34	1,39	1,53				
150		1,39	1,51	1,57	1,71				
100		1,78	1,91	1,94	2,13				
68		1,41	2,52	2,56	2,75				
35		4,35	4,50	4,55	4,78				
17,6		8,90	9,10	9,20	9,40				

Давление, ата	По данным автора	По данным Брауна	По данным автора	По данным Брауна	По данным автора	По данным Брауна
	40° C		60° C		80° C	

Константы равновесия пропана

35	—	—	—	—	0,96	0,94
25	—	—	0,94	0,89	1,22	1,20
20	—	—	1,11	1,08	1,43	1,41
15	1,02	0,97	1,38	1,36	1,84	1,84
10	1,41	1,35	1,96	1,96	2,63	2,63
6	2,22	2,13	3,12	3,10	4,25	4,20
4	3,25	3,10	4,65	4,65	6,40	6,35

Константы равновесия бутана

10	—	—	—	—	1,13	1,11
8	—	—	0,97	0,95	1,28	1,97
6	—	—	1,18	1,16	1,60	1,58
4	1,115	1,10	1,62	1,58	2,30	2,28
2	2,120	2,10	3,10	3,05	—	—

В табл. 2 и 3 приведены сравнения значений констант равновесия для метана, этана, пропана, бутана и CO₂, растворенных в бакинских нефтях нефтеново-парафинового основания и в американских нефтях парафинового основания.

Сравнение этих данных по метану показало, что для нефтей разных оснований предложенная Сейджем и Леси корреляция по коэффициенту вязкость—плотность является неприемлемой. Возникающие при применении этой корреляции ошибки в величине K достигают до 10%.

Влияние молекулярного веса нефтей на константы равновесия метана для нефтей нефтеново-парафинового и парафинового оснований оказались различными. Если для американских нефтей при пересчете на коэффициент А имеет место уменьшение величины K с ростом молекулярного веса нефти, то в бакинских нефтях мы наблюдаем противоположное явление: в нефтях с большим значением молекулярного веса значение константы равновесия возрастает, другими словами, растворимость газа снижается.

Влияние молекулярного веса нефтей на константы равновесия этана и для американских и для бакинских нефтей оказались одинаковыми. В нефтях обоих типов наблюдается увеличение значения K с ростом молекулярного веса нефти, т. е. при этом растворимость этана в нефти, уменьшается.

Как видно из табл. 2 и 3, влияние молекулярного веса нефти совершенно не сказывается на константах равновесия бутана, практически незаметно для пропана, несколько увеличивается для этана, затем для CO₂ и больше всего сказывается на константах равновесия метана.

Очевидно, чем меньше газ растворяется в нефти, тем сильнее природа нефти влияет на его растворимость.

Следует ожидать, что для азота и воздуха это влияние будет еще больше.

Панин ойрыком, дин мезина и этни, ии константы равновесия котарык зиянательное влияние оказавшет природа нефти, кедотустемо ползынтыгын диними Сылдык и Даци по константам равновесия, даке при использовании предложенных нами корреляций.

Для каждого типа нефтей определенного основного состава приращение указанных пиков должно определяться экспериментально. Для нефтей нефтеносно-парафинистого основного месторождений Апшерона на основании экспериментальных исследований нами предложены табл. 2 и 3 констант равновесия индивидуальных чистых пиков, входящих в состав естественного нефтяного газа. Данные таблицы охватывают пределы изменения удельного веса нефтей Апшерона от 0,81 до 0,94 и молекулярного веса от 170 до 330.

ЛИТЕРАТУРА

1. Маскел М. Физические основы технологии добычи нефти. Гостоптехиздат, 1953. 2. Тривус Н. А. и Виноградов К. В. Исследование нефти и газа в пластовых условиях. Азнефтеиздат, 1955. 3. Peatman E. H. Trans. AJMME, 192, 141, 1951. 4. Rollman C. H. Ind. Eng. Chem., 37, 930, 1945. 5. Sage B. H. and Lacey W. N. Ind. Eng. Chem., 30, 1426, 1938. 6. Sherwood C. M. and Nielsen R. F. Prod. Monthly, 16, № 4, 1952. 7. Standing A. Mand. Katz D. Trans. AJMME, 155 232, 1944. 8. White R. R. and Brown G. G. Ind. Eng. Chem., 34, 1162, 1942.

Институт геологии и разработки
горючих ископаемых АН СССР

Поступило 23. 1 1959

Н. А. Тривус

Халис газ-нефт системиндэ јункүл парафинли
карбогидрогенлерин вэ СО₂-нин мувазинет константлары

ХУЛАСӘ

Бу мәгаләдә, Апшерон нефти јатагы системиндәки тәбии газ компонентләринин мувазинет константынын эксперимент јолу илә тәјини нәтичәләри верилир.

Тәчрүбә нәтичәсиндә мүәјјән едилмишдир ки, нефтин молекул чәкиси бутанын мувазинет константларына гәтијјән тәсир етмир, пропан үчүн тәчрүби олараг һисс едилмәздир, етан, даһа сонра СО₂ үчүн бу чәки бир гәдәр артыр вә һамыдан чох метанын мувазинет константларына тәсир едир.

Метан вә етанын мувазинет константларына нефтин тәбиәти бөјүк тәсир кәстәрдији үчүн Сејч вә Леси тәрәфиндән мәсләһәт көрүлән мувазинет константларыны тәтбиг етмәк олмас.

В. В. МУСТАФАЈЕВ

МӘСАМӘЛИ МҮНТДӘ НЕФТИН ГАЗЛА СЫХЫШДЫРЫЛМАСЫ

(Азәрбајчан ССР ЕА академики З. И. Хәлилов тәрәфиндән тәғдим едилмишдир)

Газ папағына малик олан лајларда тәзјиги сахламаг вә лај тәзјиги ашағы дүшмүш лајларда тәзјиги јенидән бәрпа етмәк үчүн мәсамәли мүнхдә нефтин газла сыхышдырылмасы мәсәләси һәм нәзәри вә һәм дә тәчрүби чәһәтдән чох мараглыдыр. Газын су илә сыхышдырылмасына анд олан мәсәләдә [5] олдуғу кими, бу мәсәләнин дәгиг һәлли үзрә апарылан әдәди һесабат газ зонасында тәзјигин сабит вә газ-нефт сәрһәдди-дәки тәзјигә бәрәбәр олдуғуну кәстәрир.

Нефтин газла сыхышдырылмасына даир апардығымыз хүсуси мәсәләнин дәгиг автотодел һәлли мүс-тәгил бир мәсәлә кими вә һәмчинин мүхтәлиф тәгриби үсулларын дүзкүнлүјүнү јохламаг үчүн әһәмијјәтлидир.

Газ-нефт тәмас хәттинин һәрәкәтинә анд мәсәләјә (газлашмыш зонада $\mu_r=0$) Л. С. Лејбензон [4] вә Н. Н. Верикин (2) бахмышлар. М. М. Глаговски вә М. Д. Розенберг [3] газбасгы режиминдә нефтин сыхышдырылмасына анд бир сыра мәсәләләр һәлл етмишләр.

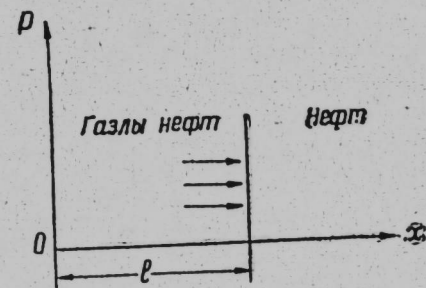
Нефтин јарымсонсуз нефтли лај-да јерләшмиш галерејаја тәрәф газ илә сыхышдырылмасы һалына бахаг.

Гәрарлашмамыш һал үчүн газлы мајенин вә нефтли зонада нефтин һәрәкәт тәнликләри:

$$\left. \begin{aligned} \frac{\partial}{\partial x} \left[\frac{C(p)}{\mu_r(p)} F_{r(p)} \frac{\partial p_1}{\partial x} \right] + \frac{\partial}{\partial x} \left[\frac{S(p)}{\mu_{n(p)} \beta(p)} F_{n(p)} \frac{\partial p_1}{\partial x} \right] &= \\ &= \frac{m}{\kappa} \frac{\partial}{\partial t} \left[C(p) (1-\rho) + \frac{S(p)}{\beta(p)} \rho \right] \end{aligned} \right\} 0 < x < l \quad (1)$$

$$\frac{\partial}{\partial x} \left[\frac{1}{\mu_{n(p)} \beta(p)} F_{n(p)} \frac{\partial p_1}{\partial x} \right] = \frac{m}{\kappa} \frac{\partial}{\partial t} \left[\frac{1}{\beta(p)} \rho \right]$$

$$\chi \frac{\partial^2 p_2}{\partial x^2} = \frac{\partial p_2}{\partial t}; \dots \dots l < x < \infty \quad (2)$$

Газ-нефт сэрхэддини $l(t)$, лэ тэзигини P_1 -илэ ишарэ едэрэк Јуха-рыдакы тэнликлэр системини ашагыдакы башлангыч вэ сэрхэд шэрт-лэриндэ хэлл едирник.

$$(1-\rho) \frac{\kappa_r(\rho)}{\mu_r(\rho)} \frac{\partial p_1(l,t)}{\partial x} + \rho \frac{\kappa_n(\rho)}{\mu_n(\rho)} \frac{\partial p_1(l,t)}{\partial x} + \rho \frac{\kappa_n(\rho)\kappa_p}{\mu_n(\rho)} \frac{\partial p_1(l,t)}{\partial x} = \frac{\kappa}{\mu_n} \frac{\partial p_2(l,t)}{\partial x} \dots \dots \dots (3)$$

$$m \frac{dl}{dt} = \frac{\kappa}{\mu_n} \frac{\partial p_2(l,t)}{\partial x} \dots \dots (4) \quad P_2(x,0) = P_1 \dots \dots (7)$$

$$P_1(l) = P_2(l) \dots \dots (5) \quad \rho(0,t) = \rho_0 \dots \dots (8)$$

$$l(0) = \dots \dots (6) \quad P_1(0,t) = P_c \dots \dots (9)$$

- $\mu_r(\rho)$ — газын өзлүлүжү;
- $\mu_n(\rho)$ — газлашмыш зонада нефтин өзлүлүжү;
- μ_n — нефтли зонада нефтин өзлүлүжү;
- m — лајын мөсәмәлији;
- κ — лајын кечиричилији;
- ρ — лајын нефтлэ дојма эмсалы;
- $\beta_{(p)}$ — нефтлэ газын хэлл олмасы һесабына нефт хэчминин дәјини-мәси;
- χ — пезокечиричилилик эмсалы;
- $F_{r(p)}$ — ујгун оларак нефтин вэ газын нисби фаз кечиричилији;
- $N_{(p)}$ — ваһид хэчм маједэ хэлл олмуш газын чэксидир;
- $S_{(p)}$ — газын хүсуси чэксидир;
- $\kappa_p = \frac{S_{(p)}}{C_{(p)}}$ — газын маједэ хэлл олмасынын хэчмин эмсалы (тэзигини 1 атм артдыгда ваһид хэчм маједэ хэлл ола билэн газын хэч-мидир).

Бу мәсәләнин хэллинэ өлчүлэр нэзәријјәсини [7] тэгбиг едэрэк ашагыдакы ифадэләри алырыг.

$$P_1^* = P_1^* \left[\zeta, \frac{S^0}{C^0}, \beta^0, \frac{m\chi\mu_r^0}{\kappa P_n}, \frac{\mu_n^0}{\mu_r^0}, C_{(p)}^0, S_{(p)}^0, \beta_{(p)}^0, \mu_{n(p)}^0, \mu_{r(p)}^0, F_{n(p)}, F_{r(p)} \right] \dots (10)$$

$$P_2^* = P_2^* \left[\zeta, \frac{S^0}{C^0}, \beta^0, \frac{m\chi\mu_r^0}{\kappa P_n}, \frac{\mu_n^0}{\mu_r^0}, C_{(p)}^0, S_{(p)}^0, \beta_{(p)}^0, \mu_{n(p)}^0, \mu_{r(p)}^0, F_{n(p)}, F_{r(p)} \right] \dots (11)$$

$$\rho = \rho \left[\zeta, \frac{S^0}{C^0}, \beta^0, \frac{m\chi\mu_r^0}{\kappa P_n}, \frac{\mu_n^0}{\mu_r^0}, C_{(p)}^0, S_{(p)}^0, \beta_{(p)}^0, \mu_{n(p)}^0, \mu_{r(p)}^0, F_{n(p)}, F_{r(p)} \right] \dots (12)$$

Бир вэ ики систем дифференциал тэнликләри (3), (4), (5), (6), (7) вэ (8) сэрхэд шэртлэриндэ автомател хэлл олмасына асанлыгла инан-маг олар.

Беләликлә (1) вэ (2) системни ашагыдакы шәкли алыр:

$$\left. \begin{aligned} \frac{d}{d\zeta} \left\{ \left[\frac{C_{(p)}^0 F_{r(p)}}{\mu_{r(p)}^0} + \frac{S^0 \mu_r^0}{C^0 \beta^0 \mu_n^0} \frac{S_{(p)}^0 F_{n(p)}}{\mu_{n(p)}^0 \beta_{(p)}^0} \right] \frac{dP_1^*}{d\zeta} \right\} + \\ + \frac{m\chi\mu_r^0}{2\kappa P_n} \frac{d}{d\zeta} \left[C_{(p)}^0 (1-\rho) + \frac{S^0}{C^0 \beta^0} \frac{C_{(p)}^0}{\beta_{(p)}^0} \rho \right] = 0 \\ \frac{d}{d\zeta} \left[\frac{F_{n(p)}}{\beta_{(p)}^0 \mu_{n(p)}^0} \frac{dP_1^*}{d\zeta} \right] + \frac{m\chi\mu_n^0}{2\kappa P_n} \frac{d}{d\zeta} \left[\frac{\rho}{\beta_{(p)}^0} \right] = 0 \\ \frac{d^2 P_2^*}{d\zeta^2} + \frac{\zeta}{2} \frac{dP_2^*}{d\zeta} = 0 \dots \dots \dots (13) \end{aligned} \right\} \dots \dots \dots (14)$$

(Каганкатвази) о том, что Сахл иби-Сунбат за услугу, оказанную халифу, „получил верховную власть над Арменией, Грузией и Алба-нией и правил ими всеми властно и по-царски“,⁹ верить нельзя.

Кроме того, Бабеку, направлявшемуся в Византию, незачем было держать путь на север, ибо единственная дорога в Византию шла че-рез Шаки—Биченекский перевал—Нахичеван.

Сахл, как мы уже отметили, был только „владельцем Шак'е“, а в 835 г., подняв восстание против халифа, захватил и Аран.¹⁰

Мы считаем, что Шаки, которым владел Сахл, является не тем пунктом, который в настоящее время именуется городом Нуха Азербайджанской ССР. На том месте, где некогда стояла крепость Сахла, и поныне находится, как это видно из приложенной карты, одноименное село Шаки (Сисианский район Армянской ССР). Здесь, „в горах Иби-Сунбата“ до сего времени сохранились развалины средневековых сооружений, которые ждут своего исследования.

В свете изложенного мы должны подойти к некоторым утвержде-ниям исследователей совершенно по-иному, ибо по чистому недора-зумению произошло смешение двух одноименных неселенных пун-ктов.

Балазури говорит, что Хосров I Ануширван „построил в земле Аран ворота Шаки“.¹¹ А. Е. Крымский полагает, что эти „ворота“ Ануширван построил для защиты от хазарских вторжений.¹² Од-нако у Балазури прямого указания о хазарах нет и мы считаем, что „воротами Шаки“ был Биченекский перевал, через который идет един-ственная дорога из Нахичевана в Шаки, и этот перевал Ануширван укрепил против византийцев. Об этом же говорит и Иби-ал-Факих.¹³

И, наконец, автор „Худуд ал-Алам,“ говоря о Шаки, пишет, что это область в Армении,¹⁴ что еще раз подтверждает наше суждение о том, что Нуха владением Сахла иби-Сунбата быть не могла, ибо это Шаки было „на равнине“¹⁵, а интересующее нас Шаки находи-лось, как мы отметили, „в горах“. Таким образом, в IX в. граница территории Арана (включая Шаки) доходила на западе до озера Севан.

Институт истории Поступило 6. II 1959

З. М. Бүнијәтов

Шәкинин јерләшмәси һагғында бир нечә сөз

ХҮЛАСӘ

Бу вахта гәдәр тәдқиғатчылар (А. Крымски, В. Минорски, Ч. Дов-сетт вэ башгалары белә һесаб едирдиләр ки, албан кижәзы Сәһл иби-Сумбатын маликанәси олан Шәки индики Азәрбајчан ССР-дә, олан

⁹ Т. И. Тер-Григорьян. Незданные страницы „Истории Албанской страны“ М. Каганкатвази. Архив И-та истории АН Азерб. ССР, № 1356, стр. 18; Ч. Довсетт. Указ. соч., стр. 460.
¹⁰ Табарни, III, 1171; Якуби, II, 579; Балазури, 211. Ср.: М. Каганкатвази. История Агван, пер. К. Патканова, СПб, 1861, стр. 266, 267.
¹¹ Балазури, 194.
¹² А. Е. Крымский. Указ. соч., стр. 371.
¹³ ВГА, V, 288.
¹⁴ Худуд ал-Алам, Рукопись Туманского. Введ. и указат. В Бартольд, Л, 1939, стр. 33а.
¹⁵ Мукаддаси. ВГА, III, 376.

17 23043

Нуха шәһәринин јериндә иди. Лакин мәгаләдә көстәрилдији¹ кими, белә бир фикир јанлыш һесаб едилмәлидир, чүнки тарих мәнбәләринин вердији мәлүматлара көрә бизи марагландыран Шәки „Сәһл иби-Сумбатын дағларында“, јә’ни Ермәнистан ССР-нин Сисијан рајонунда (орта әср Араны) јерләшән Шәки иди.

Беләликлә, VIII—IX әсләрдә Аранын гәрб сәрһәдләри Севан кө-лүнә чатырды.

ТАРИХ

Ј. Б. ЈУСИФОВ

МИДИЈАДА ДӨВЛӘТ СӘНӘТКАРЛЫГ ТӘСӘРРҮФАТЫ
ҺАГГЫНДА

(Азәрбајчан ССР ЕА академики А. О. Маковелски тәрәфиндән тәгдим едилмишдир)

Мидија дәвләт сәнәткарлыг тәсәррүфаты һаггында әлдә чох аз мәлүмат вардыр. Бу мәлүматлар бир-бирилә јахын бағлы дејилдир. Лакин әлдә олан мәлүматлары гоншу өлкәләрдә олан вәзијәтлә мүга-јисә етдикдә онлар арасында охшајыш нәзәрә чарпыр.

Шәрги Мидијада сәнәткарлыгын илк инкишафы һаггында иранлы-ларын мүгәддәс китабы олан Авестада мәлүмат верилир. Авестаны көздән кечирдикдә мәлүм олур ки, һәлә Авеста дәврүндә Мидијанын әһалиси гызыл, күмүш, мис вә башга металлардан әшјалар истәһсал едирмишләр. Бу әшјалар әсас е’тибарилә силаһлардан¹ вә зинәт шејләриндән² ибарәтдир. О вахт дәри вә јун тохучулуг сәнәти үчүн хаммал олмушдур. Һәр өлкәдә олдуғу кими, Иран јайласында да тоху-чулуг сәнәти гәдимдир. Гејд етмәк лазымдыр ки, Авестанын ән гә-дим һиссәси олан Јаштлар ерамыздан әввәлки VIII—VII әсләрә анд-дир. Ону да көстәрмәк лазымдыр ки, Авестада сәнәткарлыгын илк инкишаф дәврү, јә’ни Авеста јазылан вахтдан әввәлки дәвр әкс олун-мушдур. Бу вахт әһали һәм әкинчиликлә, һәм дә сәнәткарлыгла мәш-ғул иди. Бир нечә мүддәтдән сонра сәнәткарлыг әкинчиликдән ајры-лыр. Бунун да нәтичәсиндә јени-јени пешәләр мејдана кәлир.

Чәнуби Азәрбајчанда археоложи газынтылар нәтичәсиндә тапылан әшјалар о заманын сәнәткарлыгы һаггында бизә мәлүмат верир. Мәсәлән, Урмија јахынлығында олан Зивијә адлы јердә башга әш-јаларла бәрәбәр ритонлар тапылмышдыр.

Бунлар Русијада (Кубанда) вә Ермәнистанда тапылан ритонлара охшајыр³. А. Годар ритон истәһсалынын илк вәтәнини Чәнуби Азәр-бајчан һесаб едир⁴. Тәсвир етдијимиз ритонлардан Шимали Азәр-бајчанын әразисиндә (Минкәчевирдә) дә тапылмышдыр.⁵ Чәнуби Азәрбајчанда апарылан газынтылар нәтичәсиндә бир сыра әшјалар тапылмышдыр. Бурада јерли, јә’ни Манна әшјаларындан башга Ассур вә Скиф мә’мулатларына да тәсадүф едилмишдир. Тапылмыш әшјалар үзәриндә олан нахышлар Луристан мә’мулатларынын үзәриндә олан

¹ Видевдат 2: 6; Яшт, 10:12; 10:96; 10:112 вә с.

² Яшт, 15:57; 19:41 вә с.

³ А. Godard, Le trésor de Ziwiyé, Haarlem, 1950, 57, 58, 65-чи шәкилләр.

⁴ Јенә орада, сәһ. 76—77.

⁵ С. М. Казиев. Археологические раскопки в Мингечауре. МКА, т. I, Баку, 1949 стр. 36,43 (рис. 39).

Р. ƏФƏНДИЈЕВ

АЗƏРБАЈЧАН КЕЈИМЛƏРИ ТАРИХИНДƏН
(XVI ƏСР БАШ КЕЈИМЛƏРИ)

(Азəрбајчан ССР ЕА академики М. Ə. Гусејнов тəрəфиндən тəгдим едилмишдир)

Азəрбајчан милли мэдəнијəти тарихиндə тəтбиги сənət нүмунэлəри олан кејим вə бəзəклəр мүнүм јерлəрдən бирини тутур. Бунларын єјрəнилмəsi халгымызын нə гədэр бəјүк зөвгə вə мэдəнијјэтə малик олмасыны бир даһа сүбүт едир. Формасы, рəнки, парчасы вə үстүндə олан нахышлардан асылы олараг кејим мүүјјən дөврдə зөвгүн нə вəзијјэтдə олмасыны ајдынлашдырыр. Бир сөзлə, кејимлə нəнки бир адамын зөвгүнү, дүнја көрүшүнү, һəттə бүтүн бир халгын мадди-мэдəнијјəтини, игтисадијјатыны, башга халгларла мүнəсибətини мүүјјən етмэк олар. Кејимин тарихи тамамилə халгын сијаси-игтисади-мэдəни тарихи илə əлагəдардыр.

Азəрбајчанлыларын милли кејим вə бəзəклəринин инкишафыны єјрəнмэк үчүн əсас мə'хəзлəрдən бири тəсвири сənət əсəрлəридир. Гəдим заманлардан башлајараг Азəрбајчан халгынын кејимлəри, халга хас олан дуруш вə һэрəkəтлəри, онларын адət вə мəишəти өз əкси-ни һəјкəллəрдə, дивар рəсмлəриндə, миннатүрлəрдə тапмышдыр. Она көрə дə бу əсəрлəр Азəрбајчан халгынын кејим тарихинин єјрəнилмə-синдə эн е'тибарлы мənбəдир.

Азəрбајчан милли кејимлəри тарихиндə XVI əср диггəти эн чох чəлб едэн зəнкин дөвр сајылыр.

Сəфəви дөвлəтинин эмələ кəлмəsi Тəбриз шəһəрини о заманкы дөв-рүн модалар мəркəзинə (Авропада Парис олдуғу кини) чевирмишди. Бурада адлары бүтүн Шəрг алəминдə јайылмыш нəггашлар, зəркəр-лəр јашајыр вə кејим мэдəнијјəтимизин бəјүк инкишаф јолу кечдијинə шəһид олан гијмəтли, нахышлы парчалар, ипəк мə'мулаты вə бəзəк шəјлəри истəһсал едирлəрмиш.

Һазырда Москва, Ленинград вə дүнјанын башга шəһəрлəринин мəшһур музејлəриндə һəмин дөврдə тəбриздə һазырланмыш ипəк пар-чалардан, гырмызы, јашыл мəхмэрлəрдən, гызыл-күмүш тохумалы өр-түклəрдən бир чох нүмунэлəр сахланылыр. Вахтилə јүксək дэрəчэдə гијмəтлəндирилэн бу көзəl сənət нүмунэлəринə Венесија Һолландија вə Русијада һəмишə бəјүк тəлəбат олмушдур.

Мəшһур сənətшүнас Б. Денике „Шəрг сənəти“ китабында јазыр ки, гызыл баш мəхмəri вə зəрбаф маллары бу дөврдə Русија шəһəрлəриндə алычылар арасында кевиш јайылмышды.

XVI эсрә ил кејим вә бәзәкләрин гијмәтли чәһәтләриндән бири дә олур ки, Азәрбајҗан халги монгол истиласы замани Узак Шәргдән кәтирилиши јерли мүнәтә ујғун олмајан кејим вә бәзәкләрдән тама-мидә узаглашир вә илли кејим мәктәби јарадарыг гәдим ән'әнәләр әҗәсииндә Азәрбајҗанын иглиминә, тәбиәтинә әһалисинини зәнгүнә мән-суб кејим вә бәзәкләр јарадыр.

1-чи шәкил.
Киши вә гәдән палтары (XVI эср)

XVI эср Азәрбајҗан модалары ичәрисиндә ән мараглысы баш кејимләри олдуғу үчүн бу барәдә даһа әтрафлы данышмаг лазым кәлир. Тарихдән мә'лумдур ки, сәфәвиләри „гызыл баш“ адландырырдылар, чүнки сәфәвиләр башларына тәпәси назик вә һүндүр, гырмызы папаг кејиб бунуи да әтрафына әммамә (парча) долајырдылар. Задә-канлар вә рүтбәли һәрби хидмәтчиләр исә әммамәнин дә үстүндән 12 имам шәрәфинә 12 әдәд гијмәтли даш тахар вә јахуд зәрли хәтләр чәкдирәрдиләр.

Белә баш кејимләринин ән гәдиминә биз 1504-чү илдә чәкилмиш вә Шаһ Исмајылын ән гүдрәтли дөврүнә тәсадүф едән Тәбриз мини-атүрләриндә раст кәлирик. Бу баш кејимләри тәхминән 70 ил давам едиб сонралар, јә'ни XVI эсрин ахырларында бүтүнлүклә итир. Биз буиларын ән ахырынчы тәсвирини 1563-чү илдә Тәбриздә чәкилмиш Низами „Хәмсә“синдәки образларын башларында көрүрүк (әлјазмасы Сәмәргәнд музејиндә сахланылыр). Белә бир чәһәти дә гејд етмәк лазымдыр ки, 70 ил әрзиндә бу баш кејимләри бир нечә дәфә өз формасыны дәјишмишдир.

Сәфәвиләр дөврүндәки баш кејимләринин өрәнән мәшһур алман алими Н. Нотс бу дәјишиклији арифметик шәкилдә бу чур тәсвир едир. 1530-чу илдә баш кејимләринин узуну енинә 2:1, 1535-чи илдә 3:1, XVI эсрин јарысында исә 1:1 нисбәтдә бәрәбәр олур. Демәли, XVI эсрин башланчығындан 1535-чи илә гәдәр бу баш кејимләри узуныр вә XVI эсрин икинчи јарысындан гысалараг әсас е'тибарилә

енләшир вә 1560—70-чи илләрдә бүтүнлүклә әммамәнин ичиндән узунан гырмызы башлыг јох олур.

Тәбризли рәссам Гасым Ширәли тәрәфиндән 1571-чи илдә ишлән-миш бир миниатүрдә (Ленинградда С. Шедрин китабханасында сахла-нылыр, инв. № 341, л. 70—6) бир нечә адам ичәрисиндә јалынз бир иәфәрин башында белә баш кејими олдуғуну көрүрүк. Гәланларынын исә башларында јекә әммамәләр тәсвир олунмушдур.

2-чи шәкил.
Киши баш кејимләри (XVI эср)

Әлбәттә, мода дәјишиклијинин белә дәғиг тарихини билмәк бир чох гәдим әлјазмаларынын вә онларын ичиндәки рәмселәрин тарихини дүзкүн тә'јин етмәкдә дә мүнүм рол олнајыр.

Азәрбајҗанда бу чур баш кејимләринин тез сырадан чыхмасына бахмајараг, һәлә XVII эсрин әввәлинәдәк Орта Асијада, Әфғаныстанда вә хүсусилә һиндистанда биз онун изинә раст кәлирик.

Мараглы бурасыдыр ки, Тәбриздән чыхан бу моданын белә узаг-лара јайылмасына бахмајараг, Азәрбајҗанын бир чох јерләриндә: Нахчыванда, Гарабағда, Шәкидә вә с. белә баш кејимләри олмамыш-дыр. Мәсәлән, биз буну Британија мүзејиндә сахланылан 1641-чи ил-дә Тәбриздә ишләнмиш „Шаһ Исмајылын тарихи“ адлы бир миниатүрдә ачыг-ајдын көрә биләрик.

Бурада Тәбриз гошунларынын Ширван гошунлары илә бирликдә сәфәрә һазырлашдығы тәсвир олунмушдур. Бүгүн тәбризлиләрини баш-ларында јухарыда дедијимиз гырмызы башлы баш кејимләри олдуғу һалда, ширванлыларын башында ади рәнкли арахчылар вә онларын әтрафына доланмыш әммамәләр көрүнүр. Лакин бу о демәк дејилдир ки, белә баш кејимләри Шимали Азәрбајҗанда олмамышдыр. 1563-чү илдә Шамахыда олмуш мәшһур инкилис сәјјаһы Антони Чекинсон бу баш кејимләринин Ширван шаһынын вә башга ә'јанларын башында көрдүјүнү билдирир.

Көрүндүјү ки, XVI эсрдә Азәрбајҗанда учу шини, гырмызы баш-лы әммамәләрә јанашы, ади әммамәләр дә кениш јайылмышдыр.

Бу әммамәләр өзү мүхтәлиф парчалардан олуб кичик арахчыи вә јахуд „күлаһ“ адлы папаглары кејдикдән сонра баша доланырды.

Эммамә парчасынын рәнки, өлчүсү, һәтта баша доланмасы да хусуси гәјда вә о вахткы дөврүн модалары әсасында олмалы иди. О заман ән чох јајылмыш әммамәләр әсасән ағ рәнкли иди. Шаһ, вәзир вә јахуд рүтбәли руһаниләр исә јашыл рәнкли әммамә кејирдиләр.

Өзкә милләтләрдән оланлар мүсәлманлардан ајрылмағ үчүн башга рәнкли әммамәләр кејмәли идиләр; мәсәләи, ермәниләр гара вә јахуд кеј, јәһудиләр исә сары рәнкли әммамәләр кејирдиләр.

Шәриәтә керә, әммамәнин өлчүсү ону кејән шәхсин бојуна бәрәбәр олмалы иди, чүнки ондан јалныз баша доламағ үчүн јох, һәм дә лазым кәләндә сүфрә, гуршағ вә һәтта кәфән кимн дә истифадә едилрди.

Һөрмәтли шәхсләр, јәни шаирләр рәссамлар вә алимләр башларына чох бөјүк вә ағ әммамәләр гојардылар.

XVI әсрдә Азәрбајчанда чалма илә јанашы оржинвал кичик шлјапајабәнзәр папағлара да раст кәлирик. Бу папағлар ағ кечәдән тикиләрәк үчбучағ формасыны хатырладырды.

Папағын ашағысында шлјапанын әтрафына бәнзәр габағлығы вардыр ки, бу да истәнилән вахт өтүб, күн вә јахуд тоз олан вахт ачмағдан өтрү иди. Дөвләтли шәхсләр белә папағларын јухарысына кәзәллик үчүн гуш ләләји тахырдылар. Әкәр биз дедијимиз папағларын тарихини јохласағ, онун чох гәдим тарихә малик олмасыны вә вахтилә Орта Асијадан кәлмәсини керәрик. Бу чүр папағларын биз лап гәдим тәсвирини Әфрасијабда (Өзбәкистан) тапылмыш VIII әсрә анд һејкәлчикдә „Түрк атлысы“ адланан шәхсин башында вә сонра XIII әсрә анд Вјана китабханасында сахланылан бир сәлчуг миннатүрүндә көрүрүк:

Бу баш кејимләринин даһа сонралар да Азәрбајчанда олмасыны Нухала шәкихановлар сарајындакы дивар рәсмләри сүбут едир. Бу рәсмләрдә биз Низами образларынын биринин башында јенә белә папағ көрүрүк.

XVI әср миннатүрләриндә вә дикәр абидәләрдә биз башга бир марағлы папаға да раст кәлирик. Бу, галын парчадан тикилмиш вә үстү нахышларла бәзәнмиш һүндүр үчбучағшәкилли „күлаһ“ адлы папағлардыр. Белә папағларын үстүндә бәзән кәзәл хәтлә тикилмиш Әлинин адына раст кәлирик. Бу чүр јазылы „күлаһлары“ әсас етибарилә дәрвишләр кејәрди.

Тәбриздә, Бақыда, Шамахыда белә папағлары јашлы вә һөрмәтли шәхсләр дә кејәрдиләр. Вахтилә Гарабағ ханынын папағы олмуш кәзәл бир „күлаһ“ һазырда Р. Мустафајев адына Азәрбајчан Дөвләт Инчәсәнәт Музејиндә сахланыр.

Бунлардан әлавә, XVI әсрдә Азәрбајчанда бир сыра башга формалы папағлар да олмушдур. Бунларын ичәрисиндә гојун дәрисиндән тикилән папағлар нисбәтән кениш јајылмышдыр. Буну, әсас етибағилә, чобанлар вә көчәри һәјәт кечирән кишиләр кејәрдиләр. XVI әсрдә Азәрбајчанда белә баш кејимләринин чох јајылмасыны бир чох миннатүрләр тәсдиғ едир. Белә баш кејимини Низаминин Ленинградда С. Шедрин адына китабханада сахланылан „Једди кәзәл“ поемасына чәкилмиш миннатүрләрдән бириндә Шаһ Бәһрамла сөһбәт едән чобанын башында көрүрүк.

XVI әсрдә Азәрбајчанда гадын баш кејимләри дә чох мүрәккәб олмушдур. Әлдә олан материаллара әсасән, демәк олар ки, Азәрбајчанда о заман 6 нөвә јахын баш кејимләри мөвчуд иди. Бунлардан кәзәл, әлван нахышлы өрпәкләри, кичик нарын нахышлы арахчылары, мунчугларла чәнә алтындан бағланан инчә, күллү ләчәкләри, тач, чалма, кәнарлары хәз вә јахуд мәхмәрдән тикилмиш шлјапалары кәстәрмәк олар. Бунлары гадынлар евдә, һәјәтдә вә гонағлыглара

кетдикләри вахт кејәр, күчәјә чыхдығлары вахт исә үстдән, әсас етибарилә, ағ чаршаб өртәрдиләр ки, үзләри көрүнмәсин. Күчәдә чаршабсыз кәзмәк анчағ кичик јашлы гызлара вә гарылара ичазә верилрди.

Азәрбајчанда XVI әсрдә ән чох јајылмыш гадын баш кејимләриндән бири арахчын иди. Бунлар да, әсас етибарилә ики чүр олурду: гадын вә гыз арахчылары. Гадынларын арахчыны даһа мүрәккәб олуб, арха тәрәфдән гәшәнк узун торба илә бирләшдириләрди. Гадынлар бу торбадан һөрүкләрини гојмағ үчүн истифадә едилрди. Дөвләтли гадынлар белә баш кејимләрини гызыл вә јахуд башга гијмәтли металллардан назик һөрмә шәкилдә дүзәлтдириб кејәрдиләр. Белә арахчыларда артығ торба олмазды. Бунун әвәзиндә папағын архасы һөрүк кими узадылыб јухары галдырыларды. Алман алими Н. Готс хусусән Тәбриздә кениш јајылмыш бу чүр гадын баш кејимини Гупт дөврүндә (ерамызын III әсри) Гиндистанда гадын баш кејими илә мүгајисә едәрәк, онларын тарихинин чох гәдим олмасыны вә Гиндистандан кечмәсини билдирир.

XVI әср баш кејимләринин тарихинин өјрәнилмәси әлбәттә бунулла битмир, бу чох марағлы саһә тәдғигат истәјир. Бунун һәртәрәфли өјрәнилмәси нәнки рәссамларымызын јаратдығы тарихи образларын дүзкүн верилмәсинә вә еләчә дә Азәрбајчанын тарихини өјрәнәнләрә бөјүк көмәк едә биләр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Извлечение из описаний путешествий англичан XVI в. по Азербайджану. Под ред. Хаклюйт. Научный архив Ин-та истории АН Азерб. ССР, инв. № 522.
2. Соболев Н. Н. Очерки по истории украшения тканей. М.—Л., 1834. З. Н. Coetz. The History of Persian Costume. A survey of persian art, vol. III. London—New York, 1938 pp. 2227—2253 JPA, III, SPA, V. Upton M. Notes on Persian costume the Sixteenth and seventeenth Centuries. Metropolitan Museum Studies II. pt. 2. New-York. 1930 pp. 206—220. 4. Coetz H. Kostum and Mode an den indischen furstenhofen in der Grossmoghul-Zeit Jahrbuch der Asiatishcen Kunst. 1924, s. 67—101.
5. Martin L. R. The miniature painting of and painters Persia India and Turkey. London, 1912. 6. Pope A. U. Masterpieces of persian art Safavid textiles. pp. 185—177.
7. Von A. v. Le Coq-Berlin. Kibilbasch und Laschilbasch. Orientalisches Archiv III, Jahrgag 1912—13, pp. 61—65.

Р. Мустафајев адына
Азәрбајчан дөвләт Инчәсәнәт Музеји

Алынмышдыр 16. III 1959

Р. Эфендиев

Из истории азербайджанского костюма (головные уборы XVI в.)

РЕЗЮМЕ

Для изучения азербайджанского костюма, наряду с немногочисленными фактическими материалами, необходимо обратиться к памятникам изобразительного искусства: стенным росписям, рельефам, скульптурам, миниатюрам и т. п.

В истории костюмов Азербайджана важным периодом является XVI в. К этому времени относится образование могучего Сефевидского государства. Столица Азербайджан Табриз была центром мод на Ближнем Востоке, и здесь трудились известные художники, работавшие в области оформления художественных тканей, портные, ювелиры и др.

В костюме XVI в. большой интерес представляет головной убор, ценные материалы о котором дают нам тебризские миниатюры XVI в., с документальной точностью передающие все детали костюма.

Сефевидов называли кызылбашами (красноголовыми), так как на голову они одевали высокий тюрбан красного цвета, затем обвертывали его белой чалмой, где выделялось 12 пурпурных полосок в честь 12 шиитских имамов.

Наряду с такими головными уборами, которые были особенно популярны в высших слоях общества, в Азербайджане встречались и обыкновенные чалмы без красных столбиков, тюбетейки, высокие конусообразные кулахи, меховые шапки и др.

Из женских головных уборов мы насчитали 6 видов. Это красивые вышитые платки со спускающимся концами, небольшие орнаментированные косынки, тадж в форме диадемы, шляпы с остроконечной башенкой, чалма и пр.

МҮНДӘРИЧАТ

Физика

А. Г. Абасзадә, Р. Ә. Мустафајев. Бә'зи нефт јагларынын хүсуси истиляк тутумунун тә'лини 775

Нефит газымасы

Н. А. Тривус. Халис газ-нефт системиндә јүнкүл парафинли карбоһидрогенләрини вә CO_2 -нин мүвазинәт константлары 781

Гидродинамика

В. В. Мустафајев. Мәсамәли мүһитдә нефтин газла сыхышдырылмасы . 787
А. А. Мирзәјан. Өзлү мајенин бору вә каналларла ахмасына анд мәсәләләрини тәгриби һәлли 791

Гидравлика

Ј. Ә. Ибадзадә. Мәчра дүзәнтисинин гидравлик элементләри 797

Нефит кимјасы

М. Ә. Һашымов, М. Н. Әһмәдов. Азәрбајчанын бә'зи нефтләринини тәркибиндә олан тәбии ароматик карбоһидрогенләрдән синтетик јујучу маддә олан азолјат-Б-нин алымасы вә һәмнин маддәнини Бақыда сәнајә мигјасында истетһал едилмәсинини перспективләри 803

Коллоид кимја

А. К. Мискәрли, С. Б. Һәсәнова. Сәтһи актив маддәләрлә кил суспензијаларынын сабитләшдирилмәсинини тәдгиги 809

Физики кимја

И. В. Березин, А. М. Рәһимова. Октадеканын маје фазада оксидләшмәси реакцијасында мүрәккәб ефирләрини эмәлә кәлмәси 815

Кеокимја

Р. Әләкбәров, Һ. Әфәндијев. Бир сыра керокен шистләриндә ураннын раст кәлмә формасына даир 821

Кеолокија

Ш. Ә. Әзизбәјов, М. Б. Зејналлов. Нахчыван чухурунун үст миосен чокүнтүләринини фацијасы вә гаймылыгынын анализи . 825
А. Һ. Сејидов. Хәзәрсаһули сәһәсинини Мајкон дәстәси килләринини литоложи-минераложии тәдгиги 831

Инженер кеолокијасы

И. С. Башынчакјан. Тәбәгәли килләрини чәһәтләнини сурәтдә шиилмәси һаггында 835

Гидрологија

Г. И. Куликов, Х. Ч. Заманов. Минкәчевир һовузунун кәтирмә режимиә тәсири мәсәләһинә даир 839

Агрохимја

Ч. М. Һүсејнов, Ә. А. Һүсејнов. Нефт мәншәли бој маддәсиниң һәм-бығын мәнсулдарлығына тәсири 845

Биткиләрин муһафизәси

С. Һ. Мүфтизадә. Пајызлыг бугданын алаг отлары илә кимјәви мүбаризә 849

Гидрохимја

М. В. Журавлјов. Минкәчевир су анбарында суда һәлл олмуш оксиге-нин өјрәнилмәси мәсәләһинә даир 853

Фитопелминталокија

Г. Ә. Гасымова. Азәрбајҗанда ситрус нематоду 859

Фитопаталокија

Т. М. Ахундов. Азәрбајҗанда шабальдын гонур ләкә (силлиндроспороз) хәстәлији вә она гаршы мүбаризә тәдбирләри 865

Тарих

З. М. Бүнијәтов. Шәкинин јерләшмәси һаггында бир нечә сөз 859
 Ј. Б. Јусифов. Мидијада дәвләт сәнәткарлыг тәсәррүфаты һаггында . . . 873

Етнографија

Р. Әфәндијев. Азәрбајҗан кејимләри тарихиндән (XVI әср баш кејим-ләри) 879

тилә Москвадакы 3 №-ли сабунбиширмә заводуна кәндәрилмишдир. Бурада Азолјат тоз һалына чеврилмиш вә палтарын јујулмасында јохланылмышдыр. Тош һалына чеврилмиш Азолјат-Б-јә карбоксил-метилселлүлоза вә башга компонентләр әлавә етмәклә ондан јағдан алынмыш сабунларын әвәзедичиси кими механики чамаширханада палтарларын јујулмасында истифадә едилә биләр.

Балаханы ағыр нефтинин керосин, газол фраксијасындан Азолјат алынмагла бәрабәр һәмин гурғудан деароматикләшдирилмиш фраксија да алынмышдыр. Бу фраксија нејтраллашдырылдыгдан сонра ондан јүксәк кејфијјәтли тәјјарә јаначағы кими истифадә едилә биләр.

габилијјәтинин вә сәтһи кәркилијјинин тәјјини

Гатылыгларда көпүк әмәләкәтирмә габилијјәтинин тәјјини														
2%		1%		0,5%		0,25%								
Дәгигәдә см ³ һесабы илә көпүк һәчминин өлчүсү														
0	30"	3'	6'	0"	3'	6'	0"	30"	3'	6'	0"	30"	3'	6'
400	380	355	275	400	375	345	265	160	155	145	150	140	135	125
500	400	360	290	450	385	370	290	350	310	290	160	150	130	120
400	380	170	140	330	300	200	150	250	240	200	170	160	130	120
650	600	220	150	580	550	230	185	330	320	250	200	190	170	120
400	380	250	160	280	250	200	150	300	290	150	206	190	170	160
700	650	400	290	600	556	400	250	350	330	250	230	220	200	180

НӘТИЧӘ

1. Сабун истехсалында јағларын әвәзедичиләрә олан тәләбинин тәмин едән јујучу маддәләри керосин, газол вә солјар фраксијаларынын ароматик карбоһидрокенләринин сулфоллашдырыб нејтраллашдырыдыгда алмаг олар.

2. Сулфолашмыш жагы шүшә-памбыгылы пилләли сүзкәчдән сүздүкдә алынган сулфотуршулар гатрансызлашдырылыр. Бунун нәтижәсиндә жаг сәнајесинин тәләбатыны өдәјән јујучу препаратларын алынмасы үчүн имкан јараныр.

3. Гәләви вә туршу илә тәмизләнмиш шүшә-памбыг сүзкәчдән сүзүлмүш хаммаллардан алынган Азолјатларын ејни шәрантдә дә билә-васитә сулфолашыб сонра исә шүшә-памбыг сүзкәчдән сүзүлмәклә алынган Азолјатлардан һеч бир үстүн чәһәти јохдур.

4. Хаммалын сулфат туршусу илә тәмизләнмәси күкүрд анидриди еһтијатынын мәндулдуғу шәрантиндә тәклиф едилә биләр (Бакы шәһәри үчүн) вә бунун үчүн зәиф вә ја ишләнмиш туршу ишләдилә биләр.

5. Хаммалын габагчадан гәләвилә ишләнмәси үсулу ондан гијмәт-ли мәнсул олан нафтен туршуларынын алынмасы илә өзүнә бәраәт газана биләр. Белә ки, сулфолашмадан сонра нефт мәнсулуида онларын мигдары 50%-ә гәдәр азалыр.

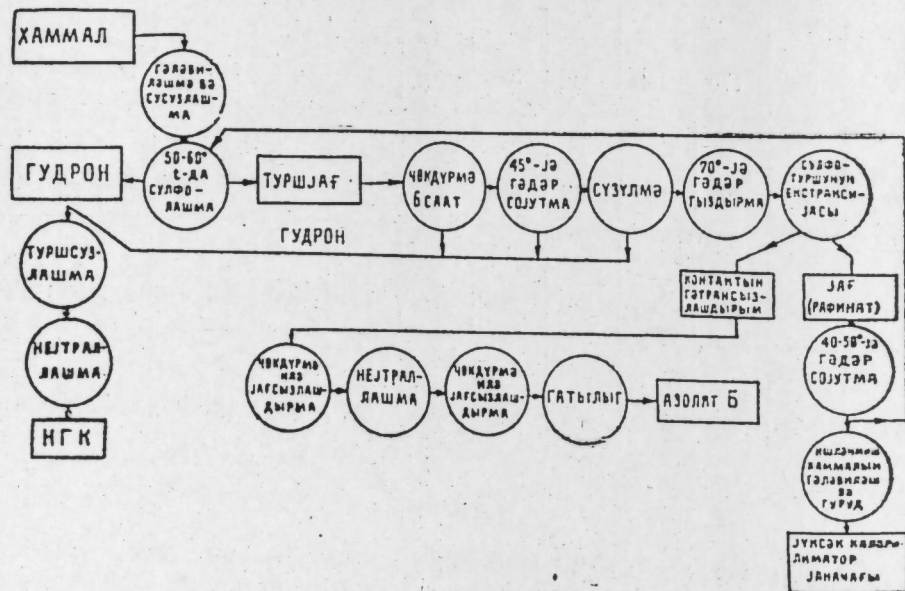
6. Бу вә ја дикәр Азолјатын рәнки онда олан актив маддәнин гатылығыннан асылыдыр. Гатылыг чох олдуғда рәнк ачыг олур.

7. 164—299° С температурда гајнајан керосин фраксијаларындан алынган Азолјатлар минерал жағларын мигдарына көрә 610—56 илин УИТШ-ин (үмум иттифаг техники шәртин) тәләбатыны өдәјир.

8. Азолјатын алынма просесиндә сулфотуршуларын екстраксия вә сабуишмасыны дәмirdән вә пасланмајан поладдан һазырланмыш чиһазларда апармаг олмаз. һәммин металлар сулфотуршулар вә сәр-бәст туршусу илә реаксияја кирәрәк алынмыш Азолјатларын јујучу кејфијјәтини пилләшдирир.

9. Шүшә-памбыг сүзкәчләр су илә тамамилә бәрпа едилир (ичмә-ли су ишләтмәк лазымдыр).

Шүшә-памбыг сүзкәчләрин јенидән бәрпа едилмәсиндән алынган сулфотуршуларын сулу мәнлулу НГК (нејтраллашдырылмыш гара контакт) һазырланмасы ишиндә истифадә олуна биләр.

Һәммин ишдә әлдә едилмиш материалларын кәстәрничиләрини вә һәмчинин јујучу маддәләр алмаг үчүн әввәлләр апардығымыз тәдги-

гат ишләрини нәзәрә алараг Азолјат-Б истехсал етмәк үчүн ашағы-дакы технолокијаны лазым билirik.

Верилән схемдән көрүндүјү ки ми, хаммал сулфолашмадан габаг гәләвиләшдирилир вә нәмдән гурудулур.

Нафтен туршуларындан вә нәмдән азад олуи муш хаммал 50—60° С температурда сулфолашдырылыр.

Сулфолашма просеси хаммалын дөвр етдирилмәси үсулу илә апарылыр, јә'ни сулфотуршуларын екстраксиясындан сонра турш жаг сојудулараг тәкрар сулфолашмаја дахил олур вә ароматик карбо-һидрокенләрин мигдары 10—15%-ә чатығда көһнә хаммал јениси илә әвәз едилир.

Ишләнмиш хаммал гәләвиләшдирилдикдән еә гурудулдуғдан сонра јүксәк калорили термики сабит мотор јанаचाгы сајылыр.

Ирәлидә гејд етдијимиз ки ми, Азербайчан нефтләринин кифајәт гәдәр јүксәк кејфијјәтли хаммал еһтијаты олмасы өлкәнин синтетик јујучу маддәләрә олан тәләбатыны мүәјјән дәрәчәдә өдәјә биләр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Мамедалиев Ю. Г. Реакция алкилирования в производстве авиационных топлив. Азнефтеиздат, 1945.
2. Ашимов М. А., Мамедова М. А., Аллахвердова С. А. Применение продуктов крекинга нефти в производстве моющих средств. Изв. АН Азерб. ССР, 1955, № 11.
3. Петров Г. С., Рабинович А. Ю. Нефтяные сульфокислоты и их техническое применение. Госхимтопиздат, 1932.
4. Шварц А., Перри Дж. Поверхностноактивные вещества, ИЛ, М., 1953.

Нефт-кимја просесләри
Институту

Алынмышдыр 9. VII 1958

М. А. Ашимов, М. Н. Ахмедов

Получение синтетического моющего средства азолята-Б из природной ароматики, содержащейся в некоторых нефтях Азербайджана, и перспективы его промышленного производства в Баку

Сообщение 3

РЕЗЮМЕ

В резюмируемой статье описывается технология промышленного производства синтетического моющего средства азолята-Б.

Исходный продукт сульфировался серным ангидридом при температуре 50—60° С. После отстоя сульфированное сырье пропусклось через стекловатные фильтры, после чего поступало в экстрактор, работающий при температуре 60—65° С. Затем, освобожденный от сульфокислот нефтепродукт возвращался на повторное сульфирование. Таким образом, сульфирование производилось циркуляционным способом в течение двух суток. Полученные сульфокислоты нейтрализовались раствором щелочи; они упаривались до требуемой концентрации активного вещества и испытывались на пожелтение хлопчатобумажной ткани. При испытании было установлено, что азолят-Б при стирке не желтит ткань.

Полученные таким образом из ароматических углеводородов керосиновой, газойлевой и соляровой фракций путем их сульфирования моющие средства удовлетворяют требованиям жирозаменителей.

Цвет одного и того же азолята зависит от концентрации в нем активного вещества: чем выше концентрация, тем светлее цвет.

В процессе получения азолята экстракцию и омыление сульфокислот нельзя производить в железной аппаратуре и аппаратуре, изготовленной из нержавеющей стали. Эти металлы вступают во взаимодействие с сульфокислотами и свободной серной кислотой, в результате чего ухудшаются моющие качества полученных азолятов. В качестве материалов для строительства промышленных установок рекомендуются фаолит и эмалевая поверхность.

А. К. МИСКƏРЛИ, С. Б. ҺƏСƏНОВА

СƏТНИ АКТИВ МАДДƏЛƏРЛƏ КИЛ СУСПЕНЗИЈАЛАРЫНЫН
САБИТЛƏШДИРИЛМƏСИНИН ТƏДГИГИ

(Икинчи мə'лумат)

Солјар фраксијасынын сулфолашмасындан
алынан алкиларил сулфотуршуларын натриум дузунун
кил суспензијаларынын каллоид кимјəви хассəлəринə
тə'сир

(АзəрбајҶан ССР ЕА академики М. Ф. Нагыјев тəрəфиндэн тəдгим едилмишдир)

Халг тəсəррүфатынын мұхтəлиф сəнəлəриндə кениш мигјасда коллоид дисперс мəһлуллар тəтбиг едилир. Бу мəһлуллардакы дисперс фазанын һиссəчиклəринин сəтһиндə кўлли мигдарда сəрбəст сəтһи енеркија олдуғу үчүн бунлар һəгиги мəһлуллардан фəргли олараг агрегасија вə коагулјасија уғрајан гејри-сабит мəһлуллардыр. Белə полидисперс системлəрин каллоид хассəлəрини јахшылашдырмаг вə онлардан стабил мəһлуллар алмаг үчүн сəтһи-актив маддəлəрдэн истифадə олунур.

Сəтһи-актив маддəлəр, əсасэн, асимметрик гурулуша малик јүксək молекулулу үзви бирлəшмэлəрдир. Бу маддəлəр дисперс һиссəчиклəр үзəриндə адсорбсија едилэрək фазалар сəрһəддиндə сəтһи кəркинлијин азалмасына сəбəб олур. Адсорбсија олунан сəтһи-актив маддəнин концентрасијасы илə системини сəтһи кəркинлијинин дəјишилмəsi Киббсин бу тəнлији илə ифадə едилир:

$$\Gamma = - \frac{C}{RT} \cdot \frac{\partial \sigma}{\partial C}$$

Бурада: C —һəлл олан маддəнин концентрасијасы;

Γ —адсорбсија кəмијјəти;

$\frac{\partial \sigma}{\partial C}$ —сəтһи-актив маддəнин концентрасијасындан асылы олар

раг сəтһи кəркинлијин дəјишилмəsiдир.

Траубе гəјдасына кəрə карбоһидрокенлəрин һомоложи сырасында СН_2 групунун зəнчирдə артмасы сəтһи-активлијини (G) тəхминэн 3—3,2

дəфə артмасына сəбəб олур. $\frac{G_{n+1}}{G_n} = \text{const} = 3-3,2$.

Мүасир коллоид кимјанын мүнүм проблемләриндән бири жүксәк кејфијәтти, јени, учуз сәтти актив маддәләрин ахтарылыб тапылмасы вә тәтбигидир [1,6].

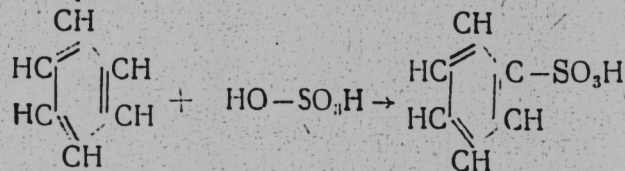
Республикамызда нефт вә газ гујуларынын газылмасы заманы мүнүм рол ојнајан кил суспензијасынын коллоид кимјәви вә хусусән гидравлик хассәләрини јахшылашдырмаг үчүн өлкәмизин узаг рајонларыннан кәтирилән баһалы кимјәви реакентләр ишләдилер. Нәмин реакентләрин јерли учуз материаллар әсасында һазырланмасына имкаи јарадан јени үсулларын тәтбиги газманын маја дәјәринин азалмасына сәбәб олмалыдыр.

Сон заманлар Азәрбајҗан ССР ЕА-нын Кимја Институтунда [2—4] вә башга елми мүәссисәләрдә апарылмыш тәдгигатлар нәтичәсиндә битки мәнсулларынын әсасында кил системләрини кејфијәттини јахшылашдырмаг үчүн бир сыра јени сәтти актив реакентләр тәклиф едилмишдир.

Мә'лумдур ки, биткиләрлә бәрәбәр нефт вә нефт мәнсулларынын тәркибиндә асимметрик гурулуша малик олан үзви бирләшмәләр вардыр ки, бунлардан да сәтти актив маддә кими истифадә етмәк олар.

Мүәллифләр АДУ-нун физики-кимја лабораторијасында апардыглары тәдгигат нәтичәсиндә солјар фраксијасы ароматик карбоһидрокенләрин сулфотуршуларынын Na дузунун полидисперс кил суспензијаларынын коллоид кимјәви хассәләринә тә'сирини өјрәнмишләр.

Солјар фраксијасынын ароматик карбоһидрокенләри олеум вә ја күкүрд аниһидриди илә 40—60°C-дә гыздырылмагла сулфолашдырылыр. Бу заман ашағыдакы реаксија нәтичәсиндә бензолун алкиларил сулфотуршусу алыныр.

Алынмыш бу туршу 10—20%-ли NaOH мәһлулу илә нејтраллашдырылараг, алкиларил сулфотуршусунун Na дузу, јә'ни нејтрал солјар контакты алыныр.

Нејтрал солјар контакты техникада мүхтәлиф мәгсәдләр үчүн ишләдилер (сүрткү јағларына әләвә кими, каучук, кағыз, тохучулуг сәнајесиндә вә с.). Сон заманларда, солјар контактынын кәнд тәсәррүфатында зијанверичиләрлә мүбаризәдә, һејванларын вә гушларын дири чәкиләринин артырылмасында ишләдилмәси тәклиф едилмишдир [7].

Нефт вә газ гујуларынын газылмасы заманы ишләдилән кил мәһлулунын коллоид-кимјәви хассәләрини јахшылашдырмаг үчүн биз Бакы Андрејев адына Нефтяјырма Заводундан алынмыш солјар контактыны мүәјјән анализдән кечирмишик:

1. Солјар контактынын хусуси чәкиси пикнометр вәситәсилә тә'јин едилмишдир. Хусуси чәки 1,0494 г/см³ олмушдур.

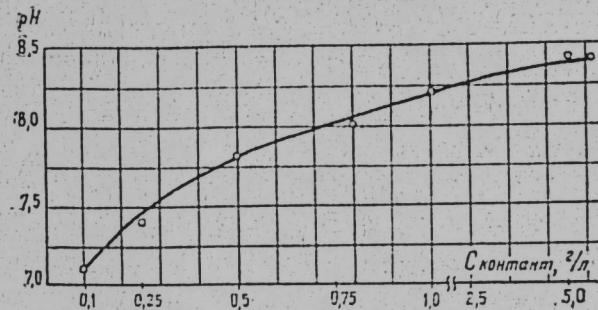
2. Контактын рүтубәтлилијини тә'јин етмәк үчүн 2 г-а јахын көтүрүлмүш нүмунә 80—90° С температурда сабит чәкијә кәтирилмишдир. Рүтубәт 30,44% олмушдур.

3. Солјар контактында олан сәрбәст туршуну тә'јин етмәк үчүн әввәлчә түнд гәһвәји рәнкли контакты нисбәтән рәнксизләшдирмәк мәгсәдилә ону 1:40 нисбәтиндә дистиллә сују илә дурулдурлар. Бу заман алынмыш мәһлул фенолфталейинин иштиракы илә 0,1 N NaOH мәһлулу илә титрләнмишдир. Анализин нәтичәси көстәрир ки, солјар контактынын тәркибиндә 5,83% туршу вардыр.

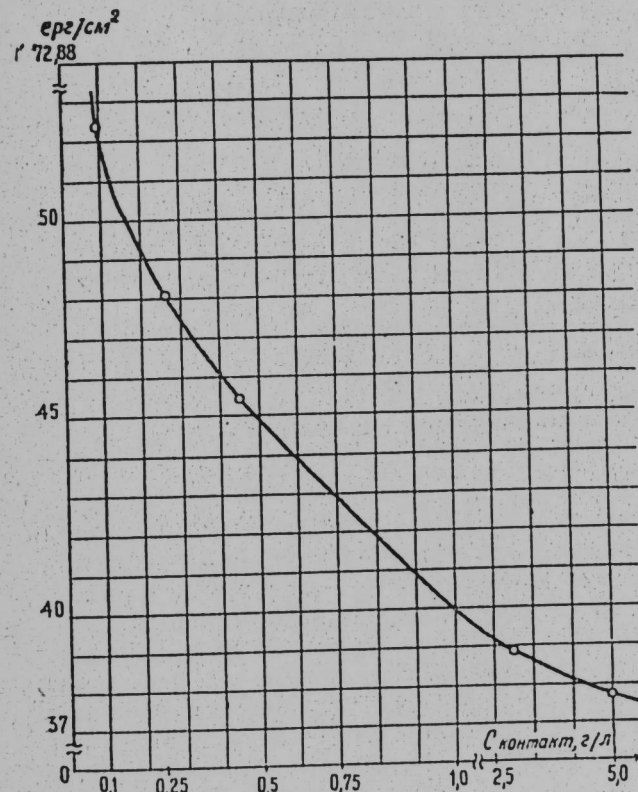
Кил мәһлулунын кејфијәттини јахшылашдырмаг үчүн ишләдилән реакентләрин тәркиби, әсас е'тибарилә, жүксәк молекуллу үзви туршуларын Na дузундан ибарәтдир.

Бу мәгсәдлә, солјар контактын Na дузунун кил мәһлулуна тә'сирини өјрәнилмәси елми вә тәчрүби нәминјәгә маликдир. Бунула әләгәдар олараг солјар контактынын Na дузу ашағыдакы үсулла һазырланмышдыр.

Солјар контакты әввәлчә 60°C-ә кими гыздырылмыш, гарышдырыла-гарышдырыла үзәринә һесаблинмыш мигдарда NaOH әләвә едилмишдир. Бу заман шиддәтти екзотермики реаксија кедәрәк, алын-

1-чи шәкил
Солјар контакты Na дузу мәһлулунын концентрасијасындан асылы олараг pH-ын дәјишмәси

2-чи шәкил
Солјар контакты Na дузунун концентрасијасындан асылы олараг һәлл едичинини (сујун) σ-нын дәјишмәси

мыш күтләнни температуру 80° С-ә галхмышдыр. Сојутлудгдан сонра алынмыш нејтрал солјар контакты Na дузу мәһлулунын бә'зи мүнүм хассәләри өјрәнилмишдир.

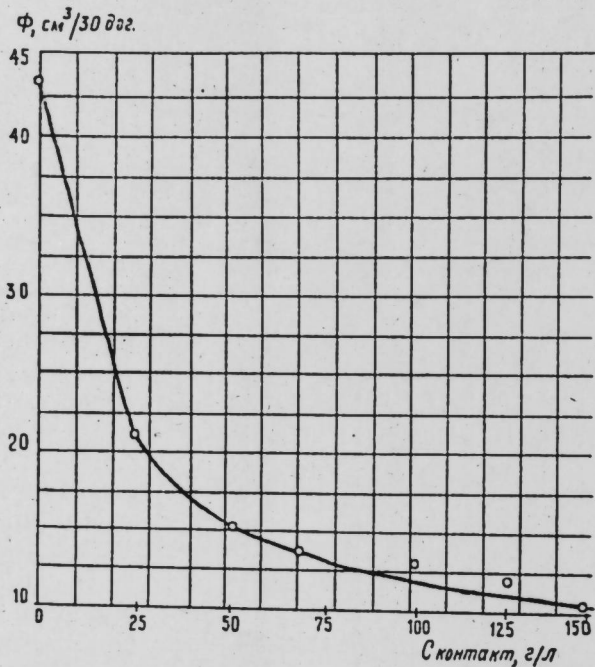
Солјар контакты Na дузунун тәркибиндә Na дузу илә бирликдә мүәјјән мигдар сәрбәст NaOH олдуғундан, һәмин контактдан дистиллә сујунда мүәјјән концентрасијада мәһлул һазырланмышдыр. Онларын pH-ы потенциалометрдә тә'јин едилмишдир. 1-чи шәкилдән көрүндүјү кими солјар контакты Na дузунун концентрасијасынын 0,1-дән 5%-ә гәдәр артырылмасы pH-ын 7,1-дән 8,4-ә кими жүксәлмәсинә сәбәб олур.

Лухарыда көстәрилдији кими, маддәләрин сәтти-активлији, онларын һәлледицинин (сујун) сәтти кәркинлијини азалтмасы илә характеризә олунур.

2-чи шәкилдән ајдын олур ки, солјар контактынын концентрасијасындан асылы олараг, сујун сәтти кәркинлији 72,88 ерг/см²-дән

37,6 erg/cm^2 -э кими, јәни тәхминән 2 дәфә азалмышдыр ки, бу да һазырладығымыз контактын сәтһи активлијини сүбүт едир.

Һазырладығымыз солјар контактынның Na дузу тәркибиндә 2 актив компонент—ароматик карбоһидрокенләрини сулфотуршуларының Na дузу вә сәрбәст NaOH олдуғу үчүн онлар жүксәк сәтһи активлијә маликдир. Буна көрә сәтһи актив маддә олараг солјар контактынның Na дузу кил суспензијаларының коллоид кимјәви хассәләринә тә'сир ејрәнилмишдир. Гејд етмәк лазымдыр ки, бу һагда әдәбијјатда мә'лумат јохдур.

3-чү шәкил
Солјар контакты Na дузунун концентрасијасындан асылы олараг кил суспензијасының филтрасијасының дәјишмәси

Бу мәгсәдлә механики гарышдырычыда 15%-ли каолинит типли Зыг килиндән мәһлул һазырланмышдыр. Мәһлулуң маје фазасында солјар контактынның мигдарыны 2,5%-дән 15%-ә кими дәјишдирмәклә, онларын кил мәһлулуңун хассәләринә тә'сир ејрәнилмишдир.

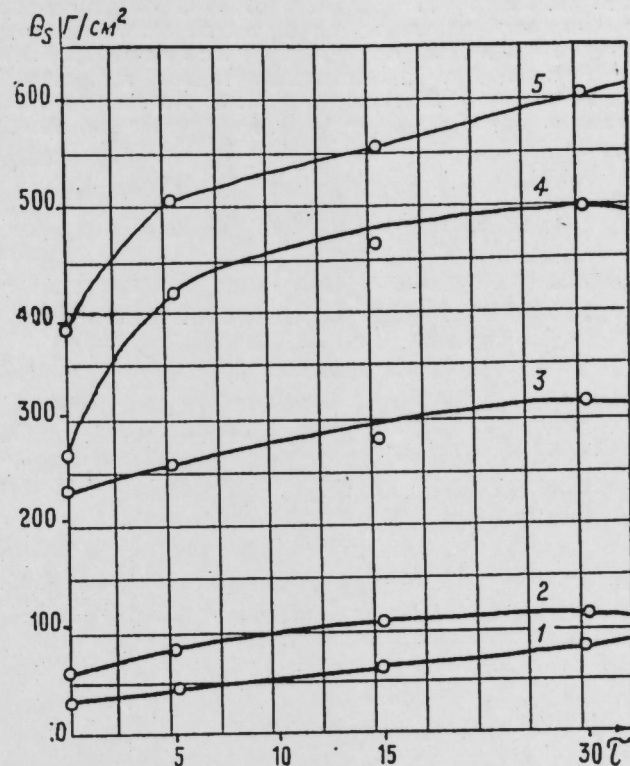
Дисперс коллоид системләрини вә о чүмләдән кил суспензијаларының коллоидлијини характеризә етмәк үчүн филтрасија методундан истифадә едилир. Бу методдан истифадә едәрәк, биз солјар контактынның Na дузундан мүхтәлиф концентрасијаларда һазырланмыш нормал вә ағырлашдырылмыш кил суспензијаларының филтрасија габиллијәтини тә'јин етмишик.

3-чү шәкилдән көрүндүјү кими, кил суспензијаларының маје фазасында, солјар контакты Na дузунун мигдары артдыгча һәммин суспензијаларын филтрасија габиллијәти тәхминән 4—6 дәфә азалыр. Белә дә дәјишдирдији һалда, бундан сонрақы концентрасијаның артмасы филтрасијаја аз тә'сир едир.

Беләликлә, солјар контактынның Na дузу кил һиссәчикләри үзәриндә адсорбсија едиләрәк онларын һидратлашмасыны вә пептизасија-

сыны күчләндирир, бу да кил системләринин коллоидлијини жүксәлдәрәк, онларын филтрасија габиллијәтинин азалмасына сәбәб олур.

Коллоид дисперс системләрини техниканың мүхтәлиф саһәләриндә тәтбиг едилмәси үчүн онлар тиксотроп структур әмәләкәтирмә габиллијәтинә малик олмалыдыр. Бу тиксотроплог хасијәтләрини јахшылашдырмаг үчүн мүхтәлиф сәтһи-актив маддәләрдән истифадә едилир. Бунуңла әлагәдар олараг биз солјар контактын Na дузунун кил системләринин тиксотроп структур әмәләкәтирмә хассәсинә тә'сирини дә өјрәнишик.

4-чү шәкил
Кил суспензијаларының тиксотроп структур әмәләкәтирмә кинетикасына солјар контакты Na дузунун концентрасијасының (г/л) тә'сир: 0 (1); 2,5 (2); 5 (3); 7,5 (4); 10 (5).

4-чү шәкилдән ајдын олур ки, нормал кил мәһлулуңун маје фазасында солјар контакты Na дузунун концентрасијасы артдыгча мәһлулуңун тиксотроп структур әмәләкәтирмә габиллијәти дә артыр.

НӘТИЧӘ

1. Бу мәгаләдә нефт мәншәли сәтһи актив маддәләрдән, солјар фраксијасының сулфолашмасындан алынған алкиларил сулфотуршуларың Na дузу, кил суспензијаларының коллоид кимјәви хассәләринә тә'сир ејрәнилмишдир. Солјар контактынның Na дузу тәркибиндә кил системләринин коллоид хассәләринә тә'сир едән 2 компонентдән бири сәрбәст NaOH, диқәри иәә ароматик карбоһидрокенләрини Na дузудур.

2. Бу сәтһи актив реакентиң әсасында нормал, һәм дә ағырлашдырылмыш кил суспензијалары кичик филтрасијаја јарарлы тиксотроп

структур эмаләкәтирмә вә башга жүксәк коллоид-кимјәви хассәјә маликдир. Солјар контактынн На дузу кил һиссәчикләри үзәриндә адсорбсија едиләрәк, онларын һидратлашмасыны вә дептизасијасыны артырыр ки, бу да һисбәтән һидрофоб системләрә анд олан каолинит типли килләрдән жүксәк коллоид-кимјәви хассәјә малик стабил кил системләринн алынмасыны тәмин едир.

ӘДӘБИЈАТ

1. Адам Н. К. Физика и химия поверхностей. Гостехтеориздат, 1947. 2. Гурвич М. Н., Зейналов М. К. ДАН Азерб. ССР, 1957, № 8. 3. Мискарли А. К. Землянская В. Я., Гасанова А. НХ, 1957, № 5. 4. Мискарли А. К. и др. Четвертая Всесоюзная конференция по коллоидной химии. Тезисы и доклады. Изд-во АН СССР, М., 1958. 5. Мискарли А. К., Гасанова Т. Г. АНХ, 1958, 9. 6. Шварц А. и Перри Дж. Поверхностно-активные вещества. ИЛ, М., 1953. 7. Ј. Н. Мәммәдәлијев, Ә. М. Гулијев, М. Ә. Ахундов, Ј. С. Мустафајев, Ә. Н. Әлизадә. „Елми әсәрләр“ АДУ нәшријаты № 5, 1958.

Кимја И институту

Алынмышдыр 20. X 1958

А. К. Мискарли, С. Б. Гасанова

Исследование стабилизаций глинистых суспензий поверхностноактивными реагентами

Сообщение 2

Изучение влияния натриевых солей алкиларил сульфокислот соляровой фракции на коллоидно-химические свойства глинистых суспензий

РЕЗЮМЕ

Одной из важных проблем современной коллоидной химии является изыскание новых поверхностноактивных веществ, стабилизаторов дисперсных систем.

Для улучшения структурно-механических свойств глинистых суспензий при бурении нефтяных и газовых скважин применяются УШР, ССБ, КМЦ и другие химические реагенты. Основные материалы для приготовления этих реагентов ввозятся издалека и стоят дорого. Поэтому изыскание и исследование новых и дешевых реагентов для стабилизации промывочных глинистых суспензий на базе местных и доступных материалов имеет научное и практическое значение.

В резюмируемой статье авторами исследовано влияние поверхностно-активного реагента нефтяного происхождения на коллоидно-химические свойства глинистых суспензий.

Результатами этих исследований установлено, что натриевые соли алкиларил сульфокислот соляровой фракции, обладая высокой поверхностной активностью, существенно улучшают структурно-механические свойства глинистых суспензий. Нормальные утяжеленные глинистые суспензии, стабилизированные новым реагентом обладают низкой водоотдачей, хорошими тиксотропными и невысокими вязкостными свойствами. Это объясняется лиофилирующим и пептизирующим действием солярового контакта на дисперсные глинистые системы.

Показано, что применение нового поверхностноактивного реагента представляет возможность получения из низкоколлоидных каолиновых глин доброкачественных промывочных глинистых растворов с низкой водоотдачей приемлемым и тиксотропным структурообразованием не только на пресной, но и на морской воде.

И. В. БЕРЕЗНИ, А. М. РАГИМОВА

ОБРАЗОВАНИЕ СЛОЖНЫХ ЭФИРОВ ПРИ ЖИДКОФАЗНОМ ОКИСЛЕНИЕ ОКТАДЕКАНА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. Ф. Нагиевым)

Механизм образования сложных эфиров в реакциях жидкофазного окисления углеводородов представляет большой интерес. Однако до сих пор в литературе не появилось данных, позволяющих судить о механизме этого процесса. С общепринятой точки зрения сложные эфиры в реакциях окисления образуются в результате взаимодействия кислот со спиртами, являющимися продуктами реакции. Результаты проведенных нами исследований дают возможность несколько подробнее рассмотреть этот процесс.

Помеченная в карбоксил радиоуглеродом C^{14} каприновая кислота вводилась в зону реакции после 0,5-часового окисления октадекана при температуре $130^{\circ}C$. Методика эксперимента и анализ полученных продуктов аналогичны описанному ранее [1]. Как было установлено [1, 2, 5], каприновая кислота в реакциях окисления подвергается декарбоксилированию и этерификации. Нами рассматриваются результаты изучения реакции этерификации.

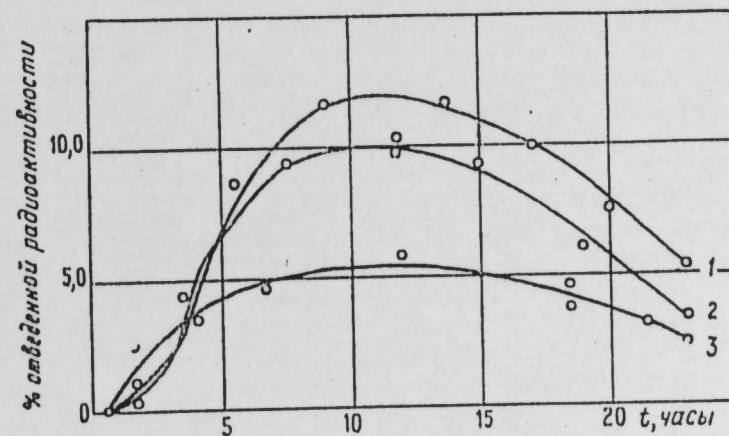

Рис. 1.

Кинетические кривые накопления радиоактивных эфиров
1 — $130^{\circ}C$; 2 — $140^{\circ}C$; 3 — $150^{\circ}C$.

На рис. 1, 2 изображены кинетические кривые накопления радиоактивных и неактивных (общих) сложных эфиров. На рис. 3 показаны кинетические кривые накопления радиоактивных эфиров и декарбоксилирования кислот при температуре 120°С (в данном случае добавка кислоты производилась после 8-часового окисления).

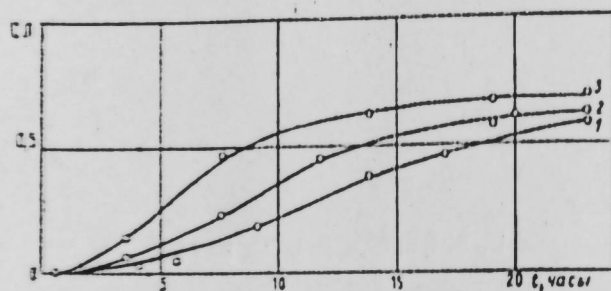

Рис. 2.
Кинетические кривые накопления.
1—130°С; 2—140°С; 3—160°С.

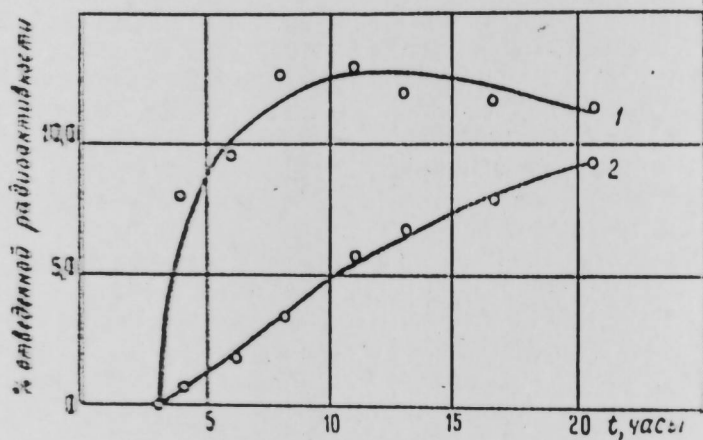

Рис. 3.
1—кинетическая кривая накопления радиоактивных эфиров; 2—кинетическая кривая выделения радиоактивного CO₂.

Как видно из рисунков, каприновая кислота в зоне реакции быстро всасывается в сложноэфирную фракцию. Этот процесс, идущий с большой скоростью в начале реакции, затем быстро затухает (рис. 1 и 3).

Надо отметить, что кинетическая картина накопления сложных радиоактивных эфиров является результатом многих реакций. В рассмотренном случае радиоактивные эфиры могут образоваться путем прямой этерификации каприновой кислоты спиртами, являющимися продуктами окисления октадекана, а также реакцией перэтерификации (ацидолиза) неактивных сложных эфиров меченой кислотой. Возвратной реакцией гидролиз активных эфиров, но в нашем случае скорость этой реакции незначительна, так как вода интенсивно удаляется из сферы реакции. С накоплением в реакционной среде радиоактивных эфиров идет их обратная перэтерификация неактивными кислотами. Накопление эфиров подвергается дальнейшему окислению. Скорость двух последних процессов (обратной перэтерификации и окисления) по

ходу реакции увеличивается и вскоре уравнивает скорость первых двух процессов (прямой этерификации и перэтерификации). В результате такого „равновесия“ общая скорость внедрения каприновой кислоты становится равной нулю. Дальнейшее увеличение скорости обратной перэтерификации и окисления приводит к медленному спаду кинетических кривых (рис. 1 и 3).

Для рассмотрения этих реакций в процессе эфиобразования необходимо провести некоторые разумные упрощения. Экспериментально было установлено, что среднее число углеродных атомов в кислотах, образующихся при окислении октадекана, равно одиннадцати. Очевидно, без особой погрешности, поведение каприновой кислоты можно рассматривать аналогичным поведению кислот окисляемого октадекана. На основании литературных данных можно допустить, что в сходных условиях константа скорости этерификации кислот спиртами значительно меньше константы скорости реакции перэтерификации.

Кинетика реакции перэтерификации (ацидолиза) изучена слабо. Имеются данные по ацидолизу этилацетоуксусного эфира [7]. Эта реакция в отсутствие воды и неорганических кислот идет по второму порядку. При 129°С константа скорости для ацидолиза уксусной и масляной кислотами почти совпадает и равна в среднем $7 \cdot 10^{-4}$ моль·л⁻¹·сек⁻¹.

Наличие кетогруппы в молекуле сложного эфира не вносит существенных изменений в ее реакционную способность. Последнее подтверждается данными Болина [6]. Автор дает значение константы скорости кислотного гидролиза (HCl) этилбутирата в широком интервале pH, которое равно или несколько превышает значение константы для этилацетоуксусного эфира. Механизм реакции гидролиза близок механизму реакции ацидолиза органическими кислотами, поэтому можно считать, что константы скорости ацидолиза для этилацетоуксусного эфира и этилбутирата будут также одинаковы.

О реакционной способности карбоновых кислот нормального строения в реакциях этерификации имеются данные Ферклофа и Гиншельвуда [8]. Результаты, полученные ими, а также другими авторами показывают, что величина константы этерификации меняется незначительно, в зависимости от молекулярного веса как спирта, так и кислоты. Так, величина константы скорости этерификации всех кислот, начиная с пропионовой, практически постоянна и составляет 65—75% величины константы для уксусной кислоты. Следовательно, можно заменить рассмотрение этерификации кислот рассмотрением одной кислоты, что не вносит существенных погрешностей в результаты. Соотношение констант реакций перэтерификации должно быть такого же характера, как и для этерификации, поскольку механизм ацидолиза тождественен механизму реакции этерификации.

Таким образом, сравнивая в аналогичных условиях величину константы ацидолиза этилацетоуксусного эфира со средней величиной константы скорости этерификации карбоновых кислот с каким-либо вторичным спиртом, можно примерно оценить соотношение констант для этих реакций и в условиях окисления октадекана.

Средняя величина константы скорости этерификации карбоновых кислот циклогексанолом при 129°С (по данным Ферклофа и Гиншельвуда [11]) равна $9 \cdot 10^{-6}$ 10⁻⁶ мол·л⁻¹·сек⁻¹. Величина же константы перэтерификации этилацетоуксусного эфира в аналогичных условиях $0,7 \cdot 10^{-3}$ моль·л⁻¹·сек⁻¹ (см. выше). Сравнение этих двух величин показывает, что при окислении октадекана скорость реакции перэ-

этерификации (ацидолиза) должна быть примерно в сто раз выше скорости этерификации карбоновых кислот, если концентрация спиртов и сложных эфиров примерно одинакова (такая картина наблюдается при жидкофазном окислении углеводов [3, 4]).

Следовательно, можно заключить, что образование радиоактивных эфиров в основном является результатом реактивных переэтерификации, и лишь незначительная часть их образуется прямой этерификацией кислот со спиртами.

Количество активной каприновой кислоты, связанной в сложных эфирах, невелико. За весь процесс окисления 12,5% введенной активной кислоты включается в сложноеэфирную фракцию и около 9,5% окисляется. В зоне реакции в свободном состоянии остается примерно 80% кислоты (рис. 3). В то же время концентрация сложных эфиров по ходу окисления растет (рис. 2).

Надо заметить, что реакция переэтерификации не дает новых количеств сложных эфиров. Скорость же прямой этерификации ничтожно мала. Эти результаты говорят в пользу того, что значительная часть сложных эфиров образуется при окислении путем, отличным от прямой этерификации кислот спиртами. Этот путь назван „некислотным“.

Возможность образования сложных эфиров „некислотным“ путем в реакциях окисления углеводов отмечалась и ранее [2, 5, 9, 10], но экспериментально не подтверждалась. Более подробное обсуждение этого вопроса требует привлечения дополнительного материала.

ЛИТЕРАТУРА

1. Березин И. В., Рагимова А. М. „ДАН Азерб. ССР“, 1959, № 3.
2. Березкина Л. Т. Дипломная работа. Кафедра хим. кинетики МГУ, 1955.
3. Блюмберг Э. А., Эмануэль Н. М. „Изв. АН СССР“, ОХН, 1957, № 3.
4. Вартанян Л. С., Кнорре Л. Г., Майзус Э. К., Эмануэль Н. М. „Ж. физ. хим.“ 31, 655, 1957.
5. Носова Л. Т. Дипломная работа. Кафедра хим. кинетики МГУ, 1955.
6. Bolin J. L. *inorg. chem.*, 177, 244, 1929.
7. Cherbulier E., Fuld M. *Helv. Chim. Acta*, 35, 1280, 1952.
8. Fairclough R. A., Hinshelwood C. N. *J. Chem. Soc.*, 593, 1939.
9. Langenbeck W., Pritzkow W. *Chem. Tech.*, 391, 1952.
10. Robertson A., Waters W. L. *Chem. Soc.*, 1574, 1948.
11. Tables of chemical Kinetics Homogeneous Reactions USA Bureau of Standards, № 510.

Кафедра химической кинетики
МГУ им. Ломоносова

Поступило 14. IV 1959

И. В. Березин, А. М. Рагимова

Октадеканын маје фазада оксидләшмәси реаксиясында
мүрәккәб ефирләрини эмәлә кәлмәси

ХҮЛАСӘ

Оксидләшән октадекана карбоксилли C^{14} нишанланмыш каприн туршусу эләвә едилір. Белә мүнһтдә туршу ефирләшмә реаксиясына эһиф кирир. Она көрә дә онун әсас һиссәси сәрбәст һалда галыр.

Киншелвуд, Ферглюф вә Боллинни ишләринини мүгајисәси бизи белә нәтичәјә кәтирир ки, оксидләшмә реаксияларында тәкрар ефирләшмәнин сүр'әти, садә ефирләшмә реаксиясынын сүр'әтиндән јүз дәфә артыгдыр. Дикәр тәрәфдән белә мүгајисә көстәрир ки, радиоактив

ефирләрини әсас мигдары тәкрар ефирләшмә реаксиясы нәтичәсиндә алындығы һалда, онларын (ефирләрини) чүз'и мигдары туршуларын спиртләрлә садә ефирләшмә реаксиясы јолу илә алыныр.

Јухарыдакы изаһата әсасән белә фәрз едиләр ки, мүрәккәб ефирләрини әсас мигдары башга јолла, јә'ни гејри-туршулу јолла алыныр. Гејри-туршулу ефир алмаг јолу бир чох мүәллифләр тәрәфиндән гејд олунымшдурса да, тәчрүбә васитәсилә тәсдиг едилмәмишдир.

Р. АЛЕКПЕРОВ, Г. Х. ЭФЕНДИЕВ

К ВОПРОСУ О ФОРМЕ НАХОЖДЕНИЯ УРАНА
 В НЕКОТОРЫХ КЕРОГЕНОВЫХ СЛАНЦАХ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. Ф. Нагиевым)

Известно, что ураноносные сланцы и осадочные породы содержат значительное количество органических веществ [6, 10, 11]; имеются также данные [8, 9], указывающие на прямую зависимость содержания урана в сланцах и карбонатных породах от органического углерода. Общеизвестным является факт о роли органических веществ в концентрации урана в осадках, а также представление о том, что связь урана с органическими веществами не является случайной. В общих чертах объяснен также механизм обогащения органических веществ ураном [5, 7].

Что касается форм нахождения урана в органических образованиях, то этот вопрос до сих пор остается недостаточно освещенным.

Таблица 1

Образец	Число анализов средних проб	Зольность, %	Среднее содержание урана г/г		Ra в золе, г/г 10^{-12}	Ra:U 10^{-7}
			в золе	в сланце		
1	16	67,2	$9,2 \cdot 10^{-6}$	$6,2 \cdot 10^{-6}$	1,61	1,75
2	14	72,3	$9,8 \cdot 10^{-6}$	$7,1 \cdot 10^{-6}$	1,46	1,47
3	20	84,5	$1,9 \cdot 10^{-5}$	$1,5 \cdot 10^{-5}$	1,06	0,58
4	10	68,9	$7,8 \cdot 10^{-6}$	$5,4 \cdot 10^{-6}$	1,35	1,73

В настоящем сообщении приводятся опытные данные по установлению формы нахождения урана в ряде сланцев.

Уран определялся люминесцентным методом [4] после сплавления зола сланцев с содой и отделения мешающих элементов.

В табл. 1 приведены данные о содержании урана в золе сланцев в пересчете на сланцы.

Как видно из табл. 1 — исследованные сланцы, хотя и не отличаются повышенной ураноносностью, но все же содержат его в количествах, превышающих его кларки во всех главных типах горных пород [2]. Из той же таблицы видна сдвинутость радиоактивного равновесия Ra:U в сторону урана. Утвердилось мнение о прочной химической связи тяжелых металлов, в том числе урана, с органиче-

скими компонентами. Сдвинуто равновесие в сторону урана в рассматриваемых сланцах, вероятно, связана с наличием в их составе устойчивых, в отношении различного типа подземных вод, ураносодержащих органических компонентов. В числе таких компонентов, носителей тяжелых металлов в сланцах, указываются асфальты, гуминовые кислоты и порфирины [1, 3, 5, 12].

Таблица 2

Образец	Общее содержание урана в сланце, %	Содержание урана в вытяжках от общего его содержания в сланцах							
		бензольная		щелочная		уксуснокислая		нерастворимая орг. часть + минеральная	
		г/г	%	г/г	%	г/г	%	г/г	%
1	$6,2 \cdot 10^{-5}$	$9,60 \cdot 10^{-7}$	14,50	$1,0 \cdot 10^{-8}$	0,16	$1,2 \cdot 10^{-7}$	19,3	$4 \cdot 10^{-6}$	64,5
2	$7,1 \cdot 10^{-5}$	$1 \cdot 10^{-4}$	14,00	$2,9 \cdot 10^{-7}$	4,80	$1,9 \cdot 10^{-6}$	26,8	$4 \cdot 10^{-6}$	56,2
3	$1,5 \cdot 10^{-5}$	$1,5 \cdot 10^{-6}$	10,00	$2,0 \cdot 10^{-7}$	1,33	$2,9 \cdot 10^{-6}$	19,3	$1 \cdot 10^{-5}$	66,6
4	$5,4 \cdot 10^{-6}$	$1 \cdot 10^{-7}$	1,85	$8,0 \cdot 10^{-7}$	14,60	$2,4 \cdot 10^{-6}$	44,4	$2,5 \cdot 10^{-6}$	46,0

Для выяснения вероятной связи урана с перечисленными компонентами органической части изученных в настоящей работе сланцев пробы каждого из указанных в табл. 1 сланцев в количестве 40 г экстрагировались последовательно бензолом, 1% раствором Na OH в ледяной уксусной кислоте по Трейбсу [12], и в вытяжках определялся уран.

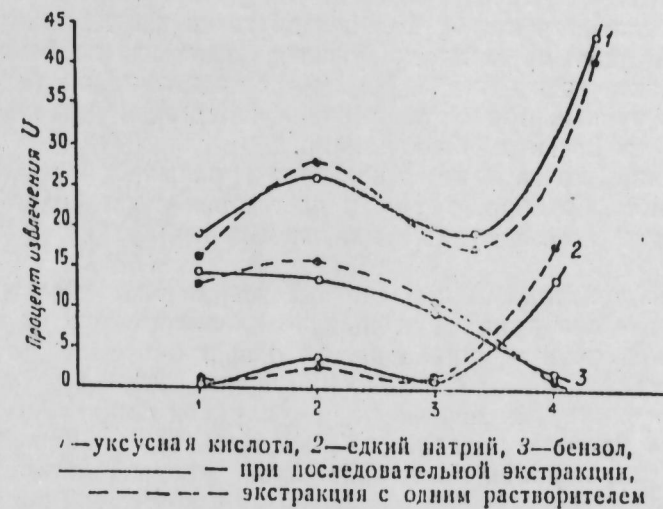
Таблица 3

Образец	% содержания урана в вытяжках от общего его выщелачиваемого количества		
	бензольная	щелочная	уксуснокислотная
1	42,6	0,47	56,7
2	33,3	11,40	64,8
3	33,3	4,30	64,3
4	3,0	24,00	72,6

Кроме того, другие навески проб сланцев, каждая в отдельности, обрабатывались лишь одним из указанных растворителей. Результаты анализа растворов, полученных при последовательном ходе экстракции, приведены в табл. 2. Картина распределения выделенного урана по вытяжкам иллюстрируется табл. 3. Совпадение данных о содержании урана в вытяжках, полученных при последовательном ходе экстракции и при экстракции лишь одним растворителем из отдельных навесок, видно из прилагаемого рисунка. Анализ полученных данных указывает на различную природу органических компонентов носителей урана в изученных сланцах.

Как видно из табл. 3, большая часть урана экстрагируется уксусной кислотой. Наличие в уксуснокислом экстракте порфиринов доказано спектрофотометрически, причем было замечено, что интенсивность длины полос, характерных для порфиринов увеличивается с повыше-

нием содержания урана в уксуснокислых вытяжках. Асфальтены (извлекаемые бензолом) являются вторым после порфиринов компонентом, сосредоточившим в себе уран органической части сланцев. Меньшая часть в сланцах связана с гуминовыми кислотами, извлекаемыми едким натрием.

Однако, как видно из табл. 2, немногим больше половины содержащегося в сланцах урана связано с другими, не экстрагируемыми бензолом, раствором едкого натра и уксусной кислотой органическими веществами, а также минеральным скелетом.

ВЫВОДЫ

1. Изучены керогеновые сланцы на содержание урана.
2. Установлено, что значительная часть урана в сланцах связана с органическими компонентами — порфиринами, асфальтенами и гуминовыми кислотами.

ЛИТЕРАТУРА

1. Виноградов А. П. Ассоциация битумов с тяжелыми металлами. Сб.: «Неметаллические ископаемые», т. 2. Изд-во АН СССР, 1947.
2. Виноградов А. П. Закономерности распределения химических элементов в земной коре. «Геохимия», 1956, № 1.
3. Добрянский А. Ф. Горючие сланцы СССР. Гостоптехиздат, 1948.
4. Леонова Л. Л. Люминесцентный метод определения малых количеств урана в изверженных горных породах. «Геохимия», 1956, № 8.
5. Майская С. М., Дроздова Т. В., Емельянова М. П. Связывание урана гуминовыми кислотами и меланоидинами. «Геохимия», 1956, № 4.
6. Орлов Н. А., Курбатов Л. М. К вопросу о радиоактивности горючих сланцев. «Хим. тверд. топл.» 1932, 5, 6, 7.
7. Толмачев Ю. М. Адсорбция ураниловых солей на твердых адсорбентах. Изв. АН СССР, серия хим., 1943, 1, 28.
8. Beers R. F. Radioactivity and organic content and sedimentation. Bull. Amer. Assoc. Petrol. Geol. 29. 1—2, 1945.
9. King I. W. High grade uraniumiferous lignites in Harding county South Dakota Intern. conf. of the peaceful uses of atomic energy 1955.
10. Mac Keley V. E., Nelsson F. M. Characteristics of marine uranium-bearing sedimentary rocks. Econ. Geol. 1950, V. 45, № 1.
11. Mason B. Principles of Geochemistry New-York, 1952.
12. Treibs A. Chlorophyll u., Jlaninderivate in bituminnasen Gesteinen Erdolou, Erdwaschen u Asphaltne. «Liev Ann» B. 510, S. 92 1934.

Бир сыра керокен шистләриндә уранын раст кәлмә формасына даир

ХҮЛАСӘ

Үзви карбонлу сүхурларын нисбәтән уранла зәнкин олмасы белә бир нәтичәҗә кәтирир ки, бу һал һеч дә тәсадүфи дејилдир. Үмуми-јәтлә, тәбни үзви объектләрдә уранын јајылмасы вә һансы формада олмасы бу вахта гәдәр зәиф өјрәнилмиш мәсәләләрдән биридир.

Мәгаләдә уранын бир сыра керокен шистләрдә јајылмасы вә раст кәлмә формасы һаггында бәһс едилир.

Мүәллифләр кәстәрилән шистләрдә уранын үмуми мигдарыны мүәјҗән етмәклә бәрабәр, онун бу шистләрин тәркибиндә олан үзви маддәнин һансы компонентләри илә әлағәдар олдуғуну өјрәнмәҗә сә’ј етмишләр.

Белә компонентләрдән керокен шистләрин тәркибиндә асфалтенләрин, һумус маддәләринин вә порфиринләрин олдуғу мүәјҗән едилмишдир. Бунун үчүн һумунә ардычыл оларағ бензолла (асфалтенләри ајырмағ үчүн), 1%-ли Na OH илә (һумус маддәләри ајырмағ үчүн) вә гаты сиркә туршусу илә екстраксия олунлугдан сонра алынған һәр бир екстраксияда уранын мигдары тә’јин едилмишдир. Нәтичәдә мүәјҗән едилмишдир ки, керокен шистләрдә олан уранын мүәјҗән һиссәси бу шистләрин тәркибиндә олан үзви компонентләрдән порфиринләрлә, асфалтенләрлә вә һумус маддәләр илә әлағәдардыр.

КЕОЛОКИЈА

Ш. Ә. ӘЗИЗБӘЈОВ, М. Б. ЗЕЈНАЛОВ

НАХЧЫВАН ЧУХУРУНУН ҮСТ МИОСЕН ЧӨКҮН- ТҮЛӘРИНИН ФАСИЈАСЫ ВӘ ГАЛЫНЛЫҒЫНЫН АНАЛИЗИ

Үст Миосен чөкүнтүләри Нахчыван чухурунун мәркәзи вә гәрб һиссәләриндә јајыларағ, Алт-Орта вә Үст Сармат тәбәгәләриндән ибарәтдирләр.

Алт вә Орта Сармат чөкүнтүләри, әсасән, чухурун мәркәз һиссәсиндә (Пловтәпә-Дуздағ вә Пајыз-Әзнәбүрд-Кабулу-Шаһтахты саһәләриндә) јајыларағ Конг (фолада фаунасы илә) вә Үст Сармат (мектра фаунасы илә) чөкүнтүләри арасында јатыр. Онлар рәнкләринә кәрә тәкил тәшкил едән килсли-дузлу-террикен чөкүнтүләрдә характеризә едиләрәк, гумлу-алевритли-килли сүхурларла ашағыдакы микрофаунаы; *Ilyocypris* sp., *Limnocythere* ex gr. *alveolata* Suz., *Candona* ex gr. *lactea*; *Cupris* sp.; *Miliolina* cf. *perlucida* Bogd; *M. reussia* Bogd.; *Cytheridea punctillata* Brady, *Cythere* cf. *propinqua* Ziv., *C.* cf. *stabilus* Schw., *Elphidium* sp. сахлајырлар. А. Г. Ворошилова Ш. Ә. Әзизбәјовун коллексиясында тә’јин етилмишдир.

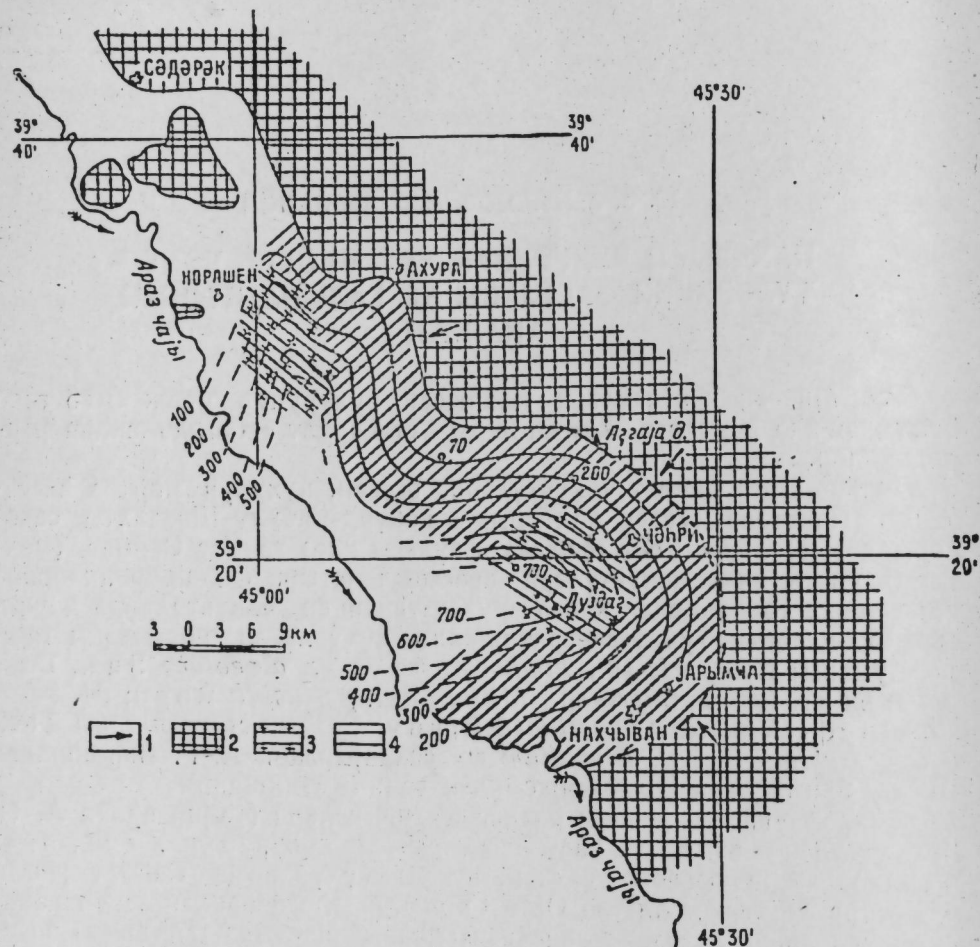
Микрофауна илә јанашы оларағ јарпағ изләри (тә’јин едән А. Н. Криштофович вә К. М. Гасымовадыр) гејд олунур ки, бунлар да остракодаларла бәрабәр сахландығлары сүхурларын Сармат јашлы олдуғуну кәстәрир. Алт вә Орта Сарматын әлван рәнкли лагун дәннә чөкүнтүләринин литоложи анализи онлары ашағыдакы фасијал зоналары бөлмәҗә имкан верир.

1. Килсли-гумлу-килли фасија Пловтәпә-Аггаја вә Шаһтахты Кобулу-Әзнәбүрд саһәләриндә јајыларағ тәкил тәшкил едән (һонуру-һырмызы, јашыл вә боз рәнкләрин нөвбәләшмәсиндән) чөкүнтүләрдән, килләрдән, алевролитләрдән, гумдашылардан, вә килседән ибарәтдир.

2. Килсли-дузлу-килли фасија Дуздағ саһәсини, Суст вә Пусјан кәндләрини тутарағ јенә дә рәнкарәнк килләрдән, алевролитләрдән, килседән вә Үст Сармат гатынын јухары һиссәсиндә галынлығы 10—15 м олан лај шәкилли даш дуз јатағындан (Дуздағ даш дуз мә’дәни) ибарәтдир.

Алт вә Орта Сармат чөкүнтүләринин галынлығы бир тәрәфдән чухурун кәнарындан (Аггаја—Әзнәбүрд саһәсиндә 200—250 м) онун мәркәзинә доғру (Дуздағ дуз мә’дәни саһәсиндә 650—700 м) вә диңкәр тәрәфдән чәнуб-шәргдән (Пловтәпә рајонунда 300—350 м) шимал-гәрбә (Норашен кәнди рајонунда газма мә’луматларына әсасән 550—600 м) доғру артыр.

Фасија вә галынлыгларын анализи көстәрир ки, Алт вә Орта Сармат әсриндә дајаз һөвзәнин дибинин еимәси Конг дөврүнә нисбәтән бир аз артыг олмушдур. Чөкүнтү жыгылмасы исә мүхтәлиф дәјишән кеокимјәви-оксидләшдиричи вә нејтрал шәраитләрдә баш вермишдир. Орта Сармат әсринин сонунда регрессив һөвзәнин дајаз дәннз режими ајры-ајры саһәләрдә лагун режимлә әвәз олунараг, кимјәви чөкүнтүләрин—даш дузун, килсини вә анһидридин чөкмәсинә шәраит јаратмышдыр.

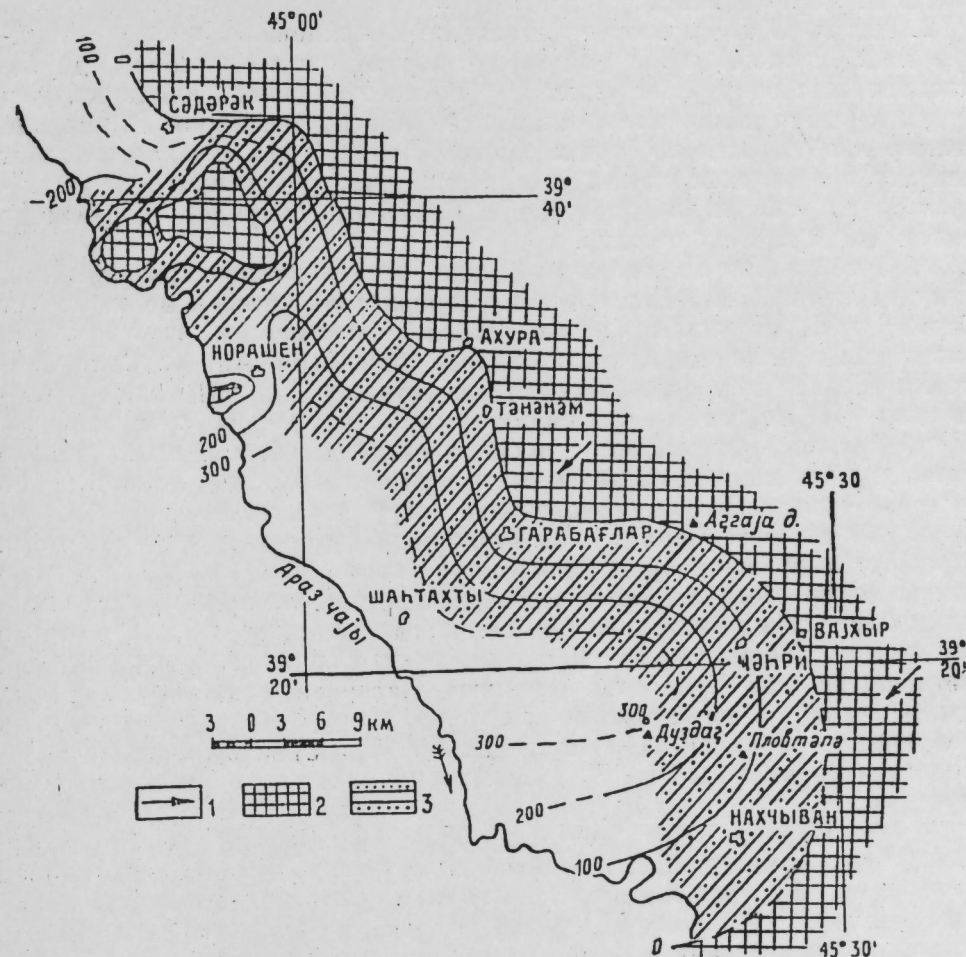
1-чи шәкил.

Алт вә Орта Сармат чөкүнтүләринин фасијасы вә галынлыг хәритәси. 1—кәтирилмә истигамәти; 2—јујулан саһәләр; 3—килсини-дузлу-килли фасија (килләр, дуз, килс гумлашылары); 4—килсини-гумлу-килли фасија (килләр алевитләр, гумлашылар, килс).

Үст Сармат чөкүнтүләри Нахчыван чухурунун мәркәз (Пловтәпә-Дуздаг-Тәзәкәнд-Пајыз саһәсиндә) вә гәрб (Тәнәнәм-Ахура-Улја-Норашен-Сәдәрәк золагында) һиссәләриндә јайылараг әсасында базал конгломератлары олмагла Алт вә Орта Сармат, Орта вә Алт Миосен, Палеокен вә Мезопалеозој сүхурлары үзәринә трансгрессив јатыр. Өз тәркибинә көрә Үст Сармат чөкүнтүләри јашылымтыл боз вә ја сарымтыл боз рәнкли олуб, килләрдән, гумлашылардан, конгломератлардан вә арабир меркел вә килсләрдән ибарәтдир. Бу сүхурлар Тәзәкәнд вә Тәнәнәм кәндләри рајонунда *Mastra crassicolis* Sinz *M. ex gr. naviculata* Baity *M. af. caspia* Eichw. вә с. Г. М. Султанов (мүәллифләрин

вә Т. Н. Гачыјевин топладығы коллексијадан тәјин етмишдир) Үст Сарматы характеризә едән фауна сахлајыр.

Үст Сармат чөкүнтүләринин литоложи анализи көстәрир ки, бунлар дајаз дәннздә трансгрессив шәраитиндә әмәлә кәлмишләр вә онлары ашағыдакы зоналары бөлмәк олар.

2-чи шәкил.

Үст сармат чөкүнтүләринин фасија вә галынлыг хәритәси.

1—кәтирилмә истигамәти; 2—јујулан саһәләр; 3—террикен фасија (гумлашылары, алевитләр, килләр конгломератлар).

1. Конгломератлы-гумлу фасија һөвзәнин кәнар зонасында Чәһри-Ахура кәндләри золагында јайылмышдыр.

2. Гумлу-килли фасија Дуздагы чәнуб-шәрг јамачы бојуну вә Дузлучајы әһәтә едир.

3. Килли фасија һөвзәнин гәрб һиссәсини—Улја-Норашен Дәмирчи кәндләри рајонуну әһәтә едир.

Үст Сармат чөкүнтүләринин галынлығы, адәтән, баш вермиш јујулма үзүндән там дејилдир. Дөрдүнчү дөвр конгломератлары, чынгыллары, супесләри, суглинкалары билаваситә арашдырдығымыз гатын мүхтәлиф һоризонтлары үзәринә јатыр. Ән чох көрүнән галынлыг (150—200 м) Дузлучај рајонунда вә ән азы (80—100 м) Чәһри-Пајыз кәндләри рајонунда гејд олуноур.

Беләликлә, Үст Миосен чөкүнтүләри фасијасынын вә галынлығынын анализи ашағыдакы нәтичәләрә кәлмәјә имкан верир:

1. Үст Миосен чөкүнтүлөри дажаз дөңизин сабилэтрафы шэраитиндэ эмэлэ кэлмишдир. Гөмин дөңизин Конг вэ Караган дөврүндөн мирас галмасы һөвзэнин үмүми планында енмэ, галхма вэ сабил хэттинин даһа гөдим (Конг вэ Караган) структурлара нисбэтэн јерләшмәси әсәсында тә'јин едилир.

2. Алт вэ Орта Сармат чөкүнтүлөринин тәркибинин, текстур-структур әламәтләринин вэ онларын харичи көрүнүшүнүн (рәнкинин) дәјишмәсиндә әсас ролу синкнетик вэ диакнетик (кипс, анһидрит, даш дузун лајлы вэ дамарчыглар шәклиндә олмасы, рәнкләрин дәјишмәси, галмиролиз) просесләр ојнамышдыр. Бунлар Алт вэ Орта Сармат чөкүнтүлөринин исти иглим, оксидләшдиричи, редуксияедичи вэ нејтрал дөңиз сабил вэ лагун (Орта Сарматын сонунда) шэраитиндә эмэлэ кәлдијини сүбут едир.

3. Орта вэ Үст Сармат сәрһәддиндә орокенез баш вермишдир ки, буну да Орта Сармат-Девон чөкүнтүлөринин трансгрессив өртән вэ Үст Сармат гатынын әсәсында јатан базал конгломераты горизонтунун эмэлэ кәлмәсиндә көрмәк олар. Әлван бојанмыш Алт вэ Орта Сарматын кишли-дузлу-гумлу-килли чөкүнтүлөри Үст Сарматда јашылымтыл-боз конгломератлы-килли-гумлу сүхурларла әвәз олунур. Бүтүн бунлар гаршылыгы кечидлә әлагәдә олуб, полимикт тәркибә маликдир. Чешидләшмә вэ гырынтыларын һамарлашма дәрәчәси исә чухурун кәнарындан онун мәркәзинә доғру артыр.

4. Алт вэ Орта Сармат чөкүнтүлөриндә террикен материалынын јерләшдирилмәсинин өјрәнилмәси онун кәлмә мәнбәнин тә'јин етмәјимкән верир. Белә ки, күлли мигдарда парчалы материал Үст Миосен һөвзәсинин сабил хәттиндән шимал-шәргдә шималда вэ шимал-гәрбдә јерләшмиш Зәнкәзур вэ Даралакөз дағ силсиләси рајонларындан кәтирилмишдир. Бунлардан биринчи Палеокен әсринин сонундан, икинчи (Шәрур антиклинориси) исә Алт Јурадан башлајараг, гуруја чеврилмиш террикен-карбонатлы (Девон—Триас) вэ вулканокен—карбонатлы-террикен (Јура—Олигосен) сүхурларындан тәшкил олунмушдур.

5. Үст Сарматын сонунда—Алт Плиосенин әввәлиндә (Меотис—Понт) баш вермиш орокенез кеосинклинал һөвзәнин гапанмасына сәбәб олмушдур. Бунунла бәрәбәр шимал-шәрг истигамәтдә узанан гырышыглар чухурун шимал кәнары зонасында јерләшән кәсилмәләр (шимал-гәрб истигамәтдә узанан үстәкәлмәләр вэ гырылыб атылмалар вэ даһа сонракы шимал-шәрг истигамәтдә олан гырылыб дүшмәләр вэ гырылыб араланмалар) вэ онлар үзрә (әсас е'тибарилә Үст Сармат тәбәгәләринин чухура доғру јерини дәјишдирән, шимал-гәрб истигамәтдә узанан ахырынчы јарыг үзрә) андезит, андезит-досит вэ андезит-базалт екструзијаларынын јеридилмәси просеси кетмишдир.

Екструзијаларын постмагматик гидротермал фәалијәтилә әлагәдар олараг дәмирләшмә, силсиләшмә, калситләшмә вэ мис бирләшмәләринин тәзаһүрү гејд олунур.

Геолокија Институту

Алынмышдыр 5. III 1958

Ш. А. Азизбеков, М. Б. Зейналов

Анализ фации и мощностей верхнемиоценовых отложений
Нахичеванской впадины
РЕЗЮМЕ

Верхнемиоценовые отложения Нахичеванской впадины представлены ниже-, средне- и верхнесарматскими (мактровыми) слоями, развитыми в ее центральной, западной и отсутствующими в восточной частях.

Нижне- и среднесарматские отложения залегают между отложениями конка и верхнего сармата и характеризуются циклическими пестроцветными гипсо-соленосно-терригенными отложениями.

Литологический анализ лагунно-морских отложений этого яруса позволяет выделить гипсо-песчано-глинистую и гипсо-соленосно-глинистую фациальные зоны. Мощность этих отложений на юго-востоке (район г. Пилаутепе) 300—350 м, на северо-западе (с. Норашен) 550—600 м. На участке Дуздаг—Рудсольпром она достигает 650—700 м.

Верхнесарматские отложения трансгрессивно с базальными конгломератами в основании залегают на подстилающие породы нижнего и среднего сармата. Они характеризуются зеленовато- и желтовато-серыми глинами, песчаниками, конгломератами и редко мергелями и гипсом.

Литологический анализ верхнесарматских отложений позволяет выделить конгломератово-песчаную, песчано-глинистую и глинистую зоны.

Мощность верхнесарматских отложений из-за размытости неполная. Наибольшая видимая мощность (150—200 м) зафиксирована в районе р. Соленой и наименьшая (40—100 м)—в районе сс. Джагры-Паиз.

А. Г. СЕИДОВ

ЛИТОЛОГО-МИНЕРАЛОГИЧЕСКОЕ ИЗУЧЕНИЕ ГЛИН
МАЙКОПСКОЙ СВИТЫ ПРИКАСПИЙСКОЙ
ОБЛАСТИ АЗЕРБАЙДЖАНА

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Ш. Ф. Мехтиевым)

Вопросы детальных литологических исследований вероятных нефтематеринских пород и установление их отличительных диагностических черт приобретают особое значение и могут сыграть важную роль в решении ряда теоретических и практических вопросов нефтяной геологии [1, 3].

В статье освещаются результаты исследования глин майкопской свиты в Прикаспийской области Азербайджанской ССР.

В полосе распространения майкопских отложений области наблюдаются их фациальные изменения. В целом, в северо-западной части области майкопская свита представлена песчано-глинистыми отложениями, а в юго-восточном направлении она приобретает глинистый характер и сокращается в мощности до 450 м¹.

С целью выяснения минералогического состава и геохимических условий бассейна седиментации майкопских отложений применялись комплексные петрографические и физико-химические методы исследования. Глины изучались гранулометрическим и оптико-иммерсионным исследованиями, в шлифах — термическим, химическим окрашиванием и другими методами.

Материалом для лабораторных исследований послужили образцы глины из глубоких и структурно-поисковых скважин, пробуренных в районе Амирханлы, Саадан (центральный участок области) и Яшма (юго-восточный участок области).

Майкопские слои в исследованных районах залегают в виде моноклиальной структуры под тектонически надвинутыми на них меловыми породами и по литологическим признакам подразделяются на нижнюю и верхнюю части [4, 7].

На основании комплексных методов исследования глины установлено, что главные породообразующие глинистые минералы майкопской свиты Прикаспийской нефтяной области Азербайджана представлены монтмориллонитом, отчасти бейделлитом и гидрослюдой. В виде примесей отмечены каолинит, галлуазит и глауконит.

¹ Максимальная мощность майкопской свиты в Прикаспийском районе Азербайджана достигает 800—1000 м.

В целом, верхний майкоп области носит монтмориллонитовый с примесью гидрослюды и бейделлита, а нижний майкоп—монтмориллонито-гидрослюдистый характер. Из сингенетических минералов определены пирит, сидерит и глауконит.

Изучение оптических констант глинистых частиц в ориентированных агрегатах показало, что в глинах верхнего майкопа значение N_g колеблется от 1,549 до 1,555, а иногда до 1,568, N_p от 1,510 до 1,550, иногда до 1,559; в глинах нижнего майкопа N_g изменяется от 1,562 до 1,572, N_p —от 1,556 до 1,558.

Детальное микроскопическое исследование глин в шлифах показало, что изученные глины в основном имеют пелитовую и алевропелитовую структуры с органогеннопелитовой и органогенноалевропелитовой разностями.

Среди глинистых минералов отмечены в основном монтмориллонит и гидрослюды, а в виде примесей каолинит и бейделлит. Содержание глинистых минералов в шлифе колеблется от 50 до 70%.

Из терригенных и сингенетических минералов определены: кварц 5—10%, полевые шпаты—5—10%, пирит до 20%, мусковит и хлорит—2—5%, кальцит и доломит от 5—6 до 10%, сидерит 2—3%, органические вещества смешанного типа, в том числе битумы, 5—6, иногда 10—15% и другие акцессорные минералы, содержащиеся в отдельности меньше 1%.

Исследованием рассеянных битумов в глинах установлено, что в составе битумов майкопской свиты господствуют маслянистые компоненты, причем они мало или почти не окислены [2].

В исследованных глинах Прикаспийской области установлено высокое содержание органического углерода, местами достигающее до 5%.

Результаты термических исследований показали, что на термограммах исследованных глин майкопской свиты в основном отмечаются три эндотермических эффекта в интервале: 40—150°C; 485—620°C; 840—910°C и два экзотермических пика—290—465°C и 870—960°C.

В целом, судя по термическим исследованиям глины нижнего майкопа области имеют монтмориллонитовый, а верхнего майкопа смешанный состав, монтмориллонитовый и гидрослюдистый характер. На термограммах исследованных глин нижнего майкопа в интервале от 575 до 675°C отмечается четкий экзотермический эффект, обусловленный присутствием здесь сидерита. Этот эффект может быть использован как корреляционный признак при сопоставлении разрезов майкопа Прикаспийской области Азербайджана.

При помощи термического анализа удалось подтвердить наличие в глинах майкопской свиты двух типов органических веществ: низкотемпературного, нефтеносного битуминозного, сгорающего при 300—400°C и на термограммах соответствующего экзотермическому пику и высокотемпературного с интервалом горения от 400—465°C [5].

Приведенные силикатные химические исследования фракции $< 0,001$ мм и пересчеты их на кристаллохимические формулы подтвердили, что в минералогическом составе исследованных глин преобладают породообразующие глинистые минералы группы монтмориллонита и гидрослюды. Соотношение $SiO_2 : R_2O_3$ для изученных глин обычно составляет 4 и более, и лишь в глинах верхнего майкопа это соотношение меньше 4.

В результате окрашивания глин органическими красителями метиленовым голубым, метиленовым голубым+КСI и определения pH и Eh водных суспензий разрез майкопской свиты района Амирханлы расчленен на две части.

Верхний майкоп—монтмориллонитовый с примесью гидрослюды. Спектральные кривые этих типов глин, окрашенных метиленовым голубым, дают хорошо выраженный максимум около 580—600 $m\mu$, а кривые с метиленовым голубым+КСI характеризуются наличием „нонного“ максимума около 670 $m\mu$. По определению pH и Eh среда водных суспензий глин верхнего майкопа имеет слабо-восстановительный щелочный характер.

По минералогическому составу глины нижнего майкопа имеют монтмориллонито-гидрослюдистый характер, причем в верхней половине монтмориллониты преобладают над гидрослюдистыми минералами. На спектральной кривой исследованных глин, помимо „дублетного“ максимума, отмечается ясно выраженный максимум около 670 $m\mu$. По данным измерения pH и Eh, среда водных суспензий носит сильно-восстановительный, щелочной характер.

Разрез майкопских отложений района Саадан, по данным окрашивания глин, расчленен на три минеральные зоны:

- 1) монтмориллонитовая с примесью гидрослюды стратиграфически соответствует отложениям верхнего майкопа;
- 2) монтмориллонитово-гидрослюдистая—верхняя половина нижнего майкопа;
- 3) монтмориллонитовая с примесью гидрослюды и бейделлита—нижняя половина нижнего майкопа.

Результаты проведенных исследований дают основание судить о геохимической обстановке осадкообразования и предварительно выделить характерные фации майкопской свиты Прикаспийской области [6].

В целом, отложения нижнего майкопа Прикаспийской области представлены карбонатными отмученными глинами. Появление гидрослюдистых глинистых минералов, в особенности в нижней половине, говорит о том, что режим бассейна здесь носил нормальный морской характер. Наличие в глинах большого количества пирита и органических веществ, их карбонатность, а также присутствие в них рассеянных железистых карбонатов (сидерита) указывает на господство в нижнем майкопе явно восстановительных условий сероводородной (сульфидной) и сульфидно-сидеритовой геохимических фаций. Минералогический состав глин представлен здесь монтмориллонитом и гидрослюдами.

Отложения верхнего майкопа исследованных районов выражены прибрежной песчано-глинистой фацией, переходящей в глинистые фации на юго-восточном участке области.

Преобладание глинистых минералов монтмориллонитовой группы, слабая карбонатность глин, наличие пирита и органического вещества свидетельствуют, что в течение верхнего майкопа господствовала щелочная, восстановительная обстановка (сульфидная геохимическая фация).

Таким образом, в течение майкопского века, в особенности первой его половины, господствовали благоприятные геохимические и литологические условия для накопления в глинах органического вещества и последующего превращения его в нефть.

Полученные данные дают основание рассматривать майкопскую свиту среди пород третичного комплекса Азербайджана в качестве вероятных нефтематеринских отложений.

ЛИТЕРАТУРА

1. Губкин И. М. Учение о нефти. Геолгиздат, 1937. 2. Мехтиева Ш. Ф. и др. Органические компоненты осадочных пород Азербайджана. Изд-во АН Азерб. ССР, 1958. 3. Миронов С. И. Проблема происхождения нефти и пути ее разрешения,

„Изв. АН СССР“, 1952, № 2, 4, Мирчинк М. Ф. и др. Прикаспийский нефтеносный район. Труды АНР, вып. 8, 1934, 5. Сендов А. Г. Изучение коллоидно-дисперсных минералов глины майкопской свиты Кировобадской области Азербайджана. Изд-во Львов. ун-та, кн. 3-4, 1956, 6. Теодорович Г. И. Осадочные минерало-геохимические фации. Изд-во Львов. ун-та, кн. 3-4, 1956, 7. Халил В. Е. К вопросу о строении зоны контакта меловых и третичных образований Прикаспийско-Кубинской полосе. „Изв. АН СССР“, сер. геол., 1946, № 4.

Институт геологии

Поступило 9. IX 1958

А. И. Сеидов

Хэзэрсайили саһэсинини Мајкоп дәстәси килләринини литоложи-минераложи тәдгиги

ХУЛАСӘ

Әсәрдә Азәрбајчан ССР-нини нефтли Хэзэрсайили саһэсинини Мајкоп јашли лај дәстәсинини кил чөкүнтүләринини минераложи тәркибини, кенезисини вә седиментасија һөвзәсинини кеокимјәви шәраитини ајдылашдырмаг мәгсәдилә апарылан комплекс физики-кимјәви тәдгигат ишләринини нәтичәләри верилмишдир.

Тәдгигат нәтичәсиндә Мајкоп дәстәсинини чөкүнтүләринини тәркибиндә сүхур әмәлә кәтирән минераллардан монтмориллонит, гисмән бејделлит вә гидромикалы кил минераллары тәјин едилмишдир. Булардан әлавә Мајкоп килләриндә гатышыг шәкилдә галлуазит, каолинит вә глауконит минералларына да раст кәлирик.

Өјрәнилән саһәнини јухары Мајкоп дәстәсинини килләри әсасән монтмориллонитли (гидромикалы вә бејделлит минераллары гарышыгы илә), ашағы Мајкоп монтмориллонитләри исә гидромикалы минераложи тәркибидир. Снякенетик минераллардан пирит, сидерит вә глауконит гејд едилмишдир.

Бојама методу васитәсилә саһәнини Мајкоп дәстәси 3 минераложи һоризонта (зонаја) бөлүмүшдүр.

Тәдгигат нәтичәсиндә ашағы Мајкоп чөкүнтүләринини сульфидли-сидеритли кеокимјәви фәсијада вә бәрпаедичи шәраитдә, јухары Мајкопун исә сульфидли кеокимјәви фәсијада әмәлә кәлмәси ајдылашдырылмышдир.

Әсәрдә алынән нәтичәләрә әсасән Мајкоп дәстәси чөкүнтүләрини нефт әмәлә кәтирән лај кими бахылмасына нмкан верилмишдир.

И. С. БАШИНДЖАГЯН

ОБ ОРИЕНТИРОВАННОМ НАБУХАНИИ СЛОИСТЫХ ГЛИН

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. В. Абрамовичем)

Набухание глинистых грунтов имеет большое практическое значение в связи с влиянием на изменение физико-механических свойств пород. Величина набухания глинистых грунтов определяется их дисперсностью, минералогическим составом, физико-химическими свойствами, начальной влажностью. Наряду с этим на величину набухания влияют условия залегания и текстурные признаки, вызывающие ориентированное набухание слоистых глин [2, 3]. Учитывая, что сведения по ориентированному набуханию глин в отмеченных работах носят характер констатации, мы сочли целесообразным провести ряд экспериментов для более ясного представления о характере набухания различно ориентированных глин.

Исследованию подверглись глины трех различных геологических возрастов (апшеронского, понтического и акчагыльского ярусов), имеющие значительное территориальное распространение на Апшеронском полуострове. Во многих местах эти глины обнажаются непосредственно на поверхности земли или прикрыты небольшим слоем позднейших континентальных отложений и часто служат основанием или средой для различных сооружений.

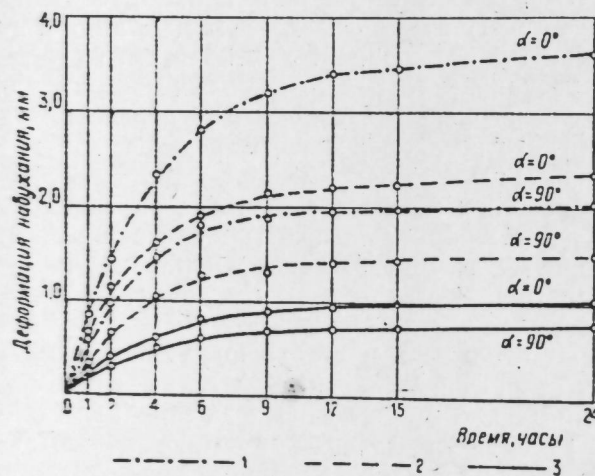
Физические свойства выбранных для исследования глин подробно были рассмотрены ранее [1]. Отметим лишь, что глина акчагыльского яруса содержала наибольшее количество частиц фракции $< 0,005$, и текстура ее отличалась высокой слоистостью. В понтической глине признаки эти были выражены слабее, а в апшеронской еще в меньшей степени. В дальнейшем для краткости изложения глина акчагыльского яруса именуется образцом I, глина понтического яруса—образцом II, апшеронского яруса—образцом III.

Опыты велись в приборе Васильева по общепринятой методике. Так как основная часть деформаций набухания происходит в первые сутки, а опыты ставились с целью получения сравнительных данных по ориентированному набуханию, наблюдения за деформацией ограничивались 24 час. Первый отчет брался через 1 час после начала опыта, затем через 2, 4, 6, 9, 12, 15 и 24 час. Опыты проводились с дистиллированной водой; конечная влажность образца принималась за влажность набухания.

Испытанию были подвергнуты образцы I, II и III, ориентированные в двух различных направлениях—с углом слоистости $\alpha=0$ и 90°

(угол между направлением слоистости и горизонтальной плоскостью). Всего было проведено 12 опытов. Результаты 6 опытов приведены в таблице, а графическая зависимость деформаций набухания от времени представлена на рисунке. Данные остальных 6 опытов аналогичны приведенным и не противоречат сделанным выводам.

Время, час	Деформации набухания, мм					
	образец I		образец II		образец III	
	угол слоистости, α		угол слоистости, α		угол слоистости, α	
	0	90°	0	90°	0	90°
1	0,84	0,58	0,66	0,34	0,25	0,18
2	1,43	0,95	1,13	0,67	0,39	0,30
4	2,32	1,46	1,62	1,04	0,62	0,52
6	2,79	1,79	1,90	1,25	0,81	0,61
9	3,18	1,87	2,15	1,31	0,89	0,70
12	3,40	1,95	2,20	1,42	0,95	0,72
15	3,45	1,98	2,24	1,45	0,99	0,75
24	3,64	2,05	2,37	1,52	1,02	0,78

1—образец I; 2—образец II; 3—образец III.

Образец I оказался сильно набухающим: величина набухания при $\alpha=0$ достигала 24,3%, а при $\alpha=90^\circ$ —13,7%; образец II оказался менее набухающим: при $\alpha=0$ приращение объема составило 15,8%, а при $\alpha=90^\circ$ —10,1%; в образце III—6,8% и 5,2%. Различие деформаций набухания подтверждается и конечной влажностью образца I при $\alpha=0$ и 90° соответствен-

но равна 37,1 и 30,7%, то в образце II она падает до 29,3 и 26,5%, а в образце III—до 24,6 и 23,8%.

Как уже отмечалось, высокая дисперсность, наряду с другими факторами, в частности с определенным минералогическим составом, является условием высокой набухаемости грунтов. Это положение подтверждается приведенными данными. С другой стороны, ясно видно влияние направления слоистости на величину набухания. В образце I, у которого слоистость выражена наиболее ярко, величина набухания в направлении, перпендикулярном слоистости, превышает ту же величину в направлении, параллельном слоистости,—в 1,8 раза, в образце II, где степень слоистости проявляется слабее,—в 1,6 раза, а в образце III, где этот признак выражен наименее ярко, в 1,3 раза.

Такой характер набухания можно объяснить условиями образования глин. В процессе седиментации и уплотнения возрастающим давлением вышележащих слоев глинистые частицы, имеющие чешуйчатую или пластинчатую форму, будут стремиться занять горизонтальное или близкое к нему положение как наиболее устойчивое. В таком предположении образец I содержит наибольшее количество горизонтально ориентированных глинистых частиц, а образец III—наименьшее, причем им соответствует различная степень слоистости, образованная периодической сменой условий накопления осадков.

Изменение объема в процессе набухания происходит за счет утолщения пленок молекулярно-связной воды на поверхности глинистых частиц. В связи с этим при увлажнении образцов при горизонтальной ориентации частиц деформация набухания развивается, в основном, в направлении, перпендикулярном слоистости. В условиях опыта при горизонтальной ориентировке образцов увеличение объема идет вверх; при вертикальной—увеличение объема идет в бок, и большая часть усилий набухания воспринимается стенками рабочего кольца прибора (в естественных условиях они могут восприниматься прилегающими массами грунта), что и обуславливает меньшее набухание в этом направлении. На это указывает и тот факт, что, несмотря на лучшие условия проникновения воды в образец при $\alpha=90^\circ$ (по плоскостям напластования), скорость набухания его, как видно по графикам, меньше скорости набухания при $\alpha=0$.

На основании проведенных исследований можно сделать вывод, что ориентированное набухание слоистых глинистых грунтов в большой степени зависит от условий залегания, дисперсности и степени слоистости. При горизонтальном направлении слоистости величина набухания достигает наибольших значений. Увеличение дисперсности и степени слоистости, при прочих равных условиях, оказывает на ориентированное набухание значительное влияние.

ЛИТЕРАТУРА

1. Башинджагян И. С. Зависимость компрессионных свойств от направления слоистости в связных грунтах. Изв. АН Азерб. ССР, 1956, № 1. 2. Башинджагян С. Е., Дунин В. Я. Набухание глин Апшеронского полуострова. Баку, 1939. 3. Ржаницын Б. А., Царевич К. А. Химические методы борьбы с обвалами в нефтяных скважинах. АНХ, 1936, № 4.

Институт геологии

Поступило 18. VI 1958

И. С. Башинчакян

Тэбэгэли киллэрин чэһэтлэнмиш сурэтдэ шишмэси һаггында

ХҮЛАСЭ

Килли грунтларын шишмэси сүхурларын физики-механики хас-сэлэринэ тэ'сир етдији үчүн бу шишмэнин бөжүк эһэмијјэти вардыр. Киллэрин јатым шэртлэри вэ текстур эламэтлэри онларын чэһэтлэнмиш сурэтдэ шишмэсинэ сәбәб олуб [2, 3], шишмә кәмијјэтинә тә'сир кәстәрир.

Абшерон јарымадасында јајылмыш үч кеоложи јашлы кил (Абшерон, Понт вэ Ағчакил) тэдгиг олуимушдур.

Тэдгиг үчүн сечилмиш киллэрин физики хассэлэри габагчадан этрафлы мүәјинә едилмишдир. Ағчакил мәртәбәсинин кили I, Понт мәртәбәсинин кили II вэ Абшерон мәртәбәсинин кили III нүмунә адланыр. Тәбәгә буचाғы (тәбәгәнин истигамәти илә үфги мүстәви ара-

сындакы бучаг $\alpha=0$ вә 90° олан ики мухтәлиф истигамәтә чәһәтләниши I, II вә III нүмунәләр сынагдан кечирилмишдир. 6 тәчрүбәнин нәтичәләри 1-чи чәдвәлдә верилир, шишмә деформасијасынын замандан асылылығы графика исә 1-чи шәкилдә көстәрилир.

Башга амилләрлә бәрабәр жүксәк дисперслик дә грунтларын чох шишмәси үчүн шәртдир. Бу мүддәә бурада көстәрилән мә'луматларла да тәсдиг олунур. Дикәр тәрәфдән, тәбәгә истигамәтләринин дә шишмә кәмијјәтинә тә'сири ајдын көрүнүр.

Апарылан тәчрүбәләрдән белә нәтичә чыхармаг олар ки, тәбәгәликилли грунтларын чәһәтләниши сурәтдә шишмәси онларын шәраитиндән, дисперслијиндән вә тәбәгәләшмә дәрәчәсиндән чох асылыдыр. Тәбәгә үфүги истигамәтдә олдугда шишмә кәмијјәти бөјүк гијмәтә чатыр. Дисперслијин вә тәбәгәләшмә дәрәчәсинин артмасы килләрин чәһәтләниши сурәтдә шишмәсинә бөјүк тә'сир көстәрил.

Г. И. КУЛИКОВ, Х. Д. ЗАМАНОВ

К ВОПРОСУ ВЛИЯНИЯ МИНГЕЧАУРСКОГО ВОДОХРАНИЛИЩА НА РЕЖИМ НАНОСОВ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР М. А. Кашкаем)

Для рационального использования водных объектов в различных областях народного хозяйства необходимо знать особенности наносов рек и заиления водохранилищ. Представление об этом может дать режим наносов Мингечаурского водохранилища.

Мингечаурское водохранилище расположено между Ходжашенским и Боздагским хребтами и простирается от Мингечаура—Ханабада до с. Еникенд (на р. Кура)—Юсуфлу (на р. Иори). Его наибольшая длина—75 км, ширина—20 км. Площадь зеркала водохранилища около 625 км². Объем—16 км³, что примерно на 1/4 меньше объема Цимлянского водохранилища.

До сооружения Мингечаурской плотины (1953) средний многолетний сток р. Куры у Мингечаура составлял 397 м³/сек или 12,5 км³. Это количество распределялось по притокам следующим образом:

р. Кура у с. Карсакал—	292 м ³ /сек	или	9,2 км ³
р. Алазань у с. Сангер—	93,8 "	"	3,0 "
р. Иори у с. Юсуфлу —	9,83 "	"	0,3 "

Как видно, сумма стока р. Куры и ее притоков несколько выше Мингечаура составляет 395,6 м³/сек. Наличие такой разницы объясняется тем, что ниже сс. Карсакал, Сангер и Юсуфлу имеет место боковой сток, составляющий 0,4% общего годового стока р. Куры.

До сооружения плотины у г. Мингечаура проносилось во взвешенном состоянии в среднем за год около 12,4 млн. м³ наносов, из которых на долю р. Куры приходилось 59%, на долю р. Алазани—33%, а на долю р. Иори—8%.

До заполнения Мингечаурского водохранилища на участке ниже слияния рек Кура—Иори—Алазань—г. Мингечаур происходил размыв (нарушение этого в 1950 г., очевидно, было вызвано изменением бытовых скоростей потока, в связи с развернувшимся строительством гидроузла). На участке Мингечаур—Зардоб наносы аккумуляровались, а у гор. Сабирабада вынос их возрастал за счет наносов р. Аракс (табл. 1).

Аккумуляция происходила, главным образом, в летние и весенние месяцы, в периоды разливов реки на ее пойменных участках, а также на выпуклых сторонах многочисленных излучин.

Таблица 1

Год	Средний годовой расход наносов, м ³ /сек			
	ниже слияния рек Кура—Иори—Алазань	Мингечаур	Зардоб	Сабирабад
1948	657	1100	103	—
1949	664	946	116	680
1950	1200	740	—	661
1951	—	773	407	661
1952	—	1170	684	1200

Ввод и эксплуатацию Мингечаурского водохранилища резко изменил водный режим и режим наносов в среднем течении р. Кура, вызвав тем самым наименее руслообразующих процессов. Достаточно сказать, что уклон водной поверхности на участке от с. Ешикенд до г. Мингечаур уменьшился примерно в 5 раз, а скорость течения, которая раньше достигала здесь в среднем 1,6—1,8 м/сек, и настоящее время уже в районе бывшего Самуха равна нулю. Все это обусловлено отложением наносов в водохранилище и, в первую очередь, в его хвостовой части.

На основе приблизительных данных ниже приводятся сведения о современных отложениях Мингечаурского водохранилища по отдельным рекам:

Судя по данным об относительном уменьшении мутности в водохранилище (полевые исследования 1956 г.), можно сказать, что интенсивность заиления хвостовой части убывает по мере углубления акватории водохранилища от устьев рек. При этом на участке устье Кура—с. Дюссенбург, как видно, ежегодно образуется слой мощностью около 17 см. Ниже, до устья реки Гянджикай, мощность его уменьшается до 12 см. И, наконец, от устья р. Гянджикай до бывшего с. Самух толщина ежегодного отложения наносов составляет около 4 см. В среднем на весь этой площади прирост дна достигает примерно 8 см в год. В районе дельты р. Алазань от ее устья до бывшего с. Тумуладу примерная величина отложения наносов наражается в 7 см. Ниже, до бывшего с. Карануй она составляет 8 см. В среднем в этой части водохранилища ежегодные отложения наносов образуют слой мощностью около 6 см, а на протяжении от устья р. Иори до района с. Карануй всего лишь 1,5 см (табл. 2).

Таким образом, в хвостовой части водохранилища на площади от устьев рек: Кура, Иори, Алазань до районов сс. Самух, Карануй, что составляет примерно 1/3 общей площади водохранилища, происходит процесс аккумуляции приносимых извне наносов, образуя здесь слой отложений, примерно 8—6 см за год.

Немалую долю в заилении части водохранилища принимают материалы, которые получаются от переработки берегов. Это обусловлено тем, что сильно расчлененные извилистые берега с большой крутизной склоном сложены легкоразмываемыми и разрушаемыми породами. Относительно большое водное пространство (628 км²) и частые ветры создают сильное волнение, а амплитуда годового уров-

Таблица 2

Участок	Объем отложения: млн м ³ в год	Участок	Объем отложения: млн м ³ в год
Район дельты р. Кура		Район дельты р. Иори	
От устья до с. Дюссенбург	2121776	От устья до с. Карануй (в среднем)	993400
От с. Дюссенбург до устья р. Гянджикай	8370332	Район дельты р. Алазань	
От устья р. Гянджикай до с. Самух	1031709	От устья до с. Тумуладу	2001050
В среднем для всего участка	7320000	От с. Тумуладу до с. Карануй	1100420
		В среднем для всего участка	4008016

ня изменяется от 8,13 (1955) до 12,61 м (1956). Несколько велико количество материалов, получаемых от переработки берегов, можно предположить по тому, что штормом 26 августа 1956 г. было разрушено около 150 м² берега только в одном районе. Наиболее интенсивное разрушение берега происходит в районе Верхне-Карабахского канала, где широко распространены оползни и глинистые карсты.

Учитывая крутизну берегов Мингечаурского водохранилища, их литологический состав и сопоставляя наши наблюдения 1956 г. с материалами Шангера Е. В. и Пименицкого А. И. [4], можно предположить, что в ближайшие 10—15 лет, в результате перестройки берегов, внесется в водохранилище не менее 100 млн м³ различного материала. Весь этот материал сместится в водохранилище и совершит по его дну сложное вдольбереговое перемещение.

Если на акватории водохранилища происходит отложение наносов, то в нижнем бьефе—размыт. Правда, здесь имеются специальные гасители скорости течения. Однако осветленная вода и неполностью погашенная скорость течения все же создают благоприятные условия для размыва дна реки.

Можно с уверенностью сказать, что зарегулирование стока Куры вызвало, с одной стороны, отложения наносов в части водохранилища путем заиления его хвостовой части со средней интенсивностью около 4 см в год (в эту величину не входят раскочие по дну наносы)—это постоянно действующий фактор и занесение рылом материалом, получаемым от переработки берегов, обочин и частей части водохранилища; с другой стороны,—размыт русла р. Кура ниже плотина, на участке до Зардоба в среднем на толщину 1—2 см в год.

Описанный характер режима наносов имел место до пуска Варваринского гидроузла, ввод и эксплуатацию которого вызовут занесение Варваринского водохранилища и более интенсивный размыв и нижним бьефе.

Бесспорно, что более деятельные исследования (съемка дна водохранилища, русла реки, наблюдения за наносными, долинами и местными наносами) позволят уточнить приведенные данные и определить сроки переломных моментов в перестройке части водохранилища и русла.

ЛИТЕРАТУРА

1. Алтунин С. Т. О заплени верхнего бьефа и размыв русла в нижнем бьефе плотины. „Гидротехническое строительство“, 1953, № 4.
2. Кондратьев Н. Е. Расчет времени переформирования берегов подохранилища. Труды ГГИ, вып. 49, 1955.
3. Шапов Г. И. Заплене подохранилищ. Гидрометеоздат. Л., 1939.
4. Шайцер Е. В. и Имшенецкий А. И. К вопросу об абразии берегов водохранилищ. Сб. ст. по гидрол. и инж. геологии. Изд-во АН СССР, М., 1955.

Поступило 11. I 1959

Институт географии

Г. И. Куликов, Х. Ч. Замапов

Минкэчевир новузунун кэтирмэ режиминэ тэ'сирн
мэсэлэлэринэ даир

ХҮЛАСЭ

Мэгалэдэ Минкэчевир новузундан сэмэрэли истифадэ етмэк мэгсэдилэ, онун лиллэнмэ режимнн хаггында илк нэтичэлэри вермэжэ чалышмышыг.

Күр чајынын Минкэчевир јахынлыгында орта чохиллик ахымы $397 \text{ м}^3/\text{сан}$ јахуд $12,5 \text{ км}^3$ -дир. Бунун 73,6%-и Күр, 24%-и Алазан вэ 2,4%-и Иори чајларынын хесабынадыр. Гэминн мүддэт эрзиндэ, орта чохилликдэ асылы халда $12,4 \text{ млн. м}^3$ лил кэтирилди. Бу кэтирилмэлэринн 59%-и Күр, 33%-и Алазан вэ 8%-и Иори чајынын хесабынадыр.

Минкэчевир бэнди тикилэнэ гэдэр, Минкэчевир—Зэрдаб мэнтэгэ-синдэ кэтирмэлэр аккумулясијага уғрамыш вэ кэтирмэ мингары Сабарабад шэһэри јахынлыгында Араз чајы хесабына артмышдыр.

Аккумулясија хадисэси башлыча олараг, чајларын јаз-јај дашгыны заманы, онларын субсарларында олмушдур.

Минкэчевир бэндиннн тикилмэси Күрүн орта ахымында су режиминнн вэ кэтирмэ режиминнн кэскин дэјишилмэсинэ сэбэб олмушдур. Јалныз ону демэк кифајэтдир ки, Јеникэнддэн Минкэчевирэ гэдэр олан мэнтэгэ арасында су сэгинннн мејллилији тэхминэн 5 дэфэ азалмыш, кечмиш Самух рајонунда $1,6—1,8 \text{ м-э}$ чатан ахым сүр'эти хазырда, демэк олар ки, сыфра бэрабэр олмушдур. Она кэрэ дэ бүтүн кэтирмэлэр новузун Јухары хиссэсинэ чөкүр.

Гејд етмэк лазымдыр ки, Күр чајынын мэнсэбиндэ Лүксенбург кэнди јахынлыгында һэр ил 17 см галынлыгында лил гаты эмэлэ кэлир. Кэнчэчајын мэнсэб рајонунда бу гат азалараг 12 см-э , кечмиш Самух кэнди рајонунда исэ 4 см-э гэдэр олур. Бу саһэдэ ил эрзиндэ орта хесабла 8 см галынлыгында лил гаты эмэлэ кэлир.

Алазанын мэнсэбиндэн кечмиш Тумуллу кэндинэ гэдэр олан саһэдэ ил эрзиндэ тэхминэн 7 см галынлыгында лил гаты эмэлэ кэлир. Иориннн мэнсэбиндэн кечмиш Гарануј кэндинэ кими исэ илдэ $1,5 \text{ см}$ лил гаты олмушдур:

Белэликлэ, нэтичэдэ гејд етмэк лазымдыр ки, бүтүн Минкэчевир новузу саһэсиннн $1/3$ хиссэсиннн тэшкил едэн Күр, Алазан вэ Иориннн мэнсэб хиссэсиндэки Самух-Гарануј кэнidlэри рајонларына гэдэр 1 илдэ орта хесабла $5—6 \text{ см}$ галынлыгында асылы кэтирмэлэр чөкүр.

Новузда саһиллэринн ашынымасындан да лиллэнмэ эмэлэ кэлир. Лакин бу тэ'сир олдугча аздыр. Саһиллэринн дагылмасы күчлү күлэклэр заманы даһа шиддэтли олур. Мэсэлэн, 1956-чы илин 26 августунда олан күчлү фыртына заманы новузун јалныз бир хиссэсиндэ 150 м^2 саһэ дагылмышдыр. Эи чох јујулма сүрүшмэ вэ карст хадисэлэри ш-

кишаф едэн Боздаг силсилэсиннн Јухары Гарабаг каналы рајонундадыр.

Саһиллэринн литоложи тэркибиннн гурулушу вэ сылдырымлыгыны нэзэрэ алараг, белэ нэтичэјэ кэлмэк олар ки, јалныз саһиллэринн ашынымасындан јахын $10—15$ илдэ Минкэчевир новузуна 100 млн. м^3 јумшаг мэһсул топланачагдыр.

Новузун лиллэнмэсиннн этрафлы өјрэнмэк мэгсэдилэ узун мүддэт-ли мүшаһидэлэринн апарылмасы лабүддүр.

Ч. М. ҺҮСЕЈНОВ, Э. А. ҺҮСЕЈНОВ

НЕФТ МƏНШƏЛИ БОЈ МАДДƏСИНИН ПАМБЫҒЫН МƏҺСУЛДАРЛЫҒЫНА ТƏСИРИ

Сон заманлар апарылан бир сыра елми-тəдгигат ишлəри нəтичəсин-дэн мə'лум олмушдур ки, нефт мənшəли бој маддəсини тəтбиг етдикдə кəнд тəсəррүфат биткилəринин мəһсулдарлығыны хејли артырмаг мүмкүндүр.

Гејд етмэк лəзымдыр ки, нефт мənшəли бој маддəсини 50, 100 вə 200 г һесабилə ајрылыгда вə елчə дə мə'дэн күбрələрилə механики гарышдырыб вердикдə памбығын, памидорун, кəлəмин вə бадымчанын мəһсулдарлығы 25—30 % артыр.

Нефт мənшəли бој маддəсиндэн һазырланмыш зəиф мəһлулу биткилəрин јарпағына чилəдикдə контрола һисбətэн јашыл чај мəһсулу 68%, памидор мəһсулу 69%, чəлтик мəһсулу исə 71 %-ə гədər артыр.

Биз нефт туллантысындан алынмыш бој маддəсини чилəмə үсулу илə памбыг биткисинə вердикдə онун мəһсулдарлығына тəсирини өј-рэнмишик.

Бој маддəсинин 0,005 вə 0,05%-ли мəһлулундан истифадə едилмишдир. Чилəмə һәр һектара 1000 л һесабы илə верилмишдир.

Тəчрүбə торпагшүнаслыг вə агрокимја институтунун Учар рајону дајаг мəнтəгəсиндə 4 тəкрарда апарылмышдыр. Һәр бир бөлкүнүн саһəси 50 м² иди. Контролда олан биткилəрин јарпағы ади су илə, галаи вариантлар исə 0,005 вə 0,05 %-ли бој маддəсилə чилəнмишдир.

Бүтүн векетасија мүддətиндə памбыг биткисинин чəркələri арасына ат сејалкасы илə мə'дэн күбрəsi (һәр һектара N₆₀ P₆₀ кг һесабилə) верилмишдир.

Векетасија дөврүндə 3 тəкрарда феноложи мүшəһидə апарылмышдыр. Феноложи мүшəһидədə биткинин боју, дараг, чичək вə гозаларын мигдары һесапланмышдыр.

1-чи чədвəлдə феноложи мүшəһидəнин нəтичəsi верилир.

Феноложи мүшəһидəнин нəтичəsi кестəрир ки, нефт мənшəли бој маддəсиндэн зəиф мəһлул һазырлајыб јарпаға чилəдикдə памбыг биткисинин боју вə гозаларын мигдары контрола һисбətэн хејли артыр. Мəс., контролда бир биткидə 10 эдэд гоза олдуғу һалда нефт мənшəли бој маддəsi верилэн бөлкүдə 11,5 эдэд гоза олмушдур. Тəчрүбə саһəсиндэн алынған мəһсул 2-чи чədвəлдə верилир.

2-чи чədвəлдэн көрүнүр ки, нефт мənшəли бој маддəсиндэн 0,005 вə 0,05%-ли мəһлул һазырлајыб памбыг биткисинин јарпағына чилə-

1-чи чөдвэл.

Нефт мәншәли бој маддәсини памбыг биткисини бојуна вә гозаларыи мигдарына тәсири (60 биткидән орта рәғәм)

Тәчрүбәнии схеми	Бир биткисини боју, см-лә			Бир биткидә олан гозаларыи сәји		
	12.VII	22.VII	12.VIII	12.VII	22.VII	22.VIII
Контрол (су илә)	41,4	64,0	71,0	0,5	3,9	10,0
Бој маддәси 0,005%	45,4	68,0	78,0	0,6	3,5	11,5
Бој маддәси 0,05%	48,4	72,0	82,0	0,2	3,4	11,5

2-чи чөдвэл.

Нефт мәншәли бој маддәсини чиләмә үсулу илә вердикдә онун памбыгыи мәнсулдарлыгына тәсири (1958-чи ил)

Тәчрүбәнии схеми	Тәкрарлар					Артым	
	I	II	III	IV	орта мәнсул, с-лә	с-лә	%-лә
Контрол (су илә)	45,4	46,6	47,2	49,0	47,1	—	—
Бој маддәси 0,005%	50,0	51,2	53,8	52,4	51,4	4,8	10
Бој маддәси 0,05%	52,2	53,0	53,4	52,8	52,4	5,3	11

дикдә үмуми мәнсул, контрола нисбәтән, 4,8 вә 5,3 сентнер вә јахуд 10—11% артыр.

Беләликлә, нефт мәншәли бој маддәсиндән һазырланмыш зәиф мәнсулу памбыг биткисини јарпағына чиләдикдә биткидә гозаныи вә үмуми мәнсулуи мигдары контрола нисбәтән хејли артыр.

Алынмыш нәтичә кәстәрир ки, бој маддәсини бу үсулла вердикдә памбыг биткисини мәнсулдарлыгыны хејли артырмаг мүмкүндүр.

Торпагшүнаслыг вә
Агрохимја Институту

Алынмышдыр 21.1.1959

Д. М. Гусейнов, А. А. Гусейнов

Влияние нефтяного ростового вещества на урожай хлопка-сырца

РЕЗЮМЕ

Опыты показывают, что при внесении нефтяного ростового вещества увеличивается урожай сельскохозяйственных культур.

Показано, что в результате опрыскивания растений в период вегетации слабыми растворами ростового вещества, урожай зеленого чайного листа увеличивается на 68, томатов на 69 и риса на 71% по сравнению с контролем.

Нами для выяснения действия ростового вещества путем опрыскивания ставился опыт на хлопчатнике.

Ростовое вещество применялось в виде растворов в концентрации 0,005 и 0,05%.

Опыты были проведены в Уджарском опорном пункте Института почвоведения и агрохимии Академии наук Азербайджанской ССР. Площадь каждой делянки—50 м² при 4-кратной повторности.

В течение вегетационного периода проведены фенологические наблюдения, т. е. измерены рост, количество бутонов, цветов и коробочек хлопчатника.

Полученные фенологические данные показывают, что при опрыскивании нефтяным ростовым веществом усиливается рост растений и увеличивается количество коробочек хлопчатника по сравнению с контролем (см. табл. 1).

Результаты урожайных данных показывают, что под влиянием ростового вещества урожай хлопчатника увеличивается на 4,8 и 5,3 ц или же на 10—11% по сравнению с контролем, где растения опрыскивались водой (см. табл. 2).

Таким образом, при опрыскивании листьев хлопчатника раствором ростового вещества можно увеличить урожай хлопка-сырца.

С. Г. МУФТИЗАДЕ

ХИМИЧЕСКИЙ МЕТОД БОРЬБЫ С СОРНЯКАМИ ОЗИМОЙ ПШЕНИЦЫ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР И. Д. Мустафаевым)

В деле повышения урожайности сельскохозяйственных культур большое значение имеет борьба с сорняками, которые иссушают и обедняют почву.

Для предохранения посевов, особенно зерновых хлебов, от губительного влияния сорных растений применяют биологический и химический методы, а также проводят профилактические мероприятия.

Экономически наиболее целесообразным является химический метод борьбы, дающий лучшие результаты. В настоящее время этот метод широко применяется на Карабахской научно-экспериментальной базе Института генетики и селекции Академии наук Азербайджанской ССР для борьбы с сорняками озимой пшеницы.

Из химических средств прополки сорняков зерновых культур нами применялись различные концентрации препарата 2,4 ДУ (дихлорфеноксуксусная кислота). Этот препарат—гербицид используется не только для уничтожения сорняков, в малых концентрациях (0,0001—0,001% раствор) он является стимулятором роста. Опрыскивание злаковых растений до фазы кущения отрицательно отражается на их развитии, поэтому к уничтожению сорняков приступали после наступления этой фазы.

Опыты состояли из трех вариантов: 1,2 кг гербицида, разбавленного в 150 л воды (опрыскивание с самолета); 1,2 кг гербицида, разбавленного в 200 л воды+7 кг аммиачной селитры+15 кг суперфосфата (опрыскивание с самолета); 1,2 кг гербицида, разбавленного в 150 л воды+7 кг аммиачной селитры+15 кг суперфосфата (опрыскивание ручным способом).

Учет влияния гербицидов на сорняки производился на площади 1500 м², где применялось ручное опрыскивание и на площади 350 га—опрыскивание с самолета.

Результаты учета показали, что такие сорняки как дикая редька, якутка, пастушья сумка, марь белая, осот розовый, вьюнок полевой, одуванчик, полыни и другие оказались более чувствительными к гербицидам, чем сурепка, пикульник, подмаренник и др. Совершенно устойчивы к гербицидам—гречишка, дымянка, куколь, жабрей и др.

Гибель более чувствительных сорных растений наступает спустя неделю после опрыскивания. А при опрыскивании сорняков при сол-

нечной теплой погоде через 10 дней, в прохладную пасмурную погоду гибель наступает через три, четыре недели.

В таблице приводятся результаты действия гербицидов на сорную растительность озимой пшеницы.

Вариант опыта	Количество сорняков до опрыскивания на 1 м ²	Дата опрыскивания	Дата учета после окрыскивания		Процент погибших сорняков	
			20.V	31.V	20.V	31.V
1,2 кг ДУ, разведенной в 200 л воды (опрыскивание с самолета)	38	14.IV	20.V, начало увядания	10.V, усыхание	85	90
	23	"	"	"	89	93
	34	"	"	"	79	81
1,2 кг ДУ+7 кг аммиачной селитры+суперфосфат, разведенные в 150 л воды (опрыскивание с самолета)	59	"	"	"	81	91
	26	"	"	"	79	96
	49	"	"	"	83	93
1,2 кг ДУ+7 кг аммиачной селитры+суперфосфат, разведенные в 150 л воды (опрыскивание ручное)	41	17.II	15.IV, начало увядания	30.IV, скручивание побегов	45	88
	102	"	"	"	31	84

Данные таблицы говорят о положительном влиянии гербицидов на уничтожение сорняков озимой пшеницы сорта Джафари. Применение гербицида 2,4 ДУ дало возможность уничтожить 80—96% сорняков. Благодаря применению химического метода, на Карабахской научно-экспериментальной базе были получены более высокие урожаи (22ц/га) чем с контрольных участков (20 ц/га).

ВЫВОДЫ

1. Наилучшим методом химической борьбы с сорняками озимой пшеницы в условиях Карабахской низменности является применение от 0,5 до 1,5 кг гербицида 2,4 ДУ с прибавлением 7 кг аммиачной селитры и 15 кг суперфосфата.

2. Наилучший срок опрыскивания—вторая декада апреля, т. е. время наступления у злаковых фазы кущения—выхода в трубку.

3. Экономически целесообразнее применять опрыскивание с самолета, что в десять раз сокращает расходы на ручную прополку.

Институт генетики
и селекции

Поступило 20. V 1959

С. Н. Мүфтизадэ

Пајызлыг буғданын алағ отлары илэ кимјэви
мүбаризэ

ХҮЛАСӘ

Торпағы гурудан, мүнбитсизләшдирән вә бунунла да мәдәни биткиләрин нормал боју вә инкишафы үчүн лазым олан рүтубәт вә гидадан истифадә едән, кәнд тәсәррүфатына зәрәр верән алағ отлары илэ мүбаризәнин кәнд тәсәррүфат биткиләринин мәһсулдарлығынын жүксәлдилмәси ишиндә бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Кәнд тәсәррүфаты биткиләрини, хүсусән дәнли биткиләрин әкинләрини алағ отларынын мәһв едичи тә'сириндән горумағ үчүн мүхтәлиф мүбаризә тәдбирләри тәтбиг едилир: биоложи, кимјэви, һабелә мүхтәлиф профилактик тәдбирләр.

Бунлардан игтисади чәһәтчә ән әһәмијјәтлисн, учуз баша кәләни вә јахшы нәтичәләр верәни кимјэви мүбаризә үсулудур. Һазырда һәмин үсул Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасы Кенетика вә Селексия Институтунун Гарабағ тәчрүбә базасында тәтбиг едилир. Мәгалә бу ишин јекунларына һәср едилмишдир. Алағларла кимјэви мүбаризә ишиндә 2,4 ДУ (дих-сорфеносиркә туршусу) һербисиди истифадә едилмишдир.

Тәчрүбә үч вариантдан ибарәт иди:

1. 150 л суда һәлл едилмиш 1,2 кг һербисид тәјјарәдән чиләнмишдир.

2. 200 л суда һәлл едилмиш 1,2 һербисид+7 кг амонјак семитрасы+15 кг суперфосфат тәјјарәдән чиләнмишдир.

3. 150 л суда һәлл едилмиш 1,2 кг һербисид+7 кг амонјак селитрасы+15 кг суперфосфатла чиләнмишдир.

Алағ отлары илэ мүбаризә ишиндә һербисидин тә'сири әл илэ чиләмә вариантында 1500 м² әкин саһәсиндә, тәјјарә илэ чиләнмәнин јекунлары исә 350 гектар саһәдә апарылмышдыр.

Һербисидин тә'сири нәтичәсиндә алағ отлары 7—10 күн әрзиндә сојуг, тутғун һавада исә 3—4 һәфтә әрзиндә мәһв олур.

Апарылан тәдгигат нәтичәсиндә ашағыдакы нәтичәләрә кәлмәк олар.

1. Гарабағ дүзәнлији шәраитиндә пајызлыг буғданын алағ отлары илэ мүбаризәдә ән јахшы үсул 0,5—1,5 кг-а гәдәр 2,4 ДУ һербисидинин мәһлулуна 7 кг амонјак селитрасы вә 15 кг суперфосфат гарышығынын тәтбигидир.

2. Ән јахшы чиләмә мүддәти апрелин икинчи онкүнлүју, јә'ни дәнли биткиләрин коллашма—борујачыхма дөврүндәдир.

3. Игтисади чәһәтчә ән әлверишли үсул тәјјарәдән чиләмә үсулудур. Бу үсул алағларын әллә мәһв едилмәсинә сәрф едилән хәрчи он дәфә азалдыр.

М. ЖУРАВЛЕВ

**К ВОПРОСУ ИЗУЧЕНИЯ РАСТВОРЕННОГО КИСЛОРОДА
 В ВОДЕ МИНГЕЧАУРСКОГО ВОДОХРАНИЛИЩА**

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР А. Н. Державиним)

Изучение кислородного режима водоемов и водохранилищ имеет большое теоретическое и практическое значение. Содержание растворенного кислорода в воде Мингечаурского водохранилища представляет особый интерес в связи с затоплением в его чаще значительных лесных и кустарниковых насаждений и значительной глубины (49 м) в момент взятия пробы. Оставление под водой около 500 тыс. м³ древесины при нетронутом почвенном покрове заставило ожидать резкого развития процессов потребления кислорода вплоть до полного его исчезновения в мощных глубинных водных массах водохранилища и до развития сероводородных процессов.

До сих пор в литературе отсутствуют данные о кислородном режиме водохранилищ в условиях низких широт и о распределении его содержания по всей вертикали водной толщи.

Наши исследования проводились посезонно в 1953—1954—1955 гг. в приплотинной части (3 км выше плотины) и середине водохранилища. Пробы воды отбирались батометром Кнудсена через каждые 5 м от поверхности до дна. Фиксирование растворенного кислорода производилось на месте с одновременным определением температуры перевертывающимся глубоководными термометрами.

Данные о вертикальном распределении растворенного кислорода представлены в табл. 1 и 2.

В летний период 1953 г. содержание растворенного кислорода дает резко выраженную картину стратификации во всей толще. В декабре 1953 г. наблюдается полная аэрация всего водоема и почти 100% (96—99%) насыщение кислорода в пределах всей 30 м толщи воды. В июне 1954 г. вода водохранилища была значительно прогретой, особенно в верхних 20 м.

Вертикальное перемешивание сменилось температурной и кислородной статификацией. В течение всего остального летнего и осеннего периодов содержание растворенного кислорода ниже 25 м горизонта продолжало непрерывно понижаться. На 30 м горизонте абсолютное уменьшение кислорода за 4,5 месяца (с 7. VI по 25. X 1954 г.) составляло 6,18 мг O₂/л, что отвечает 0,044 мг O₂/л суточному потреблению кислорода. В январе 1955 г. вода водохранилища находилась в состоянии полного перемешивания во всей толще (98—100%) от

Растворенный кислород в воде Мингечаурского водохранилища, мг/л

Глубина, м	1953						1954						1955								
	Станция 1*			Станция 2**			Станция 1			Станция 2			Станция 1			Станция 2			Устье р. Алазани		
	6.VI	13.VIII	26.XII	7.VII	18.VII	18.VII	18.VII	12.VIII	12.VIII	25.X	31.I	26.IV	22.V	11.VI	18.VII	4.VIII	18.X				
0,5	8,29	6,68	11,66	9,22	8,59	9,35	8,58	8,41	9,31	11,93	11,66	9,86	9,84	9,28	8,86	8,52	9,48				
5	8,92	6,71	11,57	8,98	9,02	8,50	8,46	8,46	9,78	11,72	11,72	10,38	9,84	9,52	9,06	8,82	9,39				
10	7,78	5,65	11,61	8,52	8,00	8,04	7,68	7,80	9,37	11,97	11,83	9,05	9,24	8,79	8,63	9,21					
15		5,62	11,76	8,13	5,58	3,07	7,47	7,39	9,32		11,72	9,84	9,30	6,63	6,70	9,08					
20		1,17	11,77	8,09	6,66	1,71	6,78	4,19	9,27		11,60	9,53	8,48	6,29	5,29	3,55					
25		0,31	12,0	7,91	6,79		7,01	3,96	4,23		11,79	9,42	8,21	7,29	5,54	3,30					
30			11,97	8,09	6,33		5,70		1,91		11,60		8,53	7,35	6,76	3,55					
35				—	6,72		4,46		2,14		11,35		8,06	7,50	5,76	3,26					
40				8,31	6,65				2,55												
45					5,85																
Общая глубина, м	27,2	31,0	33,0	43,0	49,0	22,0	38,0	27,0	43,0	38,0	38,0	28,0	3,0	38,0	38,0	38,0	39,0				
Отметка уровня, м, выше 0 горизонта Балтийского моря	49,7	54,3	55,9	67,2	69,2	68,7	65,9	64,1	64,4	67,6	69,1	70,2	—	69,7	69,8	69,1	70,2				

* 3 км выше плотины.

** Середина водохранилища.

Насыщение кислородом воды Мингечаурского водохранилища, %

Глубина, м	1953						1954						1955								
	Станция 1*			Станция 2**			Станция 1			Станция 2			Станция 1			Станция 2			Устье р. Алазани		
	6.VI	13.VIII	26.XII	7.VII	18.VII	18.VII	18.VII	12.VIII	12.VIII	25.X	31.I	26.IV	22.V	11.VI	19.VII	4.VIII	18.X				
0,5	90	79	97	103	102	114	104	102	102	100	106	109	115	104	104	103	102				
5			96	97	107	103	102	101	107	—	104	111		104	106	105	101				
10			96	89	94	98	91	90	100	100	104	97		98	102	102	99				
15			97	81	62	33	88	87	99	—	103	101		98	67	72	98				
20			97	80	70	18	80	42	99	—	103	85		63	52	38	38				
25			99	73	64		74	29	43	99	103	84		79	68	53	36				
30			99	72	58		56		19	—	101			74	67	62	36				
35			—	—	56		40		20	98	99			67	62	36	32				
40			71	—	59				24					68	53	32					
45				48	48																
Общая глубина, м	27,2	31,0	33,0	43,0	49,0	22,0	38,0	27,0	43,0	38,0	38,0	28,0	3,0	38,0	38,0	38,0	39,0				
Отметка уровня, м, выше 0 горизонта Балтийского моря	49,7	54,3	55,9	67,2	69,2	68,7	65,9	64,1	64,4	67,6	69,1	70,2	—	69,7	69,8	69,1	70,2				

* 3 км выше плотины.

** Середина водохранилища

поверхности до дна. Такое же полное перемешивание, аэрация и гемогемия наблюдались нами в апреле 1955 г.

В конце мая мы застаем верхний 15-м слой уже сильно прогретым (18–22°C) с насыщением кислорода от 85 на 20 м до 109% в поверхностном слое. В течение лета 1955 г. насыщение кислорода в глубинных горизонтах уменьшилось. На 30 м горизонте содержание растворенного кислорода падало от 8,53 мг O_2/l (11 июня) до 3,55 мг O_2/l (18 октября).

Таким образом, на протяжении 4 месяцев 1955 г. с июня по октябрь) среднее ежедневное потребление кислорода составило 0,038 мг O_2/l против 0,044 мг O_2/l в 1954 г. Эти данные показывают, что средние величины потребления кислорода в глубинных слоях продолжают оставаться в течение указанных лет весьма близкими.

ВЫВОДЫ

1. Гемеооксигения и полное 100% насыщение воды кислородом отмечалось на протяжении наиболее холодных месяцев (с декабря по апрель) во всей толще (106–96%).

2. Четкая картина стратификации растворенного кислорода трехгодичного наполнения наблюдалось летом, и содержание кислорода варьировало от 6,68 на поверхности до 0,31 мг O_2/l в придонном слое 1953 г.; 104–40% в 1954 г.; 103–53% в 1955 г.

3. Осенью 1954–1955 гг. отмечалось продолжение стратификации с резким падением растворенного кислорода в придонном 20-м горизонте.

4. На втором и третьем годах становления процент насыщения поверхностной зоны Мингечаурского водохранилища был более благоприятен по сравнению с Рыбинским, Храмским, Ташкепринским и Цимлянским.

5. В условиях теплого климата Закавказья и хорошей освещенности в течение первой половины осени продолжались биохимические процессы с резким поглощением кислорода в придонной 20-метровой толще.

6. Особо подчеркивалось полное отсутствие сероводорода за период наблюдений.

ЛИТЕРАТУРА

1. Киреева А. С. Некоторые данные о гидрохимии Рыбинского водохранилища. Труды биол. станции Борок, 1955, № 2. 2. Кошк алда В. А. Наблюдения за кислородным режимом Ташкепринского водохранилища. Труды Мургабской гидробиол. станции АН Турк. ССР, Ашхабад, 1955. 3. Садовский А. А. Чаша и водная масса Храмского водохранилища. Тезисы докл. науч. сессии, посвящ. гидробиологии Храмского водохранилища, Тбилиси, 1955. 4. Фесенко Н. Г. Гидрохимический облик Цимлянского водохранилища в период ввода его в эксплуатацию. Гидрохимические материалы, т. XXV, 1955.

Институт зоологии

Поступило 11. III 1958

М. В. Журавл'ов

Минкэчевир су анбарында суда һәлл олмуш оксикенин өҗрәнилмәси мәсәләсинә даир

ХҮЛАСӘ

Су һөвзәләриндә һәлл олмуш оксикенин өҗрәнилмәсинин бөҗүк нәзәри вә тәчрүби әһәмиҗәти вардыр. Минкэчевир су анбары 1 млн. см³-ә гәдәр јаначаг верән мешәни басмышдыр. Су анбары алтында

галмыш ағачлар суда оксикенин азалмасына сәбәб олдуғу үчүн, суда һәлл олмуш оксикенин өҗрәнилмәсинин балыгчылыг елминдә бөҗүк әһәмиҗәти вардыр. Бә'зән ағачларын чүрүмәси нәтичәсиндә суда оксикенин мигдары азалыр вә суда гидроген-сулфит газы (H_2S) әмәлә кәдир. Бу һадисә ән чох сујуи дибиндә кедир. Лакин Минкэчевир су анбарында оксикенин минимума гәдәр азалмасы олмамышдыр. Оксикен нүмунәләри Минкэчевир су анбарында фәсилләр үзрә 1953, 1954 вә 1955-чи илләрдә су бәнди јахынлығында вә су анбарынын орта һиссәсиндә јығылмышдыр. Нүмунәләр Кнудсен чиһазы васитәсилә һәр бир метрдән сонра көтүрүлмүшдүр. Оксикен үзрә нүмунәләр јығылан заман һәмчинин сујуи температуру гејд едилмишдир. Минкэчевир су анбарында һомооксигенија декабр ајынын әввәлләриндән апрелин ахырына гәдәр мүшаһидә олунмушдур. Бу заманлар суда оксикенин мигдары 96–106% олмушдур.

Јај фәслиндә суда оксикенин мигдары мүхтәлиф дәринликләрдә мүхтәлиф мигдарда олмушдур. Оксикенин мигдары јај заманы 0,31 мг (40%)-дән 6,68 мг (104%) арасында дәјишмишдир. Пајыз фәслинин әввәлләриндә су анбарында оксикенин азалмасы мүшаһидә олунмушдур ки, бу да суда кедән биокимјәви һадисәләрлә сых әлағәдардыр. Гидроген-сулфит газы Минкэчевир су анбарында гејд олунмамышдыр.

Г. Ə. ГАСЫМОВА

АЗƏРБАЈЧАНДА СИТРУС НЕМАТОДУ—*Tylenchulus*
—*Semipenetrans* Cobb

(Илк мəлумат)

(Азəрбајчан ССР ЕА академики А. И. Гарајев тəрəфиндən тəгдим едилмишдир)

Ситрус биткилəринин мۈнۈм зэрэрверичилəриндən бири дə ситрус нематоду—*Tylenchulus semipenetrans* Cobb адланан јумру гурддур.

Ситрус нематоду илк дəфə 1912-чи илдə Чəнуби Калифорнијадa Лос-Анжелос штатында J. R. Hodges тəрəфиндən ситрус биткилəринин кəкۈндə тапылмышдыр. Бу нематоду илк дəфə 1914-чۈ илдə N. A. Cobb тəсвир етмишдир. Даһа сонралар ситрус нематодунун Испанија, Мисир, Əлчəзаир, Фəлəстин, Малта адасы, Австрија, Чəнуби Америка, Италија, Франса, Јапонија, Чин, Тۈркијə вə Иранда да олдуғу һагда эдəбијатда мəлумат верилир.

Советлэр иттифəгында ситрус нематоду илк дəфə 1938-чи илдə Н. М. Свешникова тəрəфиндən Гафгазда Гара дənиз кəнарында бир сыра тəсəррۈфатларда ситрус биткилəринин кəкۈндə тапылмышдыр.

1939-чۈ илдə Н. М. Свешникованын рəһбэрлији алтында өлкəмиздəки ситрус биткилəri экининин ситрус нематоду илə јолухмуш мənбэлəринин ашкара чыхармаг вə бу мənбэлəрин үмۈми сəһəсини мۈјјэн етмək мəгсəдилə кечирилэн јохлама заманы Кۈрчۈстан ССР, Абхазия вə Ачарыстан автоном республикаларында, Краснодар вилајəтиндə, Крымда, Азəрбајчан, Ермənистан, Тۈркмənистан, Тачикистан вə Газахстан ССР-дə ситрус нематоду тапылмышдыр.

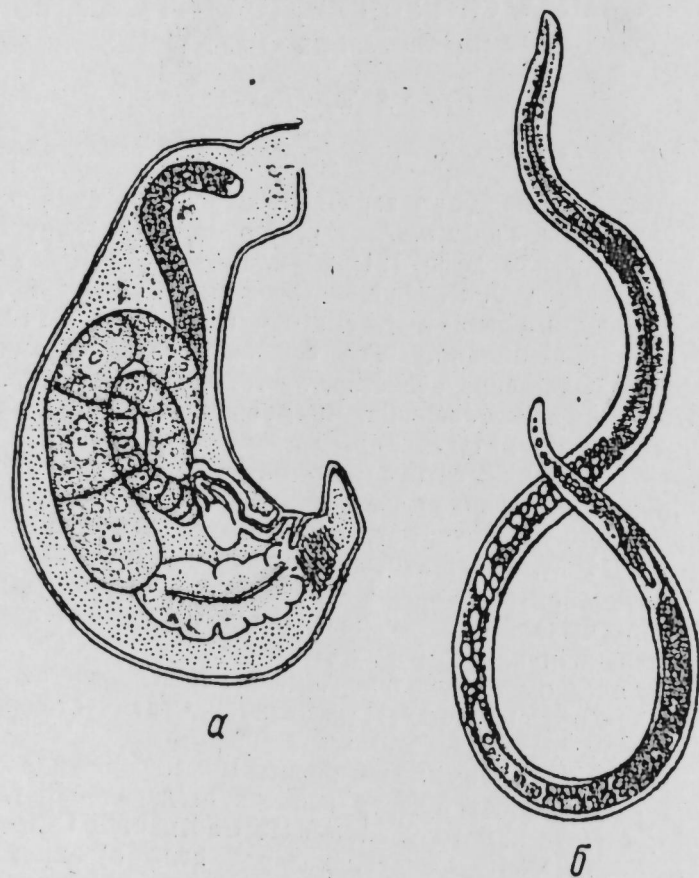
Лакин бу зэрэрверичинин Азəрбајчанын һансы рəјонунда тапылма-сы вə биткилэрə нə дэрəчэдə зэрэр вермəsi һагда эдəбијатда мəлумат верилмир. Ситрус нематоду өлкəмиздə Өзбəkистан ССР-дən башга демək олар ки, башга республикаларда һələ өјрəнилмəмишдир. Проф. А. Т. Тулагановун билаваситə иштиракы вə рəһбэрлији алтында Л. В. Тихонова Өзбəkистан ССР-дə (Дашкəнд вилајəтиндə) ситрус нематодунун јайылмасыны, биоеколожи хۈсۈсијјэтлəрини, јайылма јолларыны вə бу зэрэрверичи илə мۈбаризə тəдбирлəрини өјрəнишдир.

Еһтимал ки, ситрус нематоду ситрус биткилəri јетишдирилэн һэр бир тəсəррۈфатда јайылмышдыр. Һиндистан вə чəнуби Чин ситрус чин-синдэн олан ағач нєвлəринин вэтəни гəбул едилдији кими, бир чох тəдгигатчыларын фикринчə бу өлкələрин ситрус нематодунун да вэтəни олдуғуну еһтимал етмək олар.

Биз ситрус нематодунун—(*Tylenchulus semipenetrans* Cobb) Лəнкəран зонасында кəнд тəсəррۈфат биткилəринин нематодларыны өјрəнəр-

кән Ләнкәран рајону Алексејевка кәндиндәки „1 Май“ колхозунун 1942-чи илдә салынмыш лимон плантасијасында вә һәмин рајонун Мо-муста кәндиндәки „Комсомол“ колхозунун 1945-чи илдә салынмыш лимон плантасијасында олдуғуну мөҗҗән етмишик.

Ләнкәран зонасындан башга республикамызын ситрус плантасија-лары һәләлик планлы сурәтдә јохланылмамышдыр. Буна көрә дә ли-мон, портахал, мандарин әкинләринин мүһүм зәрәр веричиләриндән бири олан ситрус нематодунун республикамызын башга рајонларында да олуб олмасы һаггында һәләлик гәти фикир сөйләмәк чәтиндир. Кәләчәк тәдгигатын вәзифәси, Азәрбајчанын башга зоналарында да ситрус әкиннә саһәләринин нематодла јолухмасынын јохланмасынын план-лы сурәтдә тәшкил етмәкдән вә бу зәрәрверичинин јайылмасынын, бит-киләрин онунла јолухма дәрәчәсинин вә јерли шәраитдә онун биоложи вә еколожи хүсусијәтләринин өјрәнмәклә әлдә едилән мәлуматлардан ситрус биткиләринин нематод хәстәлијинә гаршы сағламышдырычы тәдбирләрин тәшкилиндә истифадә етмәкдән ибарәтдир.

1-чи шәкил

Ситрус нематодунун гурулушу вә биоложи хүсусијәти: Түфејли һәјат тәрзилә әлагәдар олараг, ситрус нематодунун дишисинин анато-мик морфоложи гурулушу дәјишиләрәк бәдәнин узунлуғу 250—400 м, ени 100 м олан армудлохшар шәкилдәдир (а). Бәдәнин габаг тәрәфи узанараг баш һиссәси илә гуртараи бојун әмәлә кәтирир. Бәдән илә бојун арасында хүсуси сәрһәд јохдур. Ағыз бошлугунда стилет вар-дыр. Һәзм системи хүсуси кеңишләнимәси олан мәдәдән вә бағырсаг-

дан ибарәтдир. Гујруг уч тәрәфдән бир гәдәр күтдүр. Еркәк нематод узунсов, сапгурд шәкиллидир. Бәдәнин узунлуғу 350—400 м ени 10—12 м-дыр.

Јеткин дишиләр узунсов баш һиссәсинин јардымы илә лимон, пор-тахал, мандарин ағачларынын көкүнә санчылыр вә орада түфејли һә-јат кечирирләр. Диши нематод јумурталарынын торпаға төкүр. Јумур-тадан чыхан сүрфәләр (б) әввәлчә торпагда јашајыр.

Ситрус нематоду биткиләрин көкүнә тамамилә кирмәдән, јалныз баш тәрәфдән санчылмагла вә көкдә характерик фырлар әмәлә кәтир-мәмәсилә фыр нематодундан фәргләнир.

Ситрус нематоду әсасән јолухмуш шитиллә, јумурта вә сүрфәләр јолухмуш кәнд тәсәррүфат аләтләри вә суварма заманы су васитәсилә дә јайыла биләр.

Ситрус нематоду илә јолухмуш ситрус биткиләриндә нематодун тәсирилә әмәлә кәлән хәстәлијин нишанәләри

Ситрус нематоду илә јолухмуш ситрус биткиләриндә нематодун тәсирилә әмәлә кәлән хәстәлик зәрәрверичинин адына мүвафиг ола-раг тиленхулјоз адланыр.

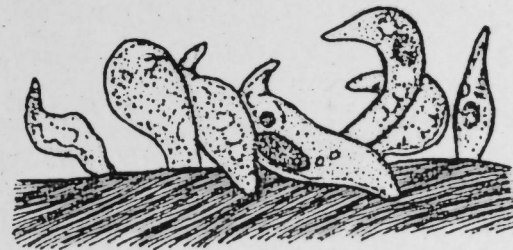
Нематодла јолухмуш ағачларда бөјүмә вә инкишаф јавашыјыр вә ја тамамилә дајаныр. Белә хәстә ағачларда көвдә вә јарпаглар бөјү-мәкдән галдығы үчүн вә көвдә енинә артмадығындан назикләнир, јар-паглар саралыр, даһа шиддәтли јолухма заманы исә јарпаглар тама-милә төкүлүр вә мејвә әмәлә кәлмир. Әкәр тәк-тәк мејвә—лимон вә ја портахал әмәлә кәлмишсә онлар чох кичик олуб, јетишмәдән төкү-лүрләр. Лакин елә дә ола биләр ки, ситрус нематоду илә јолухмуш ситрус биткиләри мејвә вермәдән узун мүддәт јашасын.

Ситрус нематодунун биткијә вурдуғу зәрәр хәстә ағачларын фуза-риозла јолухмасы нәтичәсиндә даһа да артыр. Јолухмуш ағачларда көкүн үзәри кәлә-көтүр олуб, көзлә ајдын көрүнән габарыгларла өр-түлүр.

Бу нишанәләр тиленхулјоз хәстәлијиндән әләвә торпагда гида мад-дәләри чатмамазлығы заманы вә биткиләрин бөјүмә вә инкишафына лазым олан шәраит олмадыгда да әмәлә кәлә биләр, буна көрә дә тиленхулјоз хәстәлијини тәјин етмәк үчүн ән јахшы үсул хәстә бит-киләрин көкүнү (бир һиссәсини) микроскопла мүәјинәдән кечирмәкдән

ибарәтдир. Белә көкүн бир һиссәсинә микроскопла бах-дыгда бу габарыглар үзәрләри торпаг һиссәчикләрилә өртүл-мүш желатинәбәнзәр јумурта кисәләрилә бирликдә ситрус нематоду дишиләринин бир групундан ибарәтдир. Ситрус нематодунун дишиләри инки-шафларынын һәр бир мәрһәлә-синдә лимон, портахал, манда-рин ағачларынын көкүндә баш тәрәфдән көкүн дахилинә санчылмыш вәзијәтдә топлуларла (10—20 екземпляр) дүзүлмүш олурлар (2-чи шәкил).

Ситрус нематоду илә јолухмуш мәибәләрин әтрафа јайылмасынын гаршысыны алмаг үчүн ситрус әкинләринин бир тәсәррүфатдан диқә-ринә апарылмасынын горуғуну артырмаға әсасланмыш горујучу вә аг-ротехники тәдбирләрин бөјүк ролу вардыр.

2-чи шәкил

Бу тәдбирләрдән эн мүһүммү ашағыдакылардыр:

1. Хәстә биткиләрин ситрус нематоду тапылмыш рајондан башга рајона апарылмасы гадаған едилсн.
2. Ситрус нематоду илә Јолухмуш ағачларын әтраф биткиләрин Јолухмасы үчүн тәһлүкәлилијини нәзәрә алараг онлары көкү илә бирликдә Јериндән чыхарыб јандырмалы, көк әтрафы торпагларыны исә чәнләрдә одда гыздырмагла стрелизә етмәлидир.
3. Нематодлу саһәдә ишләнилмиш бычаг вә секаторлары 5%-ли формалин мәһлулу илә јумалы, белә саһәдә ишләмиш шәхсләр исә ишдән сонра әлләрини сабулла јумалы вә спиртлә силмәлидирләр.
4. Гәләм едиләркән, онлар ситрус нематоду илә Јолухмамыш торпагларда әкилмәлидир.
5. Јолухмамыш хәндәкләрин ситрус нематодундан Јолухмасынын гаршысыны алмаг үчүн ајрыча сахланан кәнд тәсәррүфат аләтләриндән истифадә едилмәли, онлары су илә ајрыча тә'мин етмәли вә һәмчинин нематодун торпагда ајаггабы васитәсилә јайылмасынын гаршысыны алмаг үчүн мүәјјән тәдбирләр һәјата кечирмәлидир.
6. Ситрус биткиләри Јетишдирмәклә мәшғул олан тәсәррүфатларда агротехники тәдбирләрин: торпағы лазыми гәдәр шумламаг Јолу илә биткиләрә тәләб олуна дәрәчәдә гуллуғ едилмәси (су, гида режими тә'мин етмәк) хәндәкләрә һава вә күнәш шүаларынын долмасына мане олан сәбәбләрин арадан галдырылмасы ишинин јүксәк дәрәчәдә һәјата кечирилмәси ситрус биткиләринин нормал вәзијәтдә сахланмасына имкан јарадыр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Свешникова Н. М. Руководство к обследованию citrusовых насаждений на citrusовую нематоду. М., 1938. 2. Свешникова Н. М. К обнаружению citrusовой нематоды. Инф. бюл. по вопросам карантина растений. М., 1939, №3. 3. Тихонова Л. В. К изучению citrusовой нематоды в условиях Узбекистана. В кн.: „Паразитические круглые черви-нематоды с.-х. культур Узбекистана“, Изд-во АН Узбекской ССР. Ташкент, 1957. 4. Филипьев И. Н. Нематоды вредные и полезные в сельском хозяйстве. ОГИЗ—Сельхозгиз, 1934.

Зоолокија Институту

Алынымышдыр 2. IV 1959

Г. А. Касимова

Цитрусовая нематода *Tylenchulus semipenetrans* Cobb

в Азербайджане

(Предварительное сообщение)

РЕЗЮМЕ

К числу основных вредителей citrusовых насаждений относится citrusовая нематода *Tylenchulus semipenetrans* Cobb.

В СССР citrusовая нематода впервые была найдена в 1938 г. Н. М. Свешниковой на корнях citrusовых на Черноморском побережье Кавказа. Позднее она была обнаружена в Грузинской ССР, Абхазской и Аджарской АССР, Краснодарском крае, Крымской области, Азербайджанской, Армянской, Туркменской, Таджикской, Казахской, и Узбекской ССР. В нашей стране citrusовая нематода, за исключением Узбекской ССР, планомерно не изучена.

В Азербайджане citrusовая нематода впервые была обнаружена нами в Ленкоранском районе, в колхозе им. 1 Мая, с. Алексеевка и в колхозе Комсомол, с. Момушта на плантациях лимона. Остальные citrusовые плантации в нашей республике на выявление citrusовой

нематоды еще не обследованы. Наша задача состоит в планомерном обследовании всех зон Азербайджана на выявление citrusовой нематоды.

Растения, зараженные citrusовой нематодой, имеют угнетенный вид, слабое заражение проходит незаметно, но ствол деревьев не растет в толщину, листья—мелкие и желтые. При более сильном заражении деревья имеют сильно угнетенный вид. Они растут слабо, листья опадают, плодообразования не происходит. Если же плоды образовались, то они бывают очень мелкими и опадают незрелыми. Иногда зараженные деревья могут вегетировать, не образуя плодов. Растения, зараженные citrusовой нематодой, легче заболевают фузариозом.

Перечисленные симптомы тиленхулеза citrusовых растений могут наблюдаться и при недостатке питательных веществ в почве, а также при других неблагоприятных для вегетации растений условиях. Поэтому для точного определения подтверждающего заболевание, необходимо микроскопический просмотр корней больного растения.

Цитрусовая нематода распространяется главным образом через зараженные саженцы. Яйца и личинки могут разноситься с зараженной почвой сельскохозяйственными орудиями, а также с водой во время полива.

Меры борьбы с citrusовой нематодой следующие. Не допускать вывоза зараженных растений из районов, где обнаружена citrusовая нематода. Больные растения сжигать. Посадку незараженного материала производить в почву, не зараженную паразитом. Высокая агротехника способствует сохранению нормального состояния citrusовых.

ФИТОПАТАЛОКИЈА

Т. М. АХУНДОВ

АЗЭРБАЙҶАНДА ШАБАЛЫДЫН ГОНУР ЛӘКӘ
(СИЛИНДРОСПОРОЗ) ХӘСТӘЛИЈИ ВӘ ОНА ГАРШЫ
МҮБАРИЗЭ ТӘДБИРЛЭРИ

(АзәрбајҶан ССР ЕА академики А. И. Гарајев тәрәфиндән тәгдим едилмишдир)

Шабалыд (*Castanea sativa* Mill.) Совет өлкәсиндә јалныз Загаф-газијада битәрәк 100 мин гектардан артыг сәһәни әһатә едир. Бу биткијә Гәрби Күрчүстанда, Краснодар өлкәсиндә, Кахетијада, Дағлыг Гарабағ вилајәтиндә, Талышда вә күлли мигдарда Нуха—Загагала зонасында тәсадүф едилир.

АзәрбајҶан шәраитиндә индијә гәдәр шабалыдын хәстәлији вә зијанаеричиләри илә һеч бир тәдгигатчы мәшгул олмамышдыр.

Шабалыдда күлли мигдарда хәстәликләрә тәсадүф едилир. Бу хәстәликләрин ичәрисиндә гонур ләкә хәстәлији (силиндроспороз) ән горхулу хәстәликләрдән бири һесаб олунур.

Хәстәлији әмәлә кәтирән *Cylindrosporium castanicola* (Desm.) Berl. көбәләјидир ки, бу да АзәрбајҶанда кениш јайылараг, шабалыд биткисинә бөјүк зијан верир.

Гәјд етмәк лазымдыр ки, шабалыдын гонур ләкә хәстәлијини әмәлә кәтирән көбәләк һазыркы дөврә гәдәр тәдгигатчылар тәрәфиндән (А. А. Јеленкин, И. А. Ол) анчаг тәснифат чәһәтчә өјрәнилмишдир.

1955-чи илдән башлајараг, көбәләјин биокалокијасы вә мүбаризә тәдбирләри биринчи дәфә олараг АзәрбајҶан шәраитиндә бизним тәрәфимиздән өјрәнилмишдир.

Көбәләјин тә'сири алтында шабалыд јарпағлары үзәриндә бучағлы вә ја даирәви, сарымтыл вә ја ачыг гонур рәнкдә һашијәләрлә әһатә олунмуш чохлу мигдарда кичик, гонур ләкәләр әмәлә кәлир.

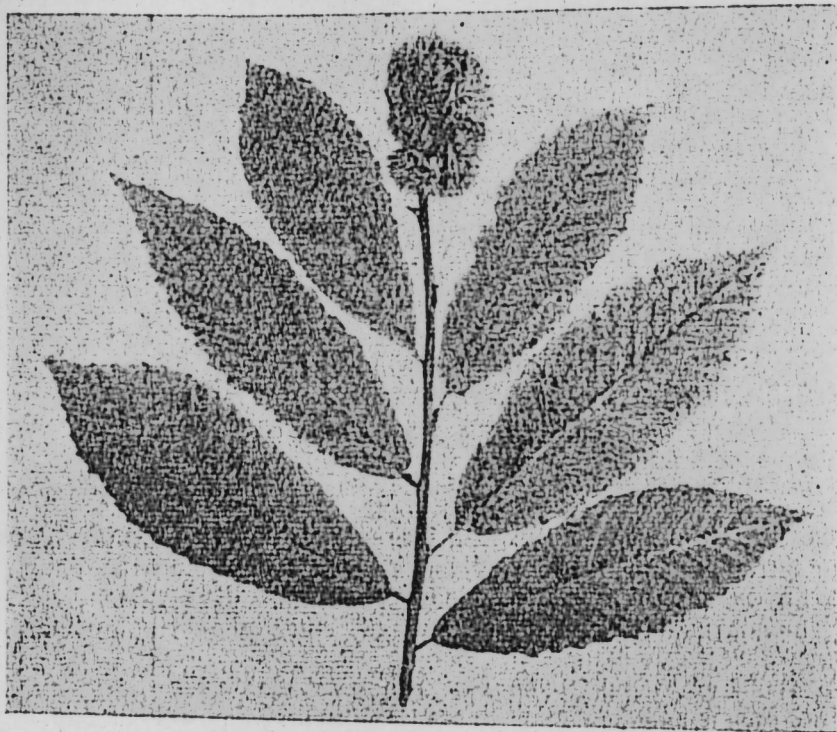
Бу ләкәләр әввәлчә чох хырда сонрадан инкишаф етдикчә бир-бирилә бирләшәрәк, јарпаг сәтһинин бөјүк бир һиссәсини әһатә едир, нәтичәдә јарпағлар вахтындан әввәл гурујур, бурулур вә нәһајәт төкүлүр.

Беләликлә ағачлар илдән-илә зәифләјир вә мәнсулдарлығыны итирир.

Көбәләјин мејвә бәдәни әсасән јарпағын алт тәрәфиндә епидермисин алтында әмәлә кәлир. Онларын өлчүләри 68—220×51—120 м-дур.

Епидермис партладыгда һәмни мејвә бәдәнләриндән (јастыгчыглардан), күлли мигдарда цилиндр формалы ики учу да күтләшмиш, дүз вә әјилмиш, 2—4 аракәсмәјә малик олан конидијалар чыхыр. Буларын өлчүләри исә 25—39×2,6—4 м-а бәрәбәрдир.

Бу көбөлөк эввалча Франсада 1888-чи илдэ Десмазирес адлы алим тарафиндэн тапылмышдыр. О, бу көбөлөжэ *Septoria castanicola* Desm. ады вермишдир. Сонрадан бу хэстэлик Инкилтэрэдэ, Белчи-када, Алманијада, Австријада, Мачарыстанда, Португалијада вэ Итали-јада тапылмыш вэ 1893-чү илдэ шабалыда бөжүк зијан вермишдир.

1-чи шэкил,
Cylindrosporium castanicola (Desm.) Berl. көбөлөји тарафиндэн зэдэлэнмиш шабалыд жарпаглары

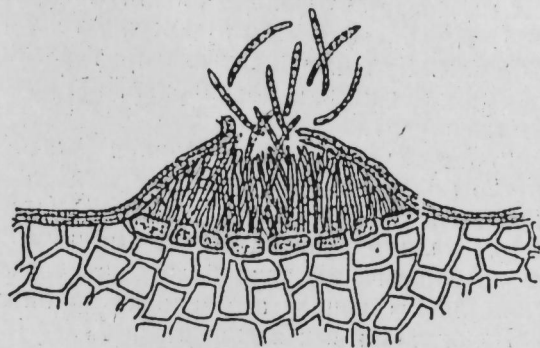
Сонралар Берлезе адлы алим Италија шэраитиндэ бу көбөлөји өјрэнмиш вэ мүэјјэн етмишдир ки, көбөлөјин мејвэ бэдэни өз гурулушуна көрө *Septoria* чинсинэ анд олан көбөлөклэрини мејвэ бэдэнлэриниэ неч дэ бэнзэмир. Одур ки, о бу көбөлөји *Cylindrosporium* чинсинэ дахил етмишдир. Бу көбөлөк илк дэфэ олага, Русијада А. А. Јеленкин тарафиндэн 1912-чи илдэ тапылмышдыр. Буну сонрадан онун апардыгы ишлэр дэ тэсдиг етмишдир.

Апардыгымыз мүшанидэлэр нэтичэсиндэ мүэјјэн етдик ки, Азербайжан шэраитиндэ хэстэлијин илк нишанэлэри мај ајынын ахырларында баш вериб, ијун ајында сүр'этлэ инкишаф едир. Бу хэстэлијэ эн чох агачын торпага јахын олан көвдэлэриндэки жарпаглар тутулур.

Гонур лэкэ хэстэлији 1951—57-чи иллэрдэ Нуха—Загатала зонасында шабалыд агачларына бөжүк зијан вермишдир. Белэ ки, 1951-чи илдэ Гутгашен рајонуна шабалыд агачлары о дэрэчэдэ зэдэлэнмишдилэр ки, узагдан онлар гурумуш агачлара охшајырдылар. Белэ бир һадисэјэ биз 1951—57-чи иллэрдэ Варташен, Загатала вэ Балакэн рајонларында да тэсадүф етмишик.

Гонур лэкэ хэстэлијини эмэлэ кэтирэн көбөлөк *Cylindrosporium castanicola* (Desm.) Berl. кисэли дөврэ маликдир. Бу дөвр *Mycosphaerella maculiformis* (Pers.) Schroet. көбөлөјиндэн ибарэтдир. Гејд етмэк лазымдыр ки, көбөлөк бүтүн векетасија дөврүндэ анчаг конидија дөврү илэ тэбиэтдэ јајылыр вэ шабалыд биткисини хэс-

тэлэндирир. Лакин о, конидија дөврүндэ гышламаг габиліјјэтинэ малик дејилдир. Одур ки, векетасијанын сонунда төкүлмүш жарпаглар үзэдэнлэри лэкэлэрини этрафында көбөлөјин кисэли дөврүнүн мејвэ бэдэриндэ гышлајырлар. Јени илдэ, мај ајынын икинчи јарысында, олан аскоспорлар мүхтэлиф јолларла (күлөк, јагыш, һашэрат) этрафа јајылага, шабалыд жарпаглары үзэринэ дүшүр. Јарпаглар үзэринэ дүшүшү аскоспор рүтүбэт јүксэк вэ оптимум һэрарэт (23—28°С) олдугда чүчэрэрэк, өзлэриндэн һифлэр верир. Бу һифлэр жарпаг агызчыларындан жарпага дахил олур вэ һүчээрэарасы бошлугларла битки тохумаларына дахил олага онлары зэдэлэјир. Зэдэлэнмиш һиссэлэрдэ 9—11 күндэн сонра көзэ көрүнэн лэкэлэр эмэлэ кэлир. Бу лэкэлэр көбөлөјин тэ'сири алтында өлмүш тохумалардан ибарэтдир. 5—7 күндэн сонра һэмин лэкэлэр үзэриндэ көбөлөјин артмасыны вэ јајылмасыны тэ'мин едэн мејвэ бэдэнчиклэри эмэлэ кэлир.

2-чи шэкил
Cylindrosporium castanicola (Desm.) Berl. көбөлөјини мејвэ бэдэнини ениэ кэсијини микроскоп алтында көрүнүшү.

Хэстэлији эмэлэ кэтирэн көбөлөјин нэ дэрэчэдэ ујғунлашмасыны (ихтисаслашмасыны) тэ'јин етмэк үчүн, сүн'и гидалара кечирилмиш көбөлөк спорлары васитэсилэ, шабалыд, гоз, фындыг, палыд вэ гызылагач биткилэрини жарпаглары векетасија дөврүндэ бир нечэ дэфэ сүн'и олага зэдэлэндирилмишди. Бунун нэтичэсиндэ мүэјјэн едилмишдир ки, көбөлөк өз саһиби олан шабалыда о гэдэр ујғунлашмышдыр ки, (ихтисаслашмышдыр) о, шабалыддан башга неч бир битки жарпагларыны зэдэлэмэ габиліјјэтинэ малик дејилдир.

Гејд етмэк лазымдыр ки, шабалыдын чаван жарпаглары, гоча жарпаглара висбэтэн хэстэлијэ чох давамсыздыр. Бундан башга мүэјјэн едилмишдир ки, чаван (1,6; 10 иллик) вэ гоча (40; 50 иллик) шабалыд агачлары хэстэлијэ чох, 20—30 илликлэр исэ хэстэлијэ аз тутулур. Јухарыда көстэрилэнлэрдэн башга лабораторија шэраитиндэ көбөлөјин инкишафы ајры-ајры гидалы мүһитлэрдэ өјрэнилмишдир. Бу мәгсэдлэ фындыг вэ шабалыд жарпагындан алынан ширэдэн; глүкоза-сахароза—пептонлу агардан; агар-агардан; глицерин-пептонлу агардан; глицерин шэкэрли агардан; шэкэрли картоф агарындан, лобјэ, көк, нохуд, соған вэ дүјү агарларындан ибарэт 14 сүн'и гидалы мүһит һазырланмышдыр.

Сонра бу гидалы мүһитлэрдэ сүн'и олага гонур лэкэ хэстэлијини эмэлэ кэтирэн көбөлөк экилмиш вэ онлар 0°, +2°, +8°, +12°, 18°, 28°, 37° вэ 40°С һэрарэтлэ политермостатда сахланмышдыр. Бунарын үзэриндэ һэр үч күндэн бир мүшанидэлэр апарылмышдыр.

Апарылан мүшанидэлэр нэтичэсиндэ мүэјјэн едилмишдир ки, көбөлөјин инкишафы үчүн минимум һэрарэт +2°, оптимум 23—28°, максимум исэ 37° С-дир.

Ејни заманда ашкара чыхарылмышдыр ки, көбөлөк шэкэрли картоф, дүјү вэ соғандан һазырланмыш гида мүһитлэриндэ обирилэринэ

867

нисбәтән даһа җахшы инкишаф едир, мүхтәлиф рәнкдә колонијалар верир.

Ики ил мүддәтиндә хәстәлијә гаршы апардыгымыз мүбаризә тәдбирләри нәтичәсиндә мүәјјән едилмишдир ки, бунлары вахтлы-вахтында вә дүзкүн һәјата кечирдикдә ағачларың хәстәләнмә фәзи хејли ашағы дүшүр. Одур ки, биз шабалдың гонур ләкә хәстәлијинә гаршы мүбаризә тәдбирләриниң нәтичәләрини гыса олараг веририк.

1. Нојабр вә декабр ајларында төкүлмүш җарпаглары җығыб җандырмалы. Бунула биз хәстәлији төрәдән көбәләјин җарпаглар үзәриндә гышлајан кисәли дөврләрини, җәни хәстәлијин мәнбәсини мәнвәтмиш олуруг.

2. Апрель ајының әввәлләриндә шабалыд ағачларының дибләри 15—20 см дәринликдә шумланмалыдыр. Шум едилмәмәшдән габаг ағачларың дибләринә һәр гектара 600 кг һесабилә суперфосфат 500 кг калиум дузу вә 400 кг амониум-сулфат дузу вермәк лазымдыр. Апардыгымыз тәчрүбәләр нәтичәсиндә мәлум олмушдур ки, җухарыда көстәрилән агротехник тәдбирләри һәјата кечирдикдә шабалыд ағачларының зәдәләнмәси 11,0—14,5% ашағы дүшүр.

3. Шабалыд ағачлары 0,7%-ли синеб препараты илә чиләнмәлидир. Чиләнмә векетәсија дөврүндә ики дәфә—мај ајының 28—30-да, вә июнун 20—22-дә апарылмалыдыр.

Саһәнин һәр гектарына 1500—1800 л һазырланмыш ишчи мәһлул ишләтмәк лазымдыр.

Азәрбајҗан Биткиләри
Мүһафизә Стансијасы

Алышмышдыр 15. II 1958

Т. М. Ахундов

Бурая пятнистость (цилиндроспороз) каштана в Азербайджане и борьба с нею

РЕЗЮМЕ

Среди многочисленных заболеваний каштана самым вредным является бурая пятнистость, причиняющая большой ущерб этой культуре. Возбудителем бурой пятнистости является *Cylindrosporium costanicola* (Desm.) Berger.

На листьях растений образуются угловатые или округлые многочисленные, мелкие, бурые с желтоватым или светло-бурой каймой пятна. В условиях Азербайджана первые признаки заболевания наблюдаются в конце мая. Гриб является узкоспециализированным паразитом. Инкубационный период развития гриба длится 9—11 дней. Минимальная температура развития гриба +2°, оптимальная—23—28°, максимальная—39°C. Сумчатой стадией гриба является *Mycospharella macculiformis* (Pers.) Schoet.

Для борьбы с бурой пятнистостью в ноябре и декабре после листопада необходимо произвести уборку листьев с последующим ее уничтожением. В апреле—проводить рыхление приствольных кругов, с внесением перед рыхлением под крону деревьев из расчета на 1 га—суперфосфата 600 кг, калийной соли—500 кг и аммиачной селитры—400 кг. 28 мая и 29 июня провести двухкратное опрыскивание 0,7% препаратом цинеб.

З. М. БУНИЯТОВ

НОВЫЕ ДАННЫЕ О НАХОЖДЕНИИ КРЕПОСТИ ШАКИ

(Представлено академиком АН Азербайджанской ССР Н. А. Гусейновым)

О Сахле ибн-Сунбате, владетеле Шаки и Арана (первая половина IX в.), на основе сообщений арабских и армянских источников написано несколько статей, в которых рассматриваются его предшественники, деятельность, возвышение и преемники.¹ В настоящей статье нас интересует только одно обстоятельство—владетелем какого Шаки был Сахл ибн-Сунбат, ибо из этого проистекли все неточности, допущенные исследователями при определении территории, которой владел Сахл.

Первым исследователем, допустившим ошибку при определении месторасположения вотчины Сахла-Шаки, был А. Е. Крымский, который считал, что Сахл „родственно (вернее—свойственно) быть может очень издавна“ был связан „с некоторыми княжескими династиями на противоположном, т. е. правом берегу реки (Куры—З. Б.).“²

Сахл ибн-Сунбат был связан с правобережьем р. Куры не „родственно“ или „свойственно“, а непосредственно, ибо сообщения источников, характер и ход событий, в которых принимал участие Сахл—все говорит за то, что Шаки надо искать на правобережье р. Куры, а вернее, ближе к левобережью р. Аракса.

На самом деле, если мы обратимся к источникам, то почти все они, если не прямо, то косвенно дают понять, что владения Сахла были расположены вблизи от левого берега Аракса. Абу-Ханифа Динавари сообщает, что „в то время (837 г.) владетелем земель вдоль Аракса был Сахл ибн-Сунбат“. Табарни говорит, что когда терзаемый голодом Бабек вышел из укрытия, чтобы раздобыть себе пищу, он был замечен пограничной стражей Сахла ибн-Сунбата, так как „это случилось в горах Ибн-Сунбата“, который поспешно прибыл к месту, где был обнаружен Бабек. Эта деталь ясно показывает, что Сахл находился где-то поблизости от р. Базарчай или Акерачай, тем более, что брат Бабека, Абдаллах был ради предосторожности отправлен им в кре-

¹ А. Е. Крымский. Страницы из истории Северного или Кавказского Азербайджана (классической Албании). Шаки. Сб. „Памяти акад. Н. Я. Марра“, М.—Л., 1938, стр. 369—384; V. Minorsky. Caucasia. IV, BSOAS 1953, XV/3, pp. 504—514; C. J. F. Dowsett. A neglected Passage in the History of the Caucasian Albania, BSOAS 1953, XIX/3 pp. 460, 462, 463.

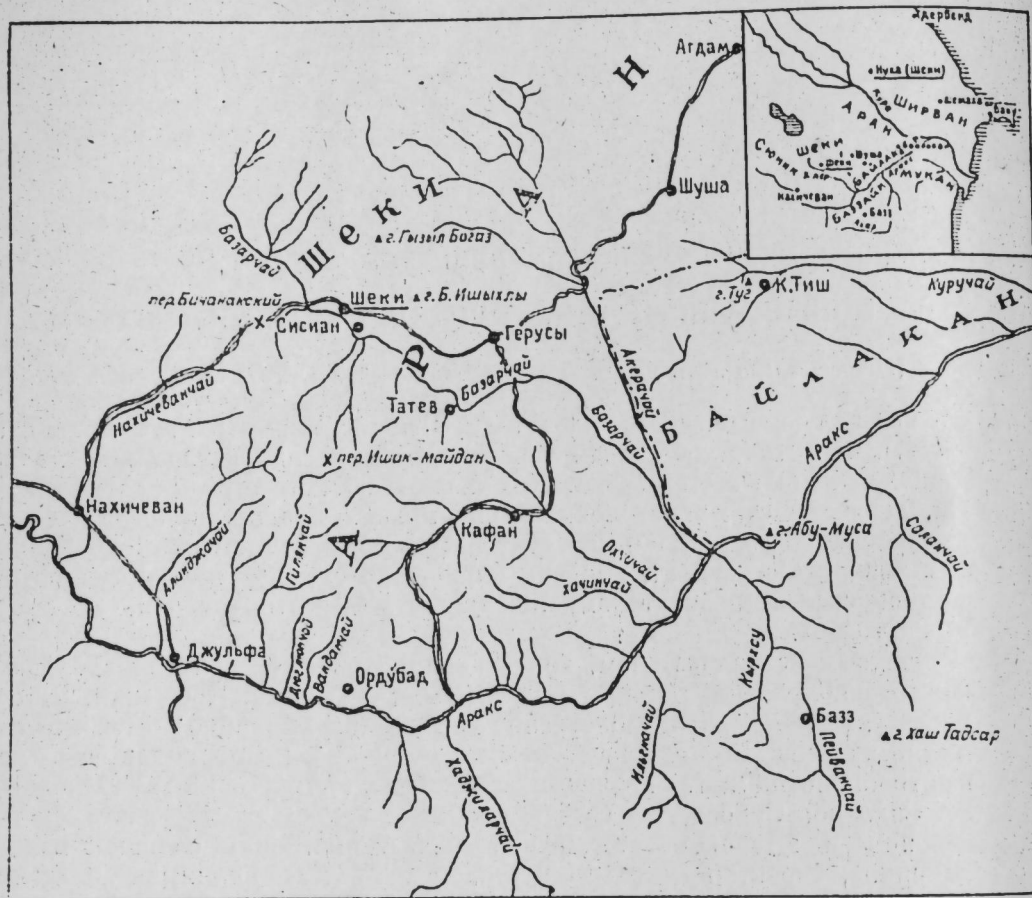
² А. Е. Крымский. Указ. соч., стр. 378.

ابوحنيفه دينوري—اخبارالطوال، لندن، ١٩١٢—١٨٨٨، ص. ٣٠١

„Табарни“, II, 1222, 1223.

Доклады—7

пость Ктиш, принадлежавшую владельцу Байлакана (области Арана) Иса ибн-Истифанусу (арм. Есан Абу-Мусе). А Мас'уди сообщает, что р. Аракс была границей между владениями ибн-Истифануса и „страной“ Бабека—Баззайн⁶.

Весьма вероятно, что Бабек был задержан в русле одной из двух упомянутых выше рек, бывшим тем самым „ущельем“, которое вело из Азербайджана в Армению и которое было границей между владениями Сахла ибн-Сунбата и Иса ибн-Истифануса. Таким образом, Шеки надо искать где-то в этом районе, тем более, что Товма Арцруни называет Сахла, „того, который захватил Бабека“, владельцем Шаке⁷.

В. Ф. Минорский также приходит к заключению, что пленение Бабека Сахлом произошло к югу от Куры, т. е. в тех местах, где Сахл находился в непосредственном контакте с Бабеком в годы его успеха. Однако В. Ф. Минорский, как и его учитель А. Е. Крымский⁸, считает, что Сахл ибн-Сунбат мог владеть в IX в. огромной территорией—от берега Аракса до отрогов Главного Кавказского хребта. Этого, конечно, не могло быть, ибо сообщению Мовсеса Дасхурани

⁵ Мас'уди, II, 75.

⁶ Collection d'histoires armenies par M. Brosset, v. I, St.-P., 1874 III, 153. Ср: А. Е. Крымский. Указ. соч., стр. 373, сн. I; В. Ф. Минорский. Указ. соч., стр. 506; С. J. F. Dowsett. Указ. соч., стр. 263.

⁷ В. Ф. Минорский. Указ. соч., стр. 510.

⁸ Там же, стр. 506, сн. 5.

(Каганкатвази) о том, что Сахл ибн-Сунбат за услугу, оказанную халифу, „получил верховную власть над Арменией, Грузией и Албанией и правил ими всеми властно и по-царски“,⁹ верить нельзя.

Кроме того, Бабеку, направлявшемуся в Византию, незачем было держать путь на север, ибо единственная дорога в Византию шла через Шаки—Биченекский перевал—Нахичеван.

Сахл, как мы уже отметили, был только „владельцем Шак'е“, а в 835 г., подняв восстание против халифа, захватил и Аран.¹⁰

Мы считаем, что Шаки, которым владел Сахл, является не тем пунктом, который в настоящее время именуется городом Нуха Азербайджанской ССР. На том месте, где некогда стояла крепость Сахла, и поныне находится, как это видно из приложенной карты, одноименное село Шаки (Сисианский район Армянской ССР). Здесь, „в горах Ибн-Сунбата“ до сего времени сохранились развалины средневековых сооружений, которые ждут своего исследования.

В свете изложенного мы должны подойти к некоторым утверждениям исследователей совершенно по-иному, ибо по чистому недоразумению произошло смешение двух одноименных населенных пунктов.

Балазури говорит, что Хосров I Ануширван „построил в земле Аран ворота Шаки“. А. Е. Крымский полагает, что эти „ворота“ Ануширван построил для защиты от хазарских вторжений.¹² Однако у Балазури прямого указания о хазарах нет и мы считаем, что „воротами Шаки“ был Биченекский перевал, через который идет единственная дорога из Нахичевана в Шаки, и этот перевал Ануширван укрепил против византийцев. Об этом же говорит и Ибн-ал-Факих¹³.

И, наконец, автор „Худуд ал-Алам,“ говоря о Шаки, пишет, что это область в Армении,¹⁴ что еще раз подтверждает наше суждение о том, что Нуха владением Сахла ибн-Сунбата быть не могла, ибо это Шаки было „на равнине“¹⁵, а интересующее нас Шаки находилось, как мы отметили, „в горах“. Таким образом, в IX в. граница территории Арана (включая Шаки) доходила на западе до озера Севан.

Институт истории

Поступило 6. II 1959

З. М. Буннѳатов

Шэкинни јерлэшмэси һаггында бир нечэ сөз

ХУЛАСӘ

Бу вахта гэдәр тэдгигатчылар (А. Крымски, В. Минорски, Ч. Довсетт вә башгалары белә һесаб едирдиләр ки, албан кијазы Сәһл ибн-Сумбатын маликанәси олан Шэки индики Азәрбајчан ССР-дә олан

⁹ Т. И. Тер-Григорьян. Неизданные страницы „Истории Албанской страны“ М. Каганкатвази. Архив И-та истории АН Азерб. ССР, № 1356, стр. 18; Ч. Довсетт. Указ. соч., стр. 460.

¹⁰ Табарни, III, 1171; Якуби, II, 579; Балазури, 211. Ср.: М. Каганкатвази. История Агван, пер. К. Патканова, СПб, 1861, стр. 266, 267.

¹¹ Балазури, 194.

¹² А. Е. Крымский. Указ. соч., стр. 371.

¹³ ВГА, V, 288.

¹⁴ Худуд ал-Алам, Рукопись Туманского. Введ. и указат. В Бартольда, Л, 1939, стр. 33а.

¹⁵ Мукаддаси. ВГА, III, 376.

Нуха шәһәринин јериндә иди. Лакин мәгаләдә көстәрилдиҗи кими, белә бир фикир јанлыш һесаб едилмәлидир, чүнки тарих мәнбәләринин вердији мә'луматлара көрә бизи марагландыран Шәки "Сәһл иби-Сумбатын дағларында", јә'ни Ермәнистан ССР-нин Сисијан рајонунда (орта әср Араны) јерләшән Шәки иди.

Беләликлә, VIII—IX әсрләрдә Аранын гәрб сәрһәдләри Севан кө-лүнә чатырды.

Ј. Б. ЈУСИФОВ

МИДИЈАДА ДӨВЛӘТ СӘНӘТКАРЛЫГ ТӘСӘРРҮФАТЫ ҺАГГЫНДА

(Азәрбајчан ССР ЕА академики А. О. Маковелски тәрәфиндән тәғдим едилмишдир)

Мидија дөвләт сәнәткарлыг тәсәррүфаты һаггында әлдә чох аз мә'лумат вардыр. Бу мә'луматлар бир-бирилә јахын бағлы дејилдир. Лакин әлдә олан мә'луматлары гоншу өлкәләрдә олан вәзијәтлә муга-јисә етдикдә онлар арасында охшајыш нәзәрә чарлыр.

Шәрғи Мидијада сәнәткарлыгын илк инкишафы һаггында иранлы-ларын мугәддәс китабы олан Авестада мә'лумат верилир. Авестаны көздән кечирдикдә мә'лум олур ки, һәлә Авеста дөврүндә Мидијанын әһалиси гызыл, күмүш, мис вә башга металлардан әшјалар истәһсал едирмишләр. Бу әшјалар әсас етибарилә силаһлардан¹ вә зинәт шејләриндән² ибарәтдир. О вахт дәри вә јун тохучулуг сәнәти үчүн хаммал олмушдур. Һәр өлкәдә олдуғу кими, Иран јајласында да тоху-чулуг сәнәти гәдимдир. Гејд етмәк лазымдыр ки, Авестанын ән гә-дим һиссәси олан Јаштлар ерамыздан әввәлки VIII—VII әсрләрә аид-дир. Ону да көстәрмәк лазымдыр ки, Авестада сәнәткарлыгын илк инкишаф дөврү, јә'ни Авеста јазылан вахтдан әввәлки дөвр әкс олу-мушдур. Бу вахт әһали һәм әкинчиликлә, һәм дә сәнәткарлыгла мәш-ғул иди. Бир нечә мүддәтдән сонра сәнәткарлыг әкинчиликдән ајры-лыр. Бунун да нәтичәсиндә јени-јени пешәләр мејдана кәлир.

Чәнуби Азәрбајчанда археоложи газынтылар нәтичәсиндә тапылан әшјалар о заманын сәнәткарлыгы һаггында бизә мә'лумат верир. Мәсәлән, Урмија јахынлығында олан Зивижә адлы јердә башга әш-јаларла бәрабәр ритонлар тапылмышдыр.

Бунлар Русијада (Кубанда) вә Ермәнистанда тапылан ритонлара охшајыр³. А. Годар ритон истәһсалынын илк вәтәнини Чәнуби Азәр-бајчан һесаб едир⁴. Тәсвир етдијимиз ритонлардан Шимали Азәр-бајчанын әразисиндә (Минкәчевирдә) дә тапылмышдыр.⁵ Чәнуби Азәрбајчанда апарылан газынтылар нәтичәсиндә бир сыра әшјалар тапылмышдыр. Бурада јерли, јә'ни Манна әшјаларындан башга Ассур вә Скиф мә'мулатларына да тәсадүф едилмишдир. Тапылмыш әшјалар үзәриндә олан нахышлар Луристан мә'мулатларынын үзәриндә олан

¹ Видевдат 2: 6; Яшт, 10:12; 10:96; 10:112 вә с.

² Яшт, 15:57; 19:41 вә с.

³ А. Godard, Le trésor de Ziwiyé, Haarlem, 1950, 57, 58, 65-чи шәкилләр.

⁴ Јенә орада, сәһ. 76—77.

⁵ С. М. Казиев. Археологические раскопки в Мингечауре. МКА, т. I, Баку, 1949 стр. 36,43 (рис. 39).

нахышлары вә бәзәкләрә охшаыр.⁶ Р. Киришман белә һесап едир ки, Мидија инчәсэнәти Манна, Ассур вә Скиф инчәсэнәтләриндән әмәлә кәлмишдир⁷. Киришман Саккызда тапылмыш әшјалары ерамыздан әввәлки VII әсрин икинчи рүбүнә анд едир. Гејд етмәк лазымдыр ки, һәлә VII әсрә гәдәр Мидија әразисиндә јерли сәнәткарлыг мөвчуд иди⁸. Ассур вә Скиф инчәсэнәти исә Мидија инчәсэнәтинә тә'сир кәстәрсә дә ону тамамилә дәјишдирә билмәзди. Чүнки бу вә сонракы дөврдә Мидијада бә'зи әшјалар хүсуси формалара малик иди. Манна мэдәнијјәтинә кәлдикдә исә, әлбәттә о Мидија инчәсэнәтинә мүәјјән тә'сир кәстәрә биләрди, чүнки Манна VII әсрин сонларындан е'тибарән Мидија әразисинә дахил олмушдур. А. Годар башга бир јердә гејд едир ки, Сузда сарај тикән сәнәткарлар мидијалашмыш манналылар олмушлар⁹.

Мидијада һәлә тајфа иттифагларынын әмәлә кәлдији дөврдән әввәл јажшы вә маһир сәнәткарлар вар иди. Геродотун¹⁰ вердији мә'лумата кәрә Екбатандә Мидија шаһы Дејок (е. ә. 727—715) үчүн көзәл бир имарәт тикилмәсиндә бүтүн Мидијада олан әһали иштирак етмишдир. Шүбһәсиз, бунларын ичәрисиндә сәнәткарлар да олмушдур. Бу имарәт өз зәриф вә инчәлији илә Полибинин чох хошуна кәлмишди¹¹. Имарәтин бир һиссәси сидр вә сәрв ағачларындан тикилмишди, бә'зи һиссәләри исә гызыл вә күмүшлә бәзәдилмишди¹². Бу да о вахт Мидијада дүлкәрлик, зәркәрлик вә с. пешәләрин олдуғуну кәстәрпир.

Көзәл вә мөһкәм тикилмиш галалара Ассур шаһларынын торпагларында да раст кәлирик. Белә галалардан бириси дә Мидија әразисиндә јерләшән Кишессу галасыдыр. Еһтимал етмәк олар ки, ерамыздан әввәл VIII әсрә анд олан бу галалар вә имарәтләр Мидијанын маһир усталары тәрәфиндән тикилмишдир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, Мидијада дөвләтин хүсуси тәсәррүфаты вар иди. Һәлә Дејокун вахтында мә'бәд тәсәррүфатындан алынан кәлирләр хәзинәјә кечирди¹³. Еһтимал ки, Киаксарын вахтында (625—585) бу торпаглар дөвләтин ихтијарында иди.

Мә'лумдур ки, Киаксар һәрби иши даһа да мүкәммәлләшдирмәк мәгсәдилә ордуну үч һиссәјә (низәчиләр, ох атанлар вә сүвариләр) бөлүшдү. Шүбһәсиз, бунлар үчүн хүсуси силаһ вә либас лазым иди. Чох күман ки, бу силаһ вә либаслар Мидијада һазырланырды. Ајдындыр ки, верки јолу илә ордуну лазымы силаһ вә либасла тә'мин етмәк чәтиндир, Она кәрә дә мүтләг дөвләтин өз сәнәткарлары олмалы иди. Јазылы мәнбәләрдән мә'лумдур ки, Әһәмәниләр дөврүндә Мидија силаһларыны фарслар да ишләдирди¹⁴. Онлар Мидија либаслары кејирдиләр¹⁵. Геродотун дедијинә кәрә фарслар сәнәткарлыға һеч фикир вермирдиләр¹⁶.

⁶ R. Ghirshman, Le tresor de Sakkez. Artibus Asiae, vol. XIII, № 3, 1950, сәһ. 196.

⁷ Јенә орада, сәһ. 204.

⁸ Мидијанын мадди мэдәнијјәти һаггында бах: И. М. Дьяконов, История Мидии, М.—Л., 1956, сәһ. 363 вә давам.

⁹ А. Годар. Кәстәрилән әсәри, сәһ. 68 вә давам.

¹⁰ Геродот. I, 98.

¹¹ Полиби, X, 27.

¹² Јенә орада.

¹³ Полиби, VII, 1—2.

¹⁴ Геродот. VII, 61—62.

¹⁵ Страбон, XV, 3:13.

¹⁶ Геродот, II, 167.

Мидијада Астиагын (585—550) вахтында дөвләт тәсәррүфаты олмушдур. Бу тәсәррүфатда гуллар ишләмишләр. Бу барәдә Николај Дәмәшгли мараглы мә'лумат верир¹⁷. Бу мә'лумата әсасән демәк олар ки, Мидијада иншаат ишләри илә мәшғул олан сәнәткар вә ме'марлар вар иди. Бунлар имарәтә бәзәк вә нахыш вурмагла мәшғул идиләр. Сәнәткарлар арасында вәзифә бөлкүсү вар иди. Бир груп сәнәткарлар имарәтин бајыр һиссәсини, икинчиләр исә ичәри һиссәсини бәзәјирди. Бундан башга, лампа тутмаг вә шәраб пајламаг пешәләри варды. Шәраб пајламаг һөрмәтли вәзифә иди, чүнки сагиләр шаһы тез-тез көрүрдүләр. Нисбәтән һөрмәтсиз вәзифә имарәтин бајыр һиссәсини бәзәмәк иди¹⁸. Мүвафиг олараг һәр групун үзәриндә бир нәзарәтчи дурурду. Бу нәзарәтчиләр өз нөвбәсиндә шаһ тәрәфиндән тә'јин олунмуш рәисдән асылы идиләр. Дөвләт тәсәррүфатында ишләјәнләр гул вәзијјәтиндә идиләр. Чүнки бурада гул термини олан *δούλος* сөзү ишләнилмишдир. Еһтимал ки, нәзарәтчиләр дә гул вәзијјәтиндә олмушлар. Нәзарәтчиләрдән бири *θεράπων βασιλεως* „шаһын гулу“, „нөкәри“ адланмышдыр. Мә'лумдур ки, *θεράπων* термини *οικέτης* „гул“, „ев гулу“ терминини чох вахт әвәз едир. Николај Дәмәшгли һәммин јердә гејд едир ки, Мидија ганун вә гајдалары үзрә ишләјән гуллар (*δούλος*) азугә вә палтарла тә'мин олунурдулар.

Мидија дөвләти јыхыландан сонра онун мэдәнијјәти фарслар тәрәфиндән мәнимсәнилмишдир. Мидија Әһәмәни шаһларына силаһ вә либасла тә'мин едилмиш әскәрләр верирди. Икинчи дәрәчәли мә'луматлар әсасында демәк олар ки, Мидијада силаһ истеһсал едән карханалар варды. Бу карханалар дөвләтин нәзарәти алтында ишләјирдиләр. Сәнәткарлар исә дөвләтдән асылы идиләр. Лакин бунула бәрәбәр азад сәнәткарлар да вар иди ки, онлар өз малларыны анчаг сатыш үчүн истеһсал едирдиләр. Карханаларын ишләмәси үчүн Иран јајласы хаммал верирди. Исфаһан рајонунда дәмир мэдәниләри вар иди. Антик јазычылар гејд едир ки, Мидијада чохлу мешә вар иди¹⁹. Бундан башга сәнәткарлар јун, дәри вә с. илә дөвләт тәрәфиндән тә'мин едилирдиләр.

Әһәмәни дөврүндә Мидија сәнәткарлары бөјүк әһәмијјәтә малик идиләр. Бу сәнәткарлар Сузда I Дара үчүн тикилән сарајын иншаатында иштирак етмишләр²⁰. Даранын Суз јазысындан белә мә'лум олур ки, мидијалылар зәркәр²¹ вә имарәт бәзәмәк²² иши илә мәшғул идиләр. Демәли, әсир көгүрүлмүш Мидија сәнәткарлары фарслар тәрәфиндән ишләдилирдиләр. Еһтимал етмәк олар ки, Парсаја әввәлләр сәнәткарлыг әшјалары Мидијадан кәтирилирди. Гејд етмәк лазымдыр ки, Сузда Елам дилиндә тапылмыш миһи јазылары да Мидија дөвләт сәнәткарлығыны әкс етдирир. Бу сәнәдләр Еламын Мидијаја табе олдуғу вахтларда јазылмышдыр²³.

Јухарыда кәстәриләнләрдән белә нәтичәјә кәлмәк олар ки:

1) Мидијада дөвләт тәсәррүфаты вар иди; 2) бу тәсәррүфатда сәнәткарлар да ишләјирди; 3) сәнәткарлар гул вәзијјәтиндә олуб,

¹⁷ Николај Дәмәшгли, фрагмент. 66,1—9 (С. Müller. Fragmenta historico-gum graecorum, Paris, 1869).

¹⁸ Јенә орада, 66,3—9.

¹⁹ Курциј, 6:VII; Страбон. II, фгсл 9:1

²⁰ Дара, Суз јазысы „f“ 60—65 сәтр (R. Kent. Old Persian, New-York), 1953, сәһ. 143.

²¹ Draniyakara—зәркәр.

²² Didam apida—нәггаш, имарәт нахышлајан

дөвләтдән азугә вә палтар алырдылар; 4) онларын үзәриндә нәзарәтчиләр дурурду вә с.

Әһәмәни тәсәррүфаты Мидија тәсәррүфатына өз тәшкил вә хүсусијјәти чәһәтдән чох јахын иди. Буну Персеполда тапылмыш сәнәдләр дә тәсдиг едир²⁴. Јухарыда кәстәрилән мүнәсибәтләр орада да мөвчуд иди. Демәли, сонрақы Әһәмәни тәсәррүфаты өзүнүн тәшкил вә хүсусијјәти чәһәтдән Мидијада олан дөвләт тәсәррүфатындан аз фәргләнүрди.

Ассуријада вә Урартуда олан дөвләт тәсәррүфатларыны нәзәрдән кечирдикдә гәдим Јахын Шәргдә үмуми бир тәсәррүфат үсулу олдуғу мүнәсибәтдә едилди. Әлбәттә бу үсул һәр гәрәфли ошар дејилди. Һәр эшја аҗры-аҗры өлкәләрдә башга үсулла истәһсал олунмагла бәрабәр, јерли ән'әнәни давам етдирәрәк, спесифик хүсусијјәтләр дашыјырды. Јухарыда кәстәриләнләр сәнәткарлыг тәсәррүфатынын тәшкили вә хүсусијјәтинә дә анддир.

Ассурија дөвләт сәнәткарлыг тәсәррүфаты һаггында мә'лумат миһи јазылардан әлдә едилмишдир. Ассуријада бу тәсәррүфат чох инкишаф етмишди. Миһи јазылардан мә'лум олур ки, Ассуријада тохучу, дулусчу, дәмрчи, зәркәр, дүлкәр²⁵ вә с. пешәләрлә мәшғул олан сәнәткарлар варды. Сәнәткарлар өзләринә мәхсус мәнәлләрдә (âlu) јашајырдылар. Мәсәлән, дулусчулар мәнәлләси, бојагчылар мәнәлләси, зәркәрләр мәнәлләси вә с.²⁶ Јә'гин ки, һәр мәнәлләдә мұвафиг кархана јерләширди. Һарран реестриндән (№7) белә мә'лум олур ки, о вахт сәнәткарлар кәнди лә мөвчуд иди. Бу реестрдә тәкчә дәмрчиләр кәнди кәстәрилмишдир²⁷. Мүәјјән пешә илә мәшғул олан сәнәткарлар рәисләрә (gabû) табе идиләр. Сәнәткарлар мәнәлләсиндә һәмчинин рәис вә нәзарәтчиләр (hazânu) вар иди. Бунлар да өз нөвбәсиндә дөвләтдән асылы идиләр. Ассуријада дөвләт сәнәткарлығынын бир нечә нөв тәшкил вә хүсусијјәтләри вар ки, о һагда данышмајачағды.

Урартуда дөвләт (шаһ) тәсәррүфаты олмасы артыг елми чәһәтдән сүбүт едилмишдир²⁸. Дөвләт тәсәррүфаты ичәрисиндә олан сәнәткарлыг һаггында Кармир-Блурда апарылмыш археоложи газынтылар нәтичәсиндә тапылмыш эшјалар мә'лумат верир. Орада килдән гајрылмыш бөјүк күпләр (караслар) тапылмышдыр. Бу күпләрин һәр бири мин литрә кими шәраб тутурду. Бир күпүн ичәрисиндә 7 тунч каса тапылмышдыр²⁹. Бу касаларын үзәриндә Урарту шаһларындан I Аркиштинин, II Сардуринин вә I Русанын јазылары варды. Бундан әлавә, үстүндә јухарыда адлары чәкилән вә башга шаһларын јазысы олан силаһ вә эшјалар да тапылмышдыр. Јазыларын бә'зиләри урартулуларын аллаһы һалда итһаф едилмишдир. Мәсәлән, Hal-di-e EN. Su ³⁰dSAR-du-ri-Se Hi'G.BA „һалд аллаһына, өз һөкмдарына, Сардури багышлады“. Бә'зән јазылар эшјанын һансы шаһа мәхсус олдуғуну кәстәрир: NiG ³¹Me-ni-a „Менуанын әмлақы“, NiG ³²Ar-gi-is-ti-e „Аркиштинин әмлақы“. Демәк ләзимдыр ки, бу јазылар эшјаларын үзәринә истәһсал заманы көчүрүлмүшдүр. Еһтимал етмәк олар ки, бу

²³ Бах: Ю. Б. Юсифов. Хозяйственные документы из Суз и хронология ранних Ахеменидов. ВДИ. 1958, № 3, стр. 18—32; Ю. Б. Юсифов, Царское ремесленное хозяйство в Эламе мидийско-персидского времени. Труды Ин-та истории АН Азерб. ССР, т. XIII. 1958, стр. 90—108.

²⁴ G. G. Cameron. Persepolis Treasury Tablets, Chicago 1948.

²⁵ C. Johns, Assyrian Deeds and Documents II, №№5:13; 172; 178:18; 391:11; 478:9; 513:13 вә с.

²⁶ Јенә орада, № 307:4; 391.15; 415:22; вә с.

²⁷ C. Johns, Assyrian Doomsday Book. Leipzig, 1901, сәһ. 60.

²⁸ Г. А. Меликшивили. Наирн—Урарту. Тбилиси, 1954, сәһ. 345.

²⁹ Б. К. Пиотровский. Кармир-Блур, II, сәһ. 9.

эшјалар дөвләт карханаларында һазырланырды. Буну эшјаларын үзәриндә олан нахышлар да тәсдиг едир. Бу шәкилләр ејни формалыдыр. Ејни формалы шәкилләр I Аркиштинин вә II Сардуринин галханлары үзәриндә варды³⁰. Ани-Пемзада вә Кармир-Блурда тапылан кәмәрләрин үзәриндәки шәкилләр дә бир-биринә охшајыр. Көрүнүр бу эшјалар ја Урартунун пајтахт шәһәриндә; ја да шәкил вә нахышларын нүмунәси әсасында башга шәһәрләрдә истәһсал едилмишди. Тәәсүф ки, Урартуда олан сәнәткарлығын тәшкили вә башга хүсусијјәтләри һаггында аҗры бир материал јохдур. Еһтимал етмәк олар ки, сәнәткарлығын тәшкили гоншу өлкәләрдәки кими олмушдур.

Беләликлә, демәк олар ки, јухарыда кәстәрилән өлкәләрдә вә Мидијада дөвләт (шаһ) сәнәткарлыг тәсәррүфаты вар иди. Мүгајисә етдикдә I минилдикдә јухарыда кәстәрилән өлкәләрдә үмуми бир әламәт мөвчуд олдуғу кезә чарпыр: сәнәткарлыг тәсәррүфатынын, карханаларын варлығы; сәнәткарларын гул вәзијјәтиндә олмасы, онларын дөвләтдән азугә вә палтар алмасы; сәнәткарлыг тәшкилинин охшајышы вә с. һәммин өлкәләр үчүн үмуми иди.

Тарих Институту

Алынмышдыр 14. XII 1957

Ю. Б. Юсифов

К вопросу о государственном ремесленном хозяйстве в Мидии

РЕЗЮМЕ

На основании сообщений античных авторов восстанавливается облик царского хозяйства, существовавшего в Мидии. О раннем периоде ремесла свидетельствуют данные Авесты. При археологических раскопках, произведенных в Саккызе и Зивийе (Южный Азербайджан), обнаружены некоторые изделия, свидетельствующие также и о состоянии ремесла в Мидии. На основании найденного в Зивийе ритона предполагают (А. Годар), что местом его изготовления был Южный Азербайджан. Изображения на предметах сходны с изображениями луристанских изделий. В начале VII в. до н. э. только оформлялось царское хозяйство, а в дальнейшем, при Астиаге, как показывают первоисточники, оно уже существовало и в нем работали и ремесленники. Они находились на положении рабов и получали довольствие от государства. Они подчинялись соответствующим начальникам или надзирателям, которые назначались царем. При сравнении положения, существовавшего в Мидии, с таковым в Ассирии и Урарту, напрашивается вывод, что в I тысячелетии до н. э. царские ремесленные хозяйства Мидии, Ассирии и Урарту были более или менее однородными.

³⁰ Галхан үзәриндә олан шәкилләрә: Бах: Б. Б. Пиотровский. Кармир—Блур, III, сәһ. 28—29.

ЭТНОГРАФИЈА

Р. ƏФƏНДИЈЕВ

АЗƏРБ АЈЧАН КЕЈИМЛƏРИ ТАРИХИНДƏН
(XVI ƏСР БАШ КЕЈИМЛƏРИ)

(Азəрбајчан ССР ЕА академики М. Ə. Гүсəјнов тəрəфиндən тəгдим едилмишдир)

Азəрбајчан милли мэдəнијəти тарихиндə тəтбиги сənət нүмунəлəри олан кејим вə бəзəклəр мүнүм јерлəрдən бирини тутур. Бунларын өјрəнилмəsi халгымызын нə гэдэр бөјүк зөвгə вə мэдəнијјэтə малик олмасыны бир даһа сүбут едир. Формасы, рэнки, парчасы вə үстүндə олан нахышлардан асылы оларыг кејим мүнүм дөврдə зөвгүн нə вəзијјэтдə олмасыны ајдынлашдырыр. Бир сөзлə, кејимлə нəинки бир адамдын зөвгүнү, дүнја көрүшүнү, хəттə бүтүн бир халгын мадди-мэдəнијјəтинин, игтисадијјатынын, башга халгларла мүнəсибəтинин мүнүм етмək олар. Кејимин тарихи таманилə халгын сијаси-игтисади-мэдəни тарихи илə əлагəдардыр.

Азəрбајчанлыларын милли кејим вə бəзəклəринин инкишафыны өјрəнмək үчүн əсас мə'хəзлəрдən бири тəсвири сənət əсэрлəридир. Гəдим заманлардан башлајарыг Азəрбајчан халгынын кејимлəри, халга хас олан дуруш вə хəрəkəтлəри, онларын адət вə мəишəти өз əкси-ни хəјкəллəрдə, дивар рəсмлəриндə, миниатүрлəрдə тапмышдыр. Она көрə дə бу əсэрлəр Азəрбајчан халгынын кејим тарихинин өјрəнилмəsi-синдə эн е'тибарлы мənбəдир.

Азəрбајчан милли кејимлəри тарихиндə XVI əср диггəти эн чох чəлб едэн зəнкин дөвр сајылыр.

Сəфəви дөвлəтинин əмələ кəлмəsi Тəбриз шəһəринин о заманкы дөв-рүн модалар мəркəзинə (Авропада Парис олдуғу кими) чевирмишди. Бурада адлары бүтүн Шəрг алəминдə јайылмыш нəггашлар, зəркəр-лəр јашајыр вə кејим мэдəнијјəтимизин бөјүк инкишаф јолу кечдијинə шəһид олан гијмəтли, нахышлы парчалар, ипək мə'мулаты вə бəзəк шəјлəри истəхсал едирлəрмиш.

Һазырда Москва, Ленинград вə дүнјанын башга шəһəрлəринин мəшһур музејлəриндə һəмин дөврдə тəбриздə һазырланмыш ипək пар-чалардан, гырымы, јашыл мəхмэрлəрдən, гызыл-күмүш тохумалы өр-түклəрдən бир чох нүмунəлəр сахланылыр. Вахтилə јүксək дэрəчэдə гијмəтлəндирилэн бу көзəl сənət нүмунəлəринə Венесија һолландија вə Русијадə һəмишə бөјүк тəлəбат олмушдыр.

Мəшһур сənətшүнəс Б. Денике "Шəрг сənəти" китабында јазыр ки, гызыл баш мəхмəri вə зəрбаф маллары бу дөврдə Русија шəһəрлəриндə алычылар арасында кениш јайылмышды.

XVI эсрә анд кејим вә бәзәкләрин гијмәтли чәһәтләриндән бири дә одур ки, Азәрбајчан халгы монгол истиласы заманы Узаг Шәргдән кәтирилмиш јерли мүһитә ујғуң олмајан кејим вә бәзәкләрдән тама-милә узаглашыр вә милли кејим мәктәби јарадараг гәдим ән'әнәләр әсасында Азәрбајчанын иглиминә, тәбиәтинә әһалисинин зөвгүнә мән-суб кејим вә бәзәкләр јарадыр.

1-чи шәкил.
Киши вә гәдән палтары (XVI эср)

XVI эср Азәрбајчан модалары ичәрисиндә ән мараглысы баш кејимләри олдуғу үчүн бу барәдә даһа әтрафлы данышмаг лазым кәлир.

Тарихдән мә'лумдур ки, сәфәвиләри „гызыл баш“ адландырырдылар, чүнки сәфәвиләр башларына тәпәси назик вә һүндүр, гырмызы папаг кејиб бунун да әтрафына әммамә (парча) долајырдылар. Задә-канлар вә рүтбәли һәрби хидмәтчиләр исә әммамәнин дә үстүндән 12 имам шәрәфинә 12 әдәд гијмәтли даш тахар вә јахуд зәрли хәтләр чәкдирәдиләр.

Белә баш кејимләринин ән гәдиминә биз 1504-чү илдә чәкилмиш вә Шаһ Исмајылын ән гүдрәтли дөврүнә тәсадүф едән Тәбриз мини-атүрләриндә раст кәлирик. Бу баш кејимләри тәхминән 70 ил давам едиб сонралар, јә'ни XVI эсрин ахырларында бүтүнлүклә итир. Биз буиларын ән ахырынчы тәсвирини 1563-чү илдә Тәбриздә чәкилмиш Нијами „Хәмсә“синдәки образларын башларында көрүрүк (әлјазмасы Сәмәргәнд музејиндә сахланылыр). Белә бир чәһәти дә гејд етмәк лазымдыр ки, 70 ил әрзиндә бу баш кејимләри бир нечә дәфә өз формасыны дәјишмишдир.

Сәфәвиләр дөврүндәки баш кејимләринин өјрәнән мәшһур алман алими Н. Нотс бу дәјишликлији арифметик шәкилдә бу чур тәсвир едир. 1530-чу илдә баш кејимләринин узуну енинә 2:1, 1535-чи илдә 3:1, XVI эсрин јарысында исә 1:1 нисбәтдә бәрәбәр олур. Демәли, XVI эсрин башланчығында 1535-чи илә гәдәр бу баш кејимләри уза-ныр вә XVI эсрин икинчи јарысыдан гысалараг әсас е'тибарилә

енләшир вә 1560—70-чи илләрдә бүтүнлүклә әммамәнин ичиндән узанан гырмызы башлыг јох олур.

Тәбризли рәссам Гасым Ширәли тәрәфиндән 1571-чи илдә ишлән-миш бир миниатүрдә (Ленинградда С. Шедрин китабханасында сахла-нылыр, инв. № 341, л. 70—6) бир нечә адам ичәрисиндә јалныз бир нәфәрин башында белә баш кејими олдуғуну көрүрүк. Галанларынын исә башларында јекә әммамәләр тәсвир олунмушдур.

2-чи шәкил.
Киши баш кејимләри (XVI эср)

Әлбәттә, мода дәјишликлијинин белә дәгиг тарихини билмәк бир чох гәдим әлјазмаларынын вә онларын ичиндәки рәмсләрин тарихини дүзкүн тә'јин етмәкдә дә мүһүм рол олнајыр.

Азәрбајчанда бу чүр баш кејимләринин тез сырадан чыхмасына бахмајараг, һәлә XVII эсрин әввәлинәдәк Орта Асијада, Әфғаныстанда вә хусусилә Гиндистанда биз онун изинә раст кәлирик.

Мараглы бурасыдыр ки, Тәбриздән чыхан бу моданын белә узаг-лара јајылмасына бахмајараг, Азәрбајчанын бир чох јерләриндә: Нахчыванда, Гарабагда, Шәкидә вә с. белә баш кејимләри олмамыш-дыр. Мәсәлән, биз буну Британија мүзејиндә сахланылан 1641-чи ил-дә Тәбриздә ишләнмиш „Шаһ Исмајылын тарихи“ адлы бир мини-атүрдә ачыг-ајдын көрә биләрик.

Бурада Тәбриз гошуналарынын Ширван гошуналары илә бирликдә сәфәрә һазырлашдығы тәсвир олунмушдур. Бүгүн тәбризлиләрин баш-ларында јухарыда дедијимиз гырмызы башлы баш кејимләри олдуғу һалда, ширванлыларын башында ади рәнкли арахчылар вә онларын әтрафына доланымыш әммамәләр көрүнүр. Ләкин бу о демәк дејилдир ки, белә баш кејимләри Шимали Азәрбајчанда олмамышдыр. 1563-чү илдә Шамахыда олмуш мәшһур инкилис сәјјаһы Антони Чекинсон бу баш кејимләринин Ширван шаһынын вә башга ә'јанларын башында көрдүјүнү билдирир.

Көрүндүјү ки XVI эсрдә Азәрбајчанда учу шиш, гырмызы баш-лы әммамәләрлә јанашы, ади әммамәләр дә кениш јајылмышдыр.

Бу әммамәләр өзү мүхтәлиф парчалардан олуб кичик арахчы вә јахуд „кулаһ“ адлы папаглары кејдикдән сонра баша доланырды.

Эммамә парчасынын рәнки, өлчүсү, һәтта баша доланмасы да хүсуси гајда вә о вахткы дөврүн модалары әсасында олмалы иди. О заман ән чох јајылмыш эммамәләр әсасән ағ рәнкли иди. Шаһ, вәзир вә јахуд рүтбәли руһаниләр исә јашыл рәнкли эммамә кејирдиләр.

Өзкә милләтләрдән оланлар мүсәлманлардан ајрылмағ үчүн башга рәнкли эммамәләр кејмәли идиләр; мәсәлән, ермәниләр гара вә јахуд көј, јәһудиләр исә сары рәнкли эммамәләр кејирдиләр.

Шәриәтә көрә, эммамәнин өлчүсү ону кејән шәхсин бојуна бәрәбәр олмалы иди, чүнки ондан јалныз баша доламағ үчүн јох, һәм дә лазым кәләндә сүфрә, гуршағ вә һәтта кәфән кими дә истифада едилди.

Һөрмәтли шәхсләр, јә'ни шаирләр рәссамлар вә алимләр башларына чох бөјүк вә ағ эммамәләр гојардылар.

XVI әсрдә Азәрбајчанда чалма илә јанашы оржинал кичик шлјапајабәнзәр папағларә дә раст кәлирик. Бу папағлар ағ кечәдән тикиләрәк үчбучағ формасыны хатырлядырды.

Папағын ашағысында шлјапанын әтрафына бәнзәр габағлығы вардыр ки, бу да истәнилән вахт өтүб, күн вә јахуд тоз олан вахт ачмағдан өтрү иди. Дөвләтли шәхсләр белә папағларын јухарысына көзәллик үчүн гуш ләләји тахырдылар. Әкәр биз дедијимиз папағларын тарихини јохласағ, онун чох гәдим тарихә малик олмасыны вә вахтилә Орта Асијадан кәлмәсини көрәрик. Бу чүр папағларын биз лап гәдим тәсвирини Әфрасијабда (Өзбәкистан) тапылмыш VIII әсрә анд һејкәлчикдә „Түрк атлысы“ адланан шәхсин башында вә сонра XIII әсрә анд Вјана китабханасында сахланылан бир сәлчуг миниа-түрүндә көрүрүк.

Бу баш кејимләринин даһа сонралар да Азәрбајчанда олмасыны Нухала шәкихановлар сарајындакы дивар рәсмләри сүбут едир. Бу рәсмләрдә биз Низами образларынын биринин башында јенә белә папағ көрүрүк.

XVI әср миниа-түрләриндә вә дикәр абидәләрдә биз башга бир ма-рағлы папаға да раст кәлирик. Бу, галын парчадан тикилмиш вә үс-тү нахышларла бәзәнмиш һүндүр үчбучағшәкилли „күлаһ“ адлы па-пағлардыр. Белә папағларын үстүндә бә'зән көзәл хәтлә тикилмиш Әлинин адына раст кәлирик. Бу чүр јазылы „күлаһлары“ әсас е'тиба-рилә дәрвишләр кејәрди.

Тәбриздә, Бақыда, Шамаһыда белә папағлары јашлы вә һөрмәтли шәхсләр дә кејәрдиләр. Вахтилә Гарабағ хаңынын папағы олмуш көзәл бир „күлаһ“ һазырда Р. Мустафајев адына Азәрбајчан Дөвләт Инчәсәнәт Музејиндә сахланыр.

Бунлардан әлавә, XVI әсрдә Азәрбајчанда бир сыра башга формалы папағлар да олмушдур. Бунларын ичәрисиндә гојун дәрисиндән тики-лән папағлар нисбәтән кениш јајылмышдыр. Буну, әсас е'тибағилә, чобанлар вә көчәри һәјат кечирән кишиләр кејәрдиләр. XVI әсрдә Азәрбајчанда белә баш кејимләринин чох јајылмасыны бир чох мини-атүрләр тәсдиғ едир. Белә баш кејимини Низаминин Ленинградда С. Шедрин адына китабханада сахланылан „Једди көзәл“ поемасына чәкилмиш миниа-түрләрдән бириндә Шаһ Бәһрамла сөһбәт едән чоба-нын башында көрүрүк.

XVI әсрдә Азәрбајчанда гадын баш кејимләри дә чох мүрәккәб олмушдур. Әлдә олан материаллара әсасән, демәк олар ки, Азәрбај-чанда о заман 6 нөвә јахын баш кејимләри мөвчуд иди. Бунлардан көзәл, әлван нахышлы өрпәкләри, кичик нарын нахышлы арахчылары, мунчугларла чәнә алтындан бағланан инчә, күллү ләчәкләри, тач, чалма, кәнарлары хәз вә јахуд мәхмәрдән тикилмиш шлјапалары кестәрмәк олар. Бунлары гадынлар евдә, һәјәтдә вә гонағлығлара

кетдикләри вахт кејәр, күчәјә чыхдығлары вахт исә үстдән, әсас е'тибарилә, ағ чаршаб өртәрдиләр ки, үзләри көрүнмәсин. Күчәдә чаршабсыз кәзмәк анчағ кичик јашлы гызлара вә гарыларә ичәзә ве-рилди.

Азәрбајчанда XVI әсрдә ән чох јајылмыш гадын баш кејимләрин-дән бири арахчыи иди. Бунлар да, әсас е'тибарилә ики чүр олурду: гадын вә гыз арахчылары. Гадынларын арахчыны даһа мүрәккәб олуб, арха тәрәфдән гәшәнк узун торба илә бирләшдириләрди. Гадын-лар бу торбадан һөрүкләрини гојмағ үчүн истифада едирдиләр. Дөв-ләтли гадынлар белә баш кејимләрини гызыл вә јахуд башга гијмәт-ли металллардан назик һөрмә шәкилдә дүзәлтдириб кејәрдиләр. Белә арахчыларда артығ торба олмазды. Бунун әвәзиндә папағын архасы һөрүк кими узадылыб јухары галдырыларды. Алман алими Н. Нотс хүсусән Тәбриздә кениш јајылмыш бу чүр гадын баш кејимини Гупт дөврүндә (ерамызын III әсри) Гиндистанда гадын баш кејими илә мугајисә едәрәк, онларын тарихинин чох гәдим олмасыны вә Гиндис-тандан кечмәсини билдирир.

XVI әср баш кејимләринин тарихинин өјрәнилмәси әлбәттә бунун-ла битмир, бу чох марағлы саһә тәдғигат истәјир. Бунун һәртәрәfli өјрәнилмәси нәинки рәссамларымызын јаратдығы тарихи образларын дүзкүн верилмәсинә вә еләчә дә Азәрбајчанын тарихини өјрәнәиләрә бөјүк көмәк едә биләр.

ӘДӘБИЈАТ

1. Извлечение из описаний путешествий англичан XVI в. по Азербайджану. Под ред. Хаклюйт. Научный архив Ин-та истории АН Азерб. ССР, инв. № 522.
2. Соболев Н. Н. Очерки по истории украшения тканей. М.—Л., 1834. 3. Н. Coetz. The History of Persian Costume. A survey of persian art, vol. III. London—New York, 1938 pp. 2227—2253 JPA, III, SPA, V. Upton M. Notes on Persian Costume of the Sixteenth and seventeenth Centuries. Metropolitan Museum Studies II. pt. 2. New-York. 1930 pp. 206—220. 4. Coetz H. Kostum and Mode an den Indischen furstenhofen in der Grossmoqulzeit Jahrbuch der Asiatischen Kunst. 1924, s. 67—101.
5. Martin L. R. The miniature painting of and painters Persia India and Turkey. London, 1912. 6. Pope A. U. Masterpieces of persian art Safavid textiles. pp. 185—177.
7. Von A. v. Le Coq-Berlin. Kibilbasch und Laschilbasch. Orientalisches Archiv III, Jahrgag 1912—13. pp. 61—65.

Р. Мустафајев адына
Азәрбајчан дөвләт Инчәсәнәт Музеји

Алымшыдыр 16. III 1959

Р. Эфендиев

Из истории азербайджанского костюма (головные уборы XVI в.)

РЕЗЮМЕ

Для изучения азербайджанского костюма, наряду с немногочисленными фактическими материалами, необходимо обратиться к памятникам изобразительного искусства: стенным росписям, рельефам, скульптурам, миниатюрам и т. п.

В истории костюмов Азербайджана важным периодом является XVI в. К этому времени относится образование могучего Сефевидского государства. Столица Азербайджан Тәбриз была центром мод на Ближнем Востоке, и здесь трудились известные художники, работавшие в области оформления художественных тканей, портные, ювелиры и др.

В костюме XVI в. большой интерес представляет головной убор, ценные материалы о котором дают нам тебризские миниатюры XVI в., с документальной точностью передающие все детали костюма.

Сефевидов называли кызылбашами (красноголовыми), так как на голову они одевали высокий тюрбан красного цвета, затем обвертывали его белой чалмой, где выделялось 12 пурпурных полосок в честь 12 шиитских имамов.

Наряду с такими головными уборами, которые были особенно популярны в высших слоях общества, в Азербайджане встречались и обыкновенные чалмы без красных столбиков, тибетейки, высокие конусообразные кулахи, меховые шапки и др.

Из женских головных уборов мы насчитали 6 видов. Это красиво вышитые платки со спускающимся концом, небольшие орнаментированные косынки, тадж в форме диадемы, шляпы с остроконечной башенкой, чалма и пр.

МҮНДӘРИЧАТ

Физика

А. Г. Абасзаде, Р. Ә. Мустафаев. Бәзи нефт ягларының хусуси истилик тутумунун тәјини 775

Нефть газы масы

Н. А. Тривус. Халис газ-нефть системиндә јүнкүл парафинли карбогидрогенләрини вә CO_2 -нин мувазинат константлары 781

Гидродинамика

В. В. Мустафаев. Мәсамәли мүнхтдә нефтин газла сыхышдырылмасы . 787

А. А. Мирзәјан. Өзлү мајенин бору вә каналларла ахмасына анд мәсәләләрини тәгриби һәлли 791

Гидравлика

Ј. Ә. Ибадзаде. Мәчра дүзәнтисини гидравлик элементләри 797

Нефть кимјасы

М. Ә. Һашымов, М. Н. Әһмәдов. Азербайжанын бәзи нефтләринин тәркибиндә олан табии ароматик карбогидрогенләрдән синтетик јујучу маддә олан азолјат-Б-нин алынмасы вә һәмни маддәнин Бақыда сәнајә мигјасында истенсал едилмәсини перспективләри 803

Коллоид кимја

А. К. Мискәрли, С. Б. Һәсәнова. Сәтһи актив маддәләрлә кил суспензијаларының сабитләшдирилмәсини тәдгиги 809

Физики кимја

И. В. Березин, А. М. Рәһимова. Октадеканын маје фазада оксидләшмәси реакцијасында мүрәккәб ефирләрини әмәлә кәлмәси 815

Кеокимја

Р. Әләкбәров, Н. Әфәндијев. Бир сыра керокен шистләриндә уранын раст кәлмә формасына даир 821

Кеолокија

Ш. Ә. Әзизбәјов, М. Б. Зејналов. Нахчыван чухуруни үст миносен чөкүнтүләриниң фасијасы вә галыныгының анализи 825

А. Һ. Сејидов. Хәзәрсаһили сәһәсиниң Мајкоп дәстәси килләриниң литоложи-минераложи тәдгиги 831

Инженер кеолокијасы

И. С. Башычакјан. Тәбәгәли килләриниң чәһәтләниши сурәтдә шишмәси һаггында 835

Гидрологија

Г. И. Куликов, Х. Ч. Заманов. Минкэчевир новузунун кэтирмэ режими-
нинэ тэ'сири мäsэлэлэринэ даир 839

Агрохимја

Ч. М. Гүсејнов, Ә. А. Гүсејнов. Нефт мәншәли бој маддәсинин пам-
бығын мәнсулдарлығына тэ'сири 845

Биткиларин муһафизиси

С. Н. Мүфтизаде. Пајызлыг бугданыи алаг отларм илә кимјәви мүбаризә 849

Гидрохимја

М. В. Журавлов. Минкэчевир су анбарында суда һәлл оламуш оксиде-
нин өјрәнилмәси мäsэләсинэ даир 853

Фитопелминталокија

Г. Ә. Гасымова. Азәрбајчанда ситрус нематоду 859

Фитопаталокија

Т. М. Ахундов. Азәрбајчанда шабалыдын гонур ләкә (цилиндроспороз)
хәстәлији вә она гаршы мүбаризә тәдбирләри 865

Тарих

З. М. Бүнијәтов. Шәкинни јерләшмәси һаггында бир нечә сөз 869
Ј. Б. Јусифов. Мидијада дөвләт сәнәткарлыг тәсәррүфаты һаггында . . 873

Етнографија

Р. Әфәндијев. Азәрбајчан кејимләри тарихиндән (XVI әср баш кејим-
ләри) 879

СОДЕРЖАНИЕ

Физика

А. К. Абасзаде, Р. А. Мустафаев. Теплоемкость некоторых нефтя-
ных масел 775

Добыча нефти

Н. А. Тривус. Константы равновесия легких парафиновых углеводородов
и CO₂ в системе чистый газ—нефть 781

Гидродинамика

В. В. Мустафаев. Вытеснение нефти газом в пористой среде 787
А. А. Мирзоян. Приближенное решение задач о течении вязкой жид-
кости в каналах и трубах 791

Гидравлика

Ю. А. Ибализаде. Гидравлические параметры размывающегося русла . . 797

Химия нефти

М. А. Ашимов, М. Н. Ахмедов. Получение синтетического моющего
средства азолята-Б из природной ароматики, содержащейся в некоторых нефтях
Азербайджана и перспективы его промышленного производства в Баку 803

Коллоидная химия

А. К. Мискари, С. Б. Гасанов. Исследование стабилизаций глини-
стых суспензий поверхностноактивными реагентами 809

Физическая химия

И. В. Березин, А. М. Рагимова. Образование сложных эфиров при
жидкофазном окислении октадекана 815

Геохимия

Р. Алекперов, Г. Х. Эфендиев. К вопросу о форме нахождения
урана в некоторых керогеновых сланцах 821

Геология

Ш. А. Азизбеков, М. Б. Зейналов. Анализ фации и мощностей верх-
немиоценовых отложений Нахичеванской впадины 825
А. Г. Сеидов. Литолого-минералогическое изучение глин майкопской
свиты Прикаспийской области Азербайджана 831

Инженерная геология

И. С. Башинджаги. Об ориентированном набухании слоистых глин . 835

Гидрология

Г. И. Куликов, Х. Д. Заманов К вопросу влияния Мингечаурского водохранилища на режим наносов 839

Агрохимия

Д. М. Гусейнов, А. А. Гусейнов. Влияние нефтяного ростового вещества на урожай хлопка-сырца 845

Защита растений

С. Г. Муфтизаде. Химический метод борьбы с сорняками озимой пшеницы 849

Гидрохимия

М. Журавлев. К вопросу изучения растворенного кислорода в воде Мингечаурского водохранилища 853

Фитогельминтология

Г. А. Касимова. Цитрусовая нематода в Азербайджане 859

Фитопатология

Т. М. Ахундов. Бурая пятнистость (цилиндроспороз) каштана в Азербайджане и борьба с нею 865

История

З. М. Буниятов. Новые данные о нахождении крепости Шаки 869

Ю. Б. Юсифов. К вопросу о государственном ремесленном хозяйстве Мидии 873

Этнография

Р. Эфендиев. Из истории азербайджанского костюма (головные уборы XVI в) 879

Чапa и мзаланмыш 10/X 1959-чу ил. Кағыз форматы 70X108¹/₁₀. Кағыз вэрэги 4¹/₈.
Чап вэрэги 11,3 нес.-нэшријјат вэрэги 12. ФГ 14073. Сифариш 464. Тиражы 1000.

Азэрбајчан ССР Мэдэнијјет Назирлијинин „Гызыл Шэрг“ мэтбээси,
Бақы, һэзи Асланов күч, 80.

4 руб.